

திருவாதவூரடிகள் புராணம்

உரைக் குறிப்புடன்

திருவெம்பாவை

பதிப்பாசிரியர்:

Dr. நா. கனகரத்தினம்

மாழம்பாணம், தெல்லிப்பழை.

இலங்கை

திருவாதவூடிகள் புராணம்

உரைக் குறிப்புடன்

திருவெம்பாவை

பதிப்பாசிரியர்

[Dr. நா. கனகரத்தினம்
யாழ்ப்பாணம், தெல்லிப்பழை.

1989

யாழ்ப்பாணம்

இலங்கை.

சிவமயம்

முதற் பதிப்பு 1989

புராண வெளியீடு:- ஒன்று

பதிப்புரிமை :- நல்ல திருஞான சம்பந்தர்
ஆதினத்திற்கு.

இந்நூலின் வருவாய் புராண வெளியீடு
களுக்கு உரிமை,

பதிப்பாளியர்

பதிப்பாசிரியர்:

உ
விமயம்

வாழ்க தமிழ்.
வளர்க சிவநெறி.

தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் சைவ உயர் நெறியிலும் எம்மை வளர்த்தெடுத்த தந்தை. தாயார், நாகலிங்கம் செல்லம்மா அம்மையாரின் தந்தையார் காசிப்பிள்ளை, தாயார் அம்மா, இவர்களின் ஆண்பிள்ளைகள் T. K. பொன்னையர் (அக்கால மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி) றங்கன் உதவி மேயர் C.K. தம்பி பரிஸ்ரர், தெல்லி யூர் பழங்குடி மக்கள் ஆகிய எம்மனோரின் நினைவாக இந்நூலினை அச்சிடுகின்றோம்.

“யோகர்மனே”
91, அரசடி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
1989.

தெல்லிப்பழை டாக்டர்
நா. கனகசுத்தினம்
சைவ சித்தாந்த பண்டிதர்
பதிப்பாசிரியர்.

சிவமயம்

பதிய்பாசிரியர் உரை

எல்லாம் வல்ல இறைவன் இக்கைங்கரியத்தை எமது தளர்ந்த எழுபத்தேழாவது வயது நிறைவேறிய காலத்தில் பூர்த்திசெய்து வைக்கிறான்.

இத்துடன் எமது மற்றைய சமயப் பணிகள், சமயப் படித்தல், கேட்டல், சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய தன்மைகள் போன்றவற்றை எமது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும், வணக்கத்துக்கும் உரிய நல்லை ஆதீன குருமஹா சந்நிதானமும் ஆத்மசோதி முத்தையா சுவாமிகளும் தங்கள் வாழ்த்துக்களிலும் மதிப்புரைகளிலும் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்கள்.

இவ்விசேட அம்சங்கள் எமது பிற்கால சீவியத்தில் வந்தெய்தியமை திருவருளின் கண்காணிப்பும் எமது முற்பிறவிகளின் பயனுமெனச் சைவ சித்தாந்தம் அறிவுறுத்தலுக்கு அமைந்ததென நாம் முழு நம்பிக்கை கொள்ளுகின்றோம்.

மிகமிகச் சிரமத்துடன் அச்சிடப்படும் இந்நூல் தக்கோர் வாழ்த்துப் பெறுமென்பது எமது துணிவு.

சிரமமென்றது இக்கால நிலையைக் குறித்தேயாம். சென்ற சில ஆண்டுகள் இந்நற் பூமியாகிய யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஓர் சோதனைக் காலமாகும்.

இக்காலத்தின் நிகழ்வுகள் பொருளாதார சனசமூக நடேற்றத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த சமய, தெய்வீக வாழ்க்கையும் குன்றியது. இதுபோன்ற கைங்கரியங்கள் காலதாமதமாகியது.

இருந்தும் திருவருள் கூட்டக் காலதாமதத்திற்குப்பின் இப்போது பூரணமாகி நற்பயனைக் கண்டோம்.

சிறப்பாக இப்புராண நூல் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது. இன்னுஞ் சில நாட்களில் இது பூரணமாகும்.

இந்நிலையில் எமது வாழ்க்கை நலன் கூறவேண்டியும் அமைகின்றது.

இவற்றை ஓரளவு ஆசியுரை, வாழ்த்துரை கூறியவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருந்தாலும் நாம் நம் உணர்வில் உள்ளதை காட்டியே அமையவேண்டும்.

வயது முதிர்ந்த காலத்தில் சமயக் கல்வி பெற்றது ஒன்று. இதன் நிமித்தம் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்கு வழி கோலியமை மற்றையது.

“செம்மலர் நோன்றாள் சேரவொட்டா அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடழும் ஆலயந்தானும் அரணைத் தொழுமே” இது சிவஞானபோத பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்.

சைவசித்தாந்தப் படிப்பால் அரணடி பேண வலுப்பெற்றோம். பல நன்மைகளும் வாய்க்கப் பெற்றோம்.

மேலும் எமது சமயப் பணிகள் அரணடி பேணலை மேம்படுத்தியே தீரும். எல்லாவற்றிற்கும் எம்பெருமானின் அருள் வேண்டும். வேண்ட முழுதுங் கொடுப்போன் அவனே.

இங்கு எமது நன்றியை இந்நூல் பெருமை பெற உதவிய எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக ஆதீன குரு மஹா சந்நிதானத்திற்கும், ஆத்ம சோதி முத்தையா சுவாமிகளுக்கும், சிவதொண்டன் நிலைபெய்செல்வத்துரை சுவாமிகளுக்கும் செலுத்துகின்றேன்.

சுதமாக நீன்று பல வழிகளிலும் எமக்குத் துணைபுரி
கின்ற வித்துவான் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு
முக்கிய நன்றி.

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்தாருக்கும் இந்நூலை சிறப்பாக அச்
சிட்டமைக்கு நன்றி.

புராணப் படிப்பைப் படித்துப் பயன் சொல்லி அவற்
றைப் பரப்பி அச்சிடவும் ஆரம்பித்த எமக்கு தக்கோர் செய்
தகவு புராணப் படிப்பைப் பரப்பல். இத்தால் அவர்கள் நற்
பயன் பெறுவர்.

ஈயோகர் மனை'

91, அரசடி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

குருபாதம் துணை

வாழ்த்துக்களும் ஆசியுரையும்

நல்ல திருஞான சம்பந்த ஆதீன இரண்டாம்
குரு மஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோம
சுந்தரபரமாதாரிய ஸ்வாமிகள்

எமது ஆதீனத்தின் முதிய தொண்டர்களில் ஒருவரான டாக்டர் நா. கனகரத்தினம் சைவசித்தாந்த பண்டிதர் 'சைவபூசணம்' என எமது குருநாதரால் அழைக்கப் பெற்றவரின் சைவப் பணிகளை உணர்ந்து நாம் பெருமைப் படுகின்றோம்.

எமது குருநாதனின் உடல் நலங் குன்றியிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு வைத்திய உதவிகளுடன் ஆதீனப் பணிகளிலும் தொடர்பு கொண்டு உதவிபுரிந்து வந்தார்கள்.

இப்பணிகள் வளர்ந்து முதிர்ந்து அண்ணரின் வயது முதிர்ந்த இக்காலத்தில் பெரும் பணியாக இருப்பதையிட்டு நாம் மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

ஆதீனப் பெரும் பணிகளில் தாம் ஓர் புராணிகராதலினால் அப்பணி நிலைக்க ஆதீனத்தில் புராணம் படித்துப் பயனுரைக்கும் ஓர் பரம்பரையை ஆக்கி வைத்தார்கள். அன்று தொட்டு இப்பணி செவ்வனே நடைபெற்றுவருவது அண்ணரின் தூய உள்ளத்தின் வலிமையெனலாம்.

எம்முடன் நெருங்கிப் பழகிவந்த டாக்டரவர்கள் தம் வாழ்க்கை நலன்கள் மற்றும்மானவை எம்முடன் கலந்து உரையாடுதல் வழமை.

மாவைக் கந்தனதும் தெல்லியூர்த் துர்க்காதேவியினதும் கடாகூழ் தம் சிறுபராய வழுபாட்டால் தமக்குக் கிட்டித்

தம்பிற்கால வாழ்க்கை நனி சிறந்த தென்பது போன்ற தெய்வீக உணர்வு உரையாடல்களையும் நெருக்கமாகப் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்.

சிறுபராய தெல்லியூர் வாழ்வையும் சின்னதாகிய இக்கால வாழ்வில் யாழ்ப்பாண நல்லூர்க் கந்தனின் கிருபாகடாஷமும் பெற்ற தமது தெய்வீக வாழ்வையும் எடுத்து மகிழ்ந் துரைப்பார்கள்.

வாழ்க்கையில் நன்மை தீமை, சுகம், துக்கம், இன்பம், துன்பம் போன்ற துவம் துவம் சிறப்புரிமை யெனவும், தம்மை யெல்லாம் கஷ்ட நஷ்டங்களிலிருந்துந் தெய்வ வழிபாடு காப்பாற்றிய உண்மைகளையும் பேசி மகிழ்வார்கள்.

இன்னொருன்ன நற்சம்பாஷணைகள் அவர்களது சுபாவம்.

இளமையில் கல்வி, இளமைச் சமயாசாரம், இளமைப் பழக்க வழக்கம், ஒழுக்கம், இளமையில் பொருளாதார, சனசமூக நிலைத்தொடர்பு, சுற்றூடல் சுவாத்தியம்: இளமையில் சுகாதாரச் சுகவாழ்வு முதலியவற்றைப் பரப்பும் அவசியம் என்பன இவரெடுத்துரைப்பன.

இவற்றையெல்லாம் நம் சமயம் தன்னுள் சின்னிப் சினைத்து வைத்திருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவ்வண்ணம் ஆதியிலிருந்து முதியோர், கல்விமான்கள் அமைத்த தும் இவற்றை இளமையில் கல்வியாக்கீப் பயின்று மனதில் பதியச்செய்து நன்மக்களை உண்டு பண்ணுதற்கேயாம்.

இவற்றை நாம் பாடத்திட்டங்கள் மூலமாகவும், போதனைகள் மூலமாகவும் இளஞ் சந்ததியினருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

கோயில்கள், மடாலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் போன்ற தூபனங்களில் இக்கல்வியை ஊக்கிவித்தலும் மிக யிக அவசியமாகும்.

டாக்டர் அவர்கள் இதற்குமுன் சிறுநூல்களை வெளியிட்டவர்து இப்போது பெருநூல்களைப் பதிப்பிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

இத்தொண்டில் முதல் வெளியீடாகத் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தைப் பதிப்பிக்கிறார்கள்.

அடுத்த வெளியீடாகத் திருவாசகத்தையும் அச்சிடுவீப்பது அவர்களின் நோக்கம்.

பழம் பெரும் நூல்கள் மறைந்துவரும் இக்காலத்தில் இப்பணி புண்ணியமானதொன்றாகும்.

தமிழுக்குஞ் சைவத்திற்குஞ் செய்யுந் தொண்டுகளில் இத்தொண்டு தலை சிறந்ததாகும்.

டாக்டரவர்களைச் சைவாசிரமனிகள் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

நமது ஆசி அவர்களுக்கு என்றும்: நன்றாக இப்பணிகள் மீளிர இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

நல்ல ஆதினம்,

யாழ்ப்பாணம்.

சுக்கில வருடம் 1989.

சிலமயம்

மதிப்புரை

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா

(ஆசிரியர் சமுத்துச் சித்தர்கள்)

தெல்லிப்பழை என்றதும் துர்க்கை அம்மன் தேவாலயமே முன்னிற்பதாகும். மகாஜனாக் கல்லூரியும் யூனியன் கல்லூரியும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர்ந்திருப்பதும் அடுத்தபடி நினைவுக்கு வரும். பழமை மிகுந்த காசிப்பிள்ளையார் கோயிலும் வைரவர் கோயிலும் தோதரை அம்மன் கோயிலும் ஓர் காலத்தில் மக்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருந்தன.

இத்தகையதொரு சூழலிலேதான் இனையதம்பி நாகலிங்கம் என்னும் பெரியார் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது அன்பு மனைவியார் பெயர் செல்லம்மா என்பது, இவர்கள் செய்த தவப்பேராக உதித்தவர்தான் வைத்திய கலாநிதி கனகரத்தினம் என்பவர். ஆங்கில வைத்தியர் ஒருவர் சைவ சித்தாந்த நூல்களைக் கற்று சைவ சித்தாந்த பண்டித பரீட்சையில் சித்தி எய்தி புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்லுகிறார் என்றால் இன்றைய உலகில் உள்ள அதிசயங்களில் இதுவும் ஒன்றென எண்ண வேண்டி உள்ளது.

இதனை ஆழ்ந்து ஆலோசிக்குமிடத்து இத்தகைய நற்குணம் பரம்பரையாக வந்து முகிழ்த்ததென்றே கூறவேண்டும். அரசாங்க சேவகர்களாக இருந்த வைத்திய கலாநிதிகளில் பெரும்பாலோர் பத்து ஆண்டுச் சேவையின் பின் இளைப்பாறி அதன்பின் உழைக்கும் உழைப்பே அதிகமாக இருக்கும். இது பெரும்பாலானோடைய வாழ்க்கையில் நாம் காணும் வரலாறு. திருவாளர் கனகரத்தினம் அவர்கள் நமது வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை உணர்ந்து தமது வாழ்க்கையைத் தெய்வீகமாக மாற்றிக் கொண்டவர்கள்.

சைவமுந் தமிழும் தமது இரு கண்கள் என உணர்ந்தார்கள். நாவலர் பெருமானைப் போல தானும் ஏன் தொண்டு செய்யலாகாது என்ற எண்ணம் தலையெடுக்க யோக்கவாமி களுடைய உபதேசம் வழிகாட்ட தமது பிற்கால வாழ்க்கையின் போக்கை முற்றாக மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

வாழ்க்கையில் இன்பதுன்பங்கள் சகசம். பிறப்பு இறப்பு என்பன முக்காலும் உண்மை. பிறப்பு உண்டேல் இறப்பும் உண்டு. இந்த உண்மையை நன்குணர்ந்தவராதலின் தமது பிறப்பைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்குடனேயே இத்தரும கைங்கரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அதாவது 30-10-1912 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த கனகரத்தினம் அவர்கள் இன்று எழுபத்தாறுவது வயது பூர்த்தியை எட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலமறை காய்போல் கற்றவர்கள் வாழ்ந்த காலம் அது. இவர்கள் குடும்பத்தில் பலர் கற்றோர் வரிசையில் விளங்கினர்.

உயர் சைவ வேளாண் குலத்திற் பிறந்த இவர் குலப் பண்பாட்டுக் கேற்ப இளமையிலே இவரும் இவருக்கு வழிகாட்டியாய் வாழ்ந்த பெற்றோரும் கோயில் வழிபாட்டிலும் இயமநியமங்களிலும் சிறந்து விளங்கினர். இவரது இன்றைய நிலைக்கு முக்கிய காரணர் சூழலும் பெற்றோருமாவர். இவர்களது பராமரிப்பில் இன்றும் மூன்று தெய்வத்தலங்கள் பரம்பரையாகப் பரிபாலனம் பெற்று வருகின்றன.

“கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்”

என்ற பழமொழி இவர்களுக்கேற்றதாக அமைந்தது.

இவரின் தந்தையார் மலை நாட்டிலுள்ள தேயிலைத் தோட்டம் ஒன்றில் உயர் உத்தியோகம் பார்த்தமையால் இவரது இளமைப் பருவம் தோட்டப்பகுதிச் சூழலிலேயே கழிந்தது. ஒருமுறை இவர் அருவி ஒன்றில் நீராடச் சென்றபோது

தண்ணீரில் அள்ளப்பட்டுச் சென்றார். இவரது குரல் கேட்டு அக்கம் பக்கத்திலுள்ளார் ஓடிச் சென்று காப்பாற்றினர். அன்றையதினம் இறக்கவேண்டியவரைத் திருவருள்தான் காப்பாற்றியது. திருவருள் ஏதோ ஒரு நன்மைக்காகவேதான் காப்பாற்றியது என்பதை இன்றும் உணருகின்றார். ஆதலால் அந்த நன்றிக் கடனை மறவாமல் தெய்வப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து செயல் ஆற்றுகின்றார்.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக்காலத்திலேயே இலங்கையில் பரவலாகக் கிறிஸ்தவசமயம் வேருன்றி விட்டது. கிறிஸ்தவசமயத்திற் சேருபவர்களுக்கு சுமாரான செல்வாக்கு, கல்விவசதி, உத்தியோகவசதி என்பன கிடைத்துவந்தகாலம். இதனால் இவரது தந்தை வழியினர் கிறிஸ்தவர்கள் ஆயினர். இதனால் பலர் பெரும் உத்தியோகத்தரும் ஆயினர். இவரது தந்தையாருடைய மைத்துனி ஒருவரும் கிறிஸ்தவராகி பெரும் செல்வாக்குடன் விளங்கினார். இவர் வைத்திய உயர்கல்விக்குப் பெரிதும் உதவி செய்தார் இவ்வுதவியினால் திரு. கனகரத்தினத்தின் வாழ்விலும் மதமாற்றம் என்னும் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட இருந்தது. ஆனால் பூர்வ புண்ணியத்தினால் அவ்வலைக்குள் அகப்படாது தப்பி விட்டார். அதனை இப்பொழுது உணர்ந்து சைவத்திற்கு மேலும் மேலும் உழைக்கவேண்டும் என்ற வைராக்கியம் பிறந்துள்ளது.

தந்தையார் தேயிலைத்தோட்ட உத்தியோகத்தை உதறி எறிந்துவிட்டு ஊரில் வந்து ஊதியம் குறைந்த வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இதனால் குடும்பத்தில் முன்பு இருந்த செல்வாக்குக் குறைந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால் சீரும் சிறப்பும் செல்வமும் பெற்றிருந்த தாய்மாமன்மார்களின் உதவியினால் குடும்பநிலை ஓரளவு உயர முடிந்தது. தாயாரின் குடும்பநலத் திறமையினால் மற்றவர்களைப் போலவே கஷ்டமின்றிவாழ முடிந்தது. இல்லாள் நற்குண நற்செய்கை உடையவளாயிருந்தால் குடும்பத்தில் இல்லாதது எதுவுமே இல்லை. இதற்கு இலக்கியமாகவே இவரது தாயார் விளங்கினார்.

அக்காலத்தில் கோழிமேய்த்தாலும் கோறணமேந்தில் மேய்க்கவேண்டும் என்ற பழமொழி அமோகமாக அடிபட்டது. அதன் பிரகாரம் கனகரத்தினம் அவர்களும் ஒரு அரசாங்க மருத்துவராக ஆகவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தூண்ட நன்கு கற்றுத்தேறி அரசாங்க மருத்துவராகவும் ஆனார்.

ஆனால் பொருள் ஆசை அதிகம் அற்றவராகி பொது நலத்திலும் அதிகமாக ஈடுபட்டார். அத்தகைய எண்ணம் வலுவடைந்து இன்றைய நிலைக்கு அவரை வளர்த்துவிட்டது. தானங்களுள் ஞானதானமே சிறந்தது என்ற எண்ணம் தலைப்படத் தொடங்கியது. அன்னதானம் சிறந்ததாயினும் அடுத்த நேரத்திற்கு வேறொருவர் கையைத்தான் பார்க்கவேண்டும். சொர்ணதானம் என்றாலும் பெற்றுக்கொள்பவனின் மனம் திருப்தி அடைவதில்லை. ஆனால் ஞானதானம் என்பது இம்மைக்கு உதவுவதோடு மறுமைக்கும் தொடர்ந்து செல்வது. இதனை உணர்ந்த வைத்தியகலாநிதி அவர்கள் பின்வரும் நூல்களைப் பதிப்பித்து இலவசமாகவே வழங்கினார்கள்.

1. பன்னிருதிருமுறை வரலாற்றுச் சுருக்கம்.
2. திருமூலர்சரிதச் சுருக்கம்.
3. பிள்ளையார் உற்பத்தி (கந்தபுராண கயமுகன் உற்பத்திப் படலத்தில் பத்துப்பாக்கள் விளக்கமும்)
4. சிவயோக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்
5. ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரச் சுருக்கம்.
6. சைவசித்தாந்தப் பத்திப்பாடல்கள்.

யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரம் கந்தபுராணமும் திருவாசகமும் கலந்த ஒன்றென உணர்ந்த வைத்திய கலாநிதி அவர்கள் எல்லாரும் மணிவாசகருடைய உண்மைச் சரித்திரத்தை அறிதல் மூலம் திருவாசகத்தையும் உணர முடியும் என்ற கருத்தை உடையவர்களாய் திருவாதவூர்ப் புராணத்தை தத்துவச் சுருக்கத்தோடு வெளியிடுகின்றமை தமிழ் மக்களுக்குப் பேருதவியாகும், இத்தகைய ஞானதானப் படைப்புள்ள மேலும் மேலும் நிகழவேண்டும் என்று எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு இறைவன் எல்லா நலன்களையும் அருளவேண்டும் என்றும் வேண்டுகின்றோம்.

உ

புராணப் புதைபொருள்

அ. செல்லத்துரை

(சிவதொண்டன் நிலையம்

செங்கலடி, கீழ்மாகாணம்.)

இலங்கைவாழ் சைவமக்களாலே திவ்விய தரமானதாகப் போற்றப்படும் திருநூல்களுள் திருவாதவூரடிகள் புராணமும் ஒன்று. மார்கழித் திங்களில் வரும் திருவெம்பாவைத் திருநாட்களிலே கோயில்கள் பலவற்றிலும் இத்திருநூல் பத்திரத்தையுடன் ஒதப்பட்டு வருகிறது. எளிமையும், இனிமையும் வாய்ந்த நூலாதலால் கேட்போரெல்லாம் ஆர்வத்தோடு கேட்டு நயக்கின்றனர்.

எல்லாரும் நயக்கும் எளிமையான நூலெனினும், இத்திருநூலின் வைரித்த உட்பாகமாகத் திகழ்வது சைவசித்தாந்த ஞானமாகும். சிவஞான போதப் பொருளை 'நின்ற சிவம் ஒன்று; அதனைத் தேர்தல் ஞானம் நிகழ்போதம் தேர்ந்ததனைத் தெளிதல்' எனத் திட்பநுட்பமாய்த் தெளிவுபடுத்தும் இத்திருநூல் சிவஞானபோதத்து எட்டாஞ் சூத்திரம் உணர்த்தும் பொருளுக்குச் சீரிய தோரிலக்கியமாக விளங்குகிறது. சிவஞான போதத்து எட்டாஞ் சூத்திரம் நற்றவப் பேரூய் பக்குவம் எய்திய ஆன்மாக்களை இறைவன் குருவடிவாய் எழுந்தருளித் திருவடிமலரிற் சேர்க்கும் குருநெறி உணர்த்துகிறது. குருநெறியே திருவாதவூரடிகள் புராணத்தின் உள்ளீடாகும். பரமாகிரியர் திருவாதவூரடிகளைத் தீக்கை வைத்தாண்டபின் தனியிடத்திற் கொண்டு சென்று உரைக்கும் உபதேசமொழியின் முடிந்த முடிபான வாசகமும் இதனை உணர்த்துகிறது. குருவின் திருமேனியைக் கருத்திலிருத்துமாறு கூறும், 'இங்கு உணைப்போலிருந்த நங்குருவடிவை நின்கருத்தில் இருத்துவாய்' எனும் அவ்வாசகமே திருவாதவூரடிகள் புராணம் விரித்துரைக்க முயலும் மறைமொழியாகும்.

இத்திரு நூலிலே பொருந்திய இடங்களில் சிவாகமநூற் பொருள் தெளிவுபடுத்தப் படுகிறது. திருவாதவூரடிகளைத் தீக்கை வைத்தானும் பகுதியிலே ஆகமம் கூறும் பரிமளங்கம மும் சடங்காசாரங்கள் நிறைந்த ஞானதீக்கை நுட்பமாகவும், நிறைவாகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறது. பரமாதிரியர் திருவாதவூரடிகளுக்கு - அருளும் அருளுபதேசத்திலே முப்பொருளியல்பும், சரியை முதலிய சாதனைகளும் கட்டுரைவன்மையுடனும், செறிவுடனும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பரமாதிரிய சுவாமிகள் தமது கருமத்தை முடித்துக்கொண்டு கைலைசெல்லும் திருக்குறிப்பை உணர்த்திய போது அப்பெரியோனின் பிரிவினை நினைந்து ஆற்றாதவராய் அடியவரெல்லாம் துயருற்றனர். அப்பொழுது அடியாரின் துயர்நீக்கும் உறுதிப்பொருளொன்றைத் தேசிகமூர்த்தி உணர்த்தினர். (திருப்பெருந்துறையில் பரமாதிரியர் உணர்த்திய அவ்வுறுதிப்பொருள் கொழும்புத்துறையிலே தோன்றிய சிவயோகசுவாமிகள் உணர்த்தியதைப் போன்றதேயாகும்.) *'குருந்த நீழலிலே, தெய்வ பீடமொன்றமைத்து அதிலே திருவடியை எழுந்தருள் வித்து அத்திருவடியை நாமாகவே பாவித்து வழிபாடு செய்யுங்கள்'' என்பதே பரமாதிரியர் உணர்த்திய உறுதிப் பொருளாம்.

‘பரிந்தமு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற் பொருந்திய தெய்வபீடம் பொலிவொடு குயிற்றிமீதே திருந்திய மறையுந் தேடும் நம்பத மாகச் செய்து’

‘நாங்கரும் அரந்தைநீங்கி யாமெனுந் தன்மைகண்டு நீங்கரு மன்பினிலே நித்தலும் நயந்திறைஞ்சி ஈங்கருண் மனத்த ரெல்லாம் அமர்ந்திரும்.....’

திருவாதவூரடிகள் புராணத்தைக் கருத்துன்றிப் படிக்கும் அன்பர்கள் இவைபோன்ற ஆகமவிதிமுறை பலவற்றை ஆங்காங்கே அறிந்து கொள்ள முடியும்.

சித்தாந்த ஞானத்தினதும், சிவாகமவிதி முறைகளினதும் விளக்கமாகச் சிவஞானியராயும், ஆகமநெறி முறைகளை

அநுசரித்தவராயும் வாழ்ந்த திருவாதவூரடிகள் திவ்விய வாழ்க்கை அமைந்துவிட்டது. அவரது திவ்விய சரிதமோ அடித்தடித்து அக்காரந்தீற்றிய அற்புதமான சரிதையாகும். இச்சரிதையிலே சிவபெருமான் பரமாசாரியராகவும், பரிமேலழகியராகவும், பிட்டுவிற்றுச் சீவனஞ் செய்யும் செம்மனச் செல்வியின் கூலியாளாயும், ஈற்றிலே திருவாசகம் எழுதும் வேதியராகவும் பலபல வடிவங்களில் தோன்றி அருளாடல் புரிகின்றார். இவ்வருளாடல் ஒவ்வொன்றும் மனமுருகிப் பாடுவோரிடத்தும் கேட்போரிடத்தும் மாணிக்கமனைய கண்ணீர்த் துளிகளைத் ததும்பச் செய்வனவாயிருக்கின்றன. இந்தக் கனிவுதரும் தன்மையே திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் வெளித்தோன்றித் தெரியும் வனப்பு ஆகும். வனப்பு மிக்க திவ்விய சரிதை எளிதாகவும், அழுத்தமாகவும் சிவஞானத்தையும் உணர்த்தி விடுகிறது. இவ்வம்சத்திலே திருவாதவூரடிகள் புராணமானது வாய்மையை வலியுறுத்தும் அரிச்சந்திர புராணத்தை நிகர்த்தது. இதனாலேதான் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தைத் துறைபோகக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் சைவசித்தாந்தம் பயில்வதற்காகத் தம்மை நாடிவரும் மாணுக்கரை முதலில் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தைப் படிக்குமாறு வழிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

சாதனைக் கியைந்ததாகிவிட்டமை இந்நூலின் இன்னோர் சிறப்பம்சமாகும். திருவெம்பாவைக் காலத்திலே ஆரூவது நாளன்று மணசுமந்த சருக்கம் படிக்கப் படும். அன்று இறைவனுக்குப் பிட்டமுது நிவேதனஞ் செய்வார்கள். அடியார்கள் தம்மை ஈசனுக்கு இனிய பிட்டளிக்கும் செம்மனச் செல்வியாகப் பாவனை செய்வதிலும் ஈசன் கண்ணப்பன் அளித்த ஊனமுதேபோல் சாலச்சிறந்ததாகத் தாமளிக்கும் பிட்டமுதினை உகந்து கொள்வான் எனும் நினைவில் நாட்களிக்கின்றனர். இவ்வாறமைவதாலே திருவாதவூரடிகள் புராணம் ஏட்டளவினதாக மாத்திரம் அமையாமல் அன்பரின் நெஞ்சத்து வாழும் நூலாகவும் உளது. இதுவே இத்திருநூலின் உயிர்ப்பான பண்பாகும்.

சைவசித்தாந்த ஞானத்தை உள்ளீடாகவும் சிவாக்ஷம் விதிமுறைகளைச் சட்டகமாகவும், வனப்புமிக்க திவ்விய சரிதையை வண்ண வடிவாகவும் கொண்டுள்ள உயிர்ப்புள்ள இத்திருநூலைத் திருவருளானது அப்போதைக்கப்போது தகுதிவாய்ந்த சிவனடியார்களைக் கருவியாகக் கொண்டு வெளியிட்டு வருகிறது. அந்த வகையிலே யோககருநாதன் திவ்விய பார்வைக்காளான தொண்டர்-வைத்திய கலாநிதி நூ. கனகரத்தினம் அவர்கள் தாம் செய்ய நினைத்த சைவ நூற்பணித் தொண்டுகளுக்கெல்லாம் முதல் வெளியீடாக இதனைத் தெரிந்தெடுத்தமையும் திருவருட் செயலேயாம். சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக.

சிவமயம்

உ ள் ளு ளை று

விடயம்

பக்கம்

காப்பு	1
பாயிரம்	3
மந்திரிச் சருக்கம்	6
திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்	24
குதிரையிட்ட சருக்கம்	72
மண்குமந்த சருக்கம்	91
திருவம்பலச் சருக்கம்	131
புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம்	157
திருவடிபெற்ற சருக்கம்	188
திருவெம்பாவை	202

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

1888

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதவூரடிகள் புராணம். (மூலமும் உரைக் குறிப்பும்)

காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின் ருடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றெடித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறக் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

காப்பு என்பது:- காவல், கதவு, இரட்சாபந்தனம், விபூதி, அரண்.

புராணக் காப்பு:-

காப்புச் செய்யுள் இங்கே செய்யுள் வணக்கமாகவும், காவலாகவும், கதவாகவும், இரட்சாபந்தனம், விபூதி, அரணாகவும் விளங்குகின்றதை அறியலாம்.

1. கதவாகவில் திறத்தலால் உண்டாகும் பயன் அறைவதுமாம்.
2. இரட்சாபந்தனம் - ஞானவிளக்குமாம்.
3. விபூதி - சிவசின்னமுமாம்.
4. அரண் - காவலும், அழகும், திப்பமும் ஆகிய அறிஞறிகளுமாம்.

இதன்யொருளுக்கு உதவுவது:- பவளமையில் தீலா வொளிபட எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணம் சிவபெருமானின்

திருமேனியின்கண் பூசிய விபூதிக்கோலம் உமையம் மையாரின் பசிய மேனியில் அழகெறிப்ப, தாயாராகிய அம்மையுடனின்றி திருநடனஞ் செய்து அருளுகின்ற சிவபெருமானின் திருக்குமாரரும் தனது ஒரு கொம்பை முரித்து மகாமேருமலையில் பாரதப்போர் வரலாற்றை எழுதியவருமாகிய யானைமுகக்கடவுளை மசுத்தினால் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குவாம்.

விசேஷ குறிப்பு:- விநாயக வணக்கம்:

தெய்வம் உண்டென்பதோர் சித்தமுண்டானால் தெய்வவழிபாடு எக்காலமும் முன்னிற்கும். சைவம் விநாயக வணக்கத்தை முன்வைத்துள்ளது. சைவத்தில் தத்துவங்கள் பல, இங்கு சைவசித்தாந்தம் முன்னிற்கும்.

அறிஞர் சைவத்தில் சமயாசாரத்தைப் பிரபஞ்ச வாழ்வுடன் ஒட்டி நிலைப்படுத்தியுள்ளார்.

இஃது இயற்கையைத் தழுவுகின்றது; ஓர் சோபான முறையும் உண்டு.

விநாயக வணக்கத்தை வேதாகமங்கள் கூறும். பின்வந்த புராண இதிகாச நூல்கள் கைக்கொள்ளும்? கீழ்வருவனவும். இம்முறையை முக்கியப்படுத்துவன.

“தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்

அச்சு முறிந்தது என்று உந்தீபற.

திருவாசகம் 297. தச்சு - தேர்

கந்தபுராணத்தில் அனந்தன் சாபநீங்கு படலம் 8 முதல் 14-ம் பாட்டுவரை தேவர் விநாயகரிடம் வேண்டியமை:-

“இத்திறம்படும் எல்லையில் நின்றிடும்

அத்தலைச் சுரர்யாவரும் அன்புறிக்

கைத்தலத்தைக் கபித்தம தாக்கியே

தத்தம் மத்தகந் தாக்கினர் மும்முறை.”

கபித்தம் - கைவிரல் மடித்தல், மத்தகம் - நெற்றி.

“இணைகொள் கையை எதிரெதிர் மாற்றியே

துணைகொள்வார்குழை தொட்டனர் மும்முறை

கணைகொள்காலும் கவானும் செறிந்திடத்

தணவில் அன்பொடு தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தினர்.”

சுவான் = தொடை

பாயிரம்

சமர்ப்பி

இதந்தரு மடந்தையொ டியைந்துயி ருடம்பு
[போல்
விதம்படுல கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழு முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். 1

சிவகாமியம்மை

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தகக நன்குபுனை பங்கினு [ளாள்
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்து
பாடக மிலங்குகிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். 2

பாயிரமெனில் முகவுரை, பொழிப்புரை, வரலாறு
எனப்படும். இப்புராணப் பாயிரத்தில் கடவுள் வாழ்த்தை
யும் வரலாற்றையும் அடக்கி ஆசிரியர் ஓர் முகவுரை அமைத்
துள்ளார்,

செய்யுள்:-1

இது கடவுள் வணக்கத்தில் முதற் செய்யுள்: சிவபெரு
மானை வணங்குதலாகும்.

இ.பெர:- வாமபாகத்திலே உமையம்மையாரையுடைய
சிதம்பரத்தின் கண் பஞ்சகிருத்திய திருநடனஞ் செய்கின்ற
சிவபெருமானை வணங்குவாம். வாமம் - இடதுபக்கம்.

விசேட.கு:- பல அரிய கருத்துக்கள் அடங்கியன இப்பாக்கள்
ஆகையால் தெளியப்படித்தல் விரும்பத்தக்கது. உரை
யாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை ஐயாவின் உரையைப் படித்துக்
கொள்ளவும்.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
 தங்குஞ்சு முஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
 மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
 ளங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புடனிறைஞ்சு
 [வாம். 3

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
 ணின்பவிளை யாடல தெனுங்கடலு னையேன்
 மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
 றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன். 4

செய்யுள்:-2

இது உமைவணக்கமாகும்.

இ.பொ.உ.:- ஆடக சிதம்பரம்:- சிதம்பரத்திலுள்ள
 கனகசபை, கனகம்-பொன்; அணங்கு:-தெய்வப்பெண். நாட
 கன்-சிவன், அணங்கு நாடகன்:- இரட்சிப்பவராகிய
 சிவன்.

ஏடக மணம் = ஏடு + அக: ஏடு = மலரிதழ். அகம் = உள்
 ளம். பாடகம் = கால் அணி : சிலம்பு போன்றது.

செய்யுள்:-3

இ.பொ.உ. சுப்பிரமணியக் கடவுள் வாழ்த்து:வணக்கம்.
 துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பி. — முருகன். துங்கம
 தம் — சுத்தமானமதம்; உயர்கும்ப தும்பிமுகர் — உயர்ந்த
 கும்பமுடைய, தும்பி + முகர் — யானைமுக, தம்பி : முருகன்.

செய்யுள்:-4 இது கதையின் தோற்றுவாய்.

இ.பொ.உ. தென்பொதிய மாமுனி — அகத்திய முனி
 வர்: சுப்பிரமணியக்கடவுள் அகத்தியமுனிவருக்கு அறுபத்து
 நான்கு திருவிளையாடல்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர்.
 இங்கு கூறும் அரசன்:- அரிமர்த்தன பாண்டியன். மேற்
 கூறிய திருவிளையாடல் நூல்:- ஆலாசிய மான்மியமென்னும்
 வடநூல்.

அம்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பா
லுற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம்.

5

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டோதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னநெறி தன்
வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுரை குற்ற
முண்டெனினு நன்கிதென வள்ளுவர்க ளெள்ளார்.

6

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்திமகி முப்புவி புரப்பருடல் விட்டா
லந்தவுல கந்தனி லரன்சபையில் வாழ்வார். 7

செய்யுள் :-5

இ.பொ.உ. வெளிப்படை: இடர் ஒழிப்பாம் என்னு
மிடத்து இதுவும் வழிபாடாகுமென்க.

செய்யுள் :-6

இச்செய்யுள் அவையடக்கமாம். புராண இதிகாச மரபு
பொருந்தியது.

இ.பொ.உ. கொண்டல் — மேகம்; கொண்டலன கண்
டன் — கரிமேகமொத்த. கண்டம் — கழுத்து

வி.கு:— கண்டங் கரியன் என்பதை புராணங்களில்
படிக்கவும்.

செய்யுள் :-7

இதன் பொருள் வெளிப்படை. இதைப் புராண மரபு
நூற்பயனெனலாம்.

இப்புராணத்தில் ஆசிரியர் முதலிலுங் கடையிலும்
நூற்பயன் ஆகியுள்ளார்கள். இது முற்கால மரபுமாம்.

மந்திரிச் சருக்கம்

முக்கனெரு நான்குபய வைந்துமுக முன்னேன்
சொக்கனரு ணன்மைபெரு தொன்மைதிகழ்

[நன்னு

டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலின் வைகலொழி வைகைவள நாடு. 1

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்ற திருநாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாரும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. 2

செய்யுள்:- 1-2 பாண்டிநாட்டுவளம்:-

சொக்கநாத சுவாமியினது திருவருள் நன்மை பாண்டி
நாட்டிற்கு இடைக்காலத்தன்றிப் படைப்புக் காலந் தொட்
டுப் பழமை விளங்கா நின்றது. நல்ல நாடு; முக்கண்:- சந்
திரன் சூரியன் அக்கினிகளாகிய திருக்கண்கள் மூன்று.

ஐந்துமுகம்: - ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாம
தேவம், சத்தியோசாதம். அக்கடுவிடம்; முன்னரே அறியப்
பெற்ற திருப்பாற்கடல் கொடுத்த ஆலகாலவிடம்.

மைக்கடலில் வைகலொழி வைகை - கடலில் கலந்து
உறைதல் இல்லாது சங்கமித்தல் வைகைநதி.

செய்யுள்:-2

அருளால் நிகழ்த்த - உலகம் கடைத்தேற வேண்டும்
என்னுந் திருவருளினாலே போதித்தருள.

மெய்த்தமிழ்:- கண்ணுதற் கடவுளும், குமரவேளும்,
அகத்திய முனிவரும், முச்சங்கப்புலவர்களும் ஆராய்ந்த
சிறப்புடைத்தமிழ்.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிகுந்துள நாடதனினைலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளலூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியலு ரங்குறையுந்
தேவரு ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதலூர். 3

அந்நகரின் மறையோரி

லருள்புனைமாத் தியர்குலத்திற்
றன்னிகரில் சைவநெறித்
தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னையா டிருவயிற்றின்
மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோள்முதல்வர்
திருவவதா ரஞ்செய்தார். 4

மூண்டபகை:- முயன்றுவந்த பகைவர்கள். உலகமுற்று
மரசாரும் நலம் குலவும்:- உலகம் முழுமையையும் ஆளு
கின்ற சோமசந்தர பாண்டியரது நன்மை எஞ்ஞான்றும்
விளங்கா நின்ற பாண்டிய நாடேயாம்.

பூண்டமுனி:- கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து கொண்ட
அகத்தியமுனி.

செய்யுள்: 3

திருவாதலூர்ச்சிறப்புசொல்லியது:-

நலம்பரவுமூர் - பலதிறநன்மைகளும் மிகுந்தணர்.
தாலும் ஊர் விடை - தாவிப்பாய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய இட
பம். தேவர் ஊர் - அமராவதி.

செய்யுள்:-4

திருவவதாரம்:-

அருள்புனை மாத்தியர்குலம்:- பாண்டியர்களது அரு
ளைப் பெறும் ஆமாத்தியர் குடி.

பொய்ம்மையா முலகின்மாயப்

பொங்கிரு ளகலவன்னேர்

தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ்

சமயதா ரகைமழுங்க

வெம்மையா ளுடையானன்ப

ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்

செம்மையாய் மலரஞான

தினகர ருதயஞ்செய்தார்.

5

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறாத
வர்க்குத்
திருவாத ஓரரெனுந் திருநாமந் தரித்தார்கள். 6

திருவவதாரம் செய்தார்:- சிவாஞ்செய்யினாலே பூமியில்
வந்து பிறந்தார்.

செய்யுள்:-5

மாயப்பொங்கிருள்:- அஞ்ஞானமாகிய மிக்க இருள்.
அன்னோர்தம்மை - அவ்விருளிலகப்பட்ட நம்மைப்போன்ற
வர்களை.

அன்பரிதயத்தாமரைகள்: அந்தரியாகபூசையில் அன்ப
ரிருதயங்களை பிருதுவி முதல் சத்திதத்துவம் ஈரகவுள்ள
முப்பத்தைந்தினையும், கிழங்கு முதற் பீசமீராகிய அவயவங்
களாகவுடைய தாமரையாக ஆகமம் கொள்ளும்.

ஞானதினகரன்:- புறவிருளை அகற்றுவின்ற சாதாரண
சூரியனைப் போலன்றி அஞ்ஞானம் அகலப் பரசமய ஓளி
மழுங்க அன்பர் இதய கமலம் மலர உதயம் செய்யும்
சற்புத்திரராகிய ஞானசூரியன்.

தவமெனும் பெரியவித்துட் டங்கியேயங் குரித்துப்
 பவமெனும் பங்கநீங்கிப் பயிலருட்குருத்துண்டாகி
 யவமெனும் களை கணீங்கியாக்குவோ னருளாலுண்
 [மைச்
 சிவமெனும் விளைவுண்டாகவளர்ந்தது தெய்வச்
 [சாலி 7

தேனினொடுகரும்பினெழுஞ்செழும்பாகு முக்கனி
 மாணினறும் பாலுமுட னளவியுளங் கனிகூர [யு
 வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
 ஞானவமுதுண்பார்க்குநயந்தமுதுநுகர்வித்தார்.

8

செய்யுள்:-6-11

குழந்தைப் பருவத்திற் செய்யும் பூர்வக்கிரியைகள்

செய்யுள்:-6

நாமகரணமும் வளர்ச்சியும். மருவாதநெறி - அளவை
 களுக்குச் சிறிதும் பொருந்தாத பொய்ச் சமயநெறி.

பெருநாமம்:- சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீ
 பஞ்சாட்சரம்.

திருவாதலூர்:- இஃது ஊர்காரணமாக வைக்கப்
 பெற்ற பெயர். பூர்வசன்மத்திருநாமம்: குடமுழாநந்தீசர்.

செய்யுள்:-7

அங்குரித்தல் - முளைத்தல்.

அங்குரித்து - தங்கியிருந்து, உரியகாலம் வரும்வரையும்
 முளையாது அடங்கியிருந்து.

உண்மைச்சிவம்:- பரமுத்தி தெய்வச்சாலி:- தெய்வத்
 தன்மை பொருந்திய சற்புத்திரர். சாலி - நெற்பயிர்.

காயமுடனுயிர் முயலுங்கருமமெலாம்பரன ருளாற்
 றாயமனத் துணர்ந்துவினைத்தொகையெழுதிநா
 [டோறு
 மாயதுயர்சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கிலரும்பாவத்
 தீயசிகையில் லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார்.

9

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்
 [பொன்னு
 நவமணியுங்குவைசெய்துநன்குடன் மங்கலநாளிற்
 றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவருத
 சிவமணமும்பெறக்கல்விச் செல்விமணம்புணர்வித்
 [தார் 10

செய்யுள்:-8

அன்னப்பிராசனம் - சோற்றை உண்பித்தல். பிறவிப்
 பசிதீர - பின்னும் பின்னும் பிறத்தலால்வரும் பிறவியாகிய
 பெரும்பசி நீங்க.

ஞானவமுதுண்பார்க்கு:- சிவஞானமாகிய திருவமுதை
 இனிமேல் உண்ண இருக்கின்றவராகிய திருவாதவூரர்க்கு.

செய்யுள்:-9

சிகைவைத்தல் - குடுமிவைத்தல். காயம் - உடம்பு
 “காயமுடன்..... கருமமெல்லாம்.”

உயிர் உடம்போடு கூடிய வழியேயன்றி ஒருகருமமும்
 செய்யமாட்டாது ஆதலின் அங்ஙனம் செய்யும் கன்ம
 பேதங்கடையெல்லாம்.

தூயமனம்:- ஒருபாற் கோடாத நடுநிலைமைமனம்
 “யமன்கணக்கில்.....தீயசிகை”

யமனது அக்கிரசந்தானி என்னுங் கணக்கேட்டில் தீவினையை
 எழுதியபடி.

இதுநான்மற் றல்லதுநா லில்லையென மறுசமய
விதநாலுந் தலநாலும் விரிந்தபுராதன நூலும்
பொதுநாலென்று லகனைத்தும் புகழ்மறை நூலுஞ்
[சைவ
முதுநாலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நாலுந் தரித்தார்
[கள். 11

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புலி யதக்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும், பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கம
[கலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தார் ரெட்டாண் டெல்லை
[யினில் 12

வித்தியாரம்பம்:-

செய்யுள் 1-10

தவமணமும் திருநீற்றின் மணமும் சிவமணமுமாகிய சற்
புத்திரர்களைப் பெறக் கல்வியாகிய பெண்ணை விவாகம்
செய்வித்தனராம். மணம் - சம்பந்தம்

கல்வியை மணமகளாகவும் வித்தியாரம்பத்தை விவாக
மாகவும் நூலாசிரியரால்நயமாக உருவகம் செய்யப்பெற்றது.

உபநயனம்செய்தல்

செய்யுள் 1-11

தலநூல் - தலபுராணம். புராணநூல் - பதினெண்
புராணநூல்கள்.

முதுசைவநூல் - பழைய சிவாகமநூல். முந்நூல் - முப்
புரிநூல், இதனாலேயே அந்தணர்கள் இருபிறப்பாளர்கள்
எனப்பெறுவர்.

உழைக்கரணுக் கன்பாகியுண்மையறிந் துலகமெ
 [லாம்
 பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செய
 [வெல்லாந்
 தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோர்களுரைக்க
 [வறிந்
 தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண்பாயினுள்.

13

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதலு
 ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடயா ரென
 [நாடிப்
 பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைது
 [ரந்து
 செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத்
 [திற நல்கி. 14

பதினாறுவயதினுள்ளேயேசகலகலைகளையுங்கற்றுத்தெளிந்தார்.

செய்யுள் :-12

மிலைக்கும் - தரிக்கும். அக்குமணி - பிரமவிஷ்ணுக்களு
 டைய எலும்புமணிமாலை. ஒக்கல்-தேகபந்துக்கள். பிறக்கல் -
 பிறப்பிறப்பு. எக்கலையும் - சகலகலையும்.

செய்யுள் :-13-14

பாண்டியமன்னன் பிரியா நட்புடையனாய் திருவாதலு
 ரரை முதன்மந்திரிப் பதவியில் அமர்த்தினுள்.

உலகெலாம் - உலகின் கண்ணுள்ளவர்கள் எல்லாரும்.

அருட்கவி - வேதசிவாகமங்களின் மெய்ப்பொருளைத்
 திருவாசக மாகப்பாடிய அருட்பா. தழைத்தகலை - விரிந்த
 கலைகள் - அறுபத்துநான்குகலைகள்.

மந்திரித்தலைமையும் ஆட்சியும்:-

தென்னவன் பிரம ராய
 னென்றருள் சிறந்த நாம
 மன்னவர் மதிக்க நல்கி
 வையக முய்வ தாக
 மின்னவ மணிப்பூ னுடை
 வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
 பொன்னவிர் கவரி வேழ
 மளித்தனன் பொருறை நாடன். 15

இந்திரச் செல்வம் போல
 வியைந்துள வின்ப மெய்தி
 மந்திரத் தலைமைபூண்ட
 வண்புகழ் வாத ஆரர்
 தந்திரத் தொகுதி சூழத்
 தாரகா கணங்க ளோடு
 மந்தரத் திழிந்து மண்மே
 லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார்.

16

செய்யுள் :-15-17

தென்னவன் பிரமராயன் - பாண்டியமன்னனது பிராமணவருணத்து முதலதிபதி. மந்திரத்தலைமை - முதன்மந்திரிப்பதவி. தந்திரத்தொகுதி - நால்வகைச்சேனைகள்.

“ தாரகா கணங்களோடும். வெண்மதியமொத்தார்” மேலுலகத்தினர் இங்கு அவதாரஞ் செய்து விபூதியை உத்தூளனஞ் செய்த திருமேனியையுடைய வராய் அரசனது அத்தாணிமண்டபத்தில் வீற்றிருத்தல் போல் வாதஆரடிகள் நடுநாயகமாய் மந்திரிமாருடன் வீற்றிருந்தார்கள்

பெருங்கட: னாகநீதி

பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கட கத்தோண் மேல்வைத்
தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட நாக மெட்டுங்
காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம்
பரித்தனர் திருத்த மிக்கார். 17

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக்
கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலர்க் கிடும்பை யாகி
யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
யாதுலர்க் கன்னை யாகி
யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னனை
பொதுவர நடத்து நாளில். 18

செய்யுள்:- 17

கருங்கடம் = கரியமதம்: காளம் - நஞ்சு. நாகம் -
யானைக்கும் பாம்புக்கும் ஆனது. தருக்கு - மகிழ்ச்சி.
திருத்தம் - சீர்திருத்தம், கடமையில் ஊக்கம்.

செய்யுள்:-18

நல்லோருக்குக் கவசம் (கவசம் = காவல்; காப்பு)
ஆகியும்; கண்:-கண்காணிப்பு.

இ.பொ.உ:- தீமையைக் கண்டறிந்து விலக்கவல்லமை.
ஏதிலர் - புகைவர். புகைவருக்குத் துன்பஞ் செய்பவரா
கியும் அன்பருக்கு இன்பராகியும் உள்ளவர்.

“அரனடி மிக்கார்” = திருவாதவூரடிகள் அரசு
கருமஞ் செய்யும் நாளில்.....

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேதமான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ

[நூலின் 19

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றார் மென்னிழல்

[விரும்பு மாபோ

னவ்வியு மழுவுமேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

20

செய்யுள்:-19-23

இச் செய்யுட்கள் ஒருங்கு வாதலூர் முப்பொருள்
முப்பொருள் தன்மைகள் உணர்தலும் அவற்றின் நிமித்தம்
நடைபெற்றனவுங் கூறுவன.

செய்யுள்:-19

பாசத்தைமேவிப் பிறப்பும், பிறப்பில் தனுசுரண
போகம் முதலிய அனுபவிப்பும், பாவ புண்ணியங்களின்
பயனாக பக்குவம் அபக்குவமும் “ தற்பரன்
உணர்ந்தனர்” சிவனின்தன்மையை வாதலூரடிகள் உணர்ந்
தார்கள். தற்பரன் — சிவபெருமான்.

செய்யுள்:-20

இதையறிந்து உணர்ந்தவர் பிறப்பை நீக்கும் பொ
ருட்டு “ வெவ்வெயில்.....நம்பனுக்கு அன்பு” மிக்கார்.

தீத்திற வினையி னாலே
 சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
 பார்த்தன ருலக வாழ்வீற்
 பயனிலை யென்று தேர்ந்து
 கூத்தினர் தன்மை வேறு
 கோலம்வே ருகு மாபோ
 னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ
 னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி.

21

வரமுடன் புவியிற் றேன்று
 மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
 தருமுணர் வென்னு நாலாஞ்
 சத்திநி பாத மெய்தி
 பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும்
 பராபர முணர்த்து ஞான
 குருபரன் றிருத்தாள் சென்று
 கூடுதல் வேண்டு மென்று

22

மற்கட விளங்கு தன்னால்
 வளங்கெழு விளவின் மேவு
 நற்கனி கொள்ள வேண்டி.
 நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
 சற்குரு வுளனே வென்று
 நாடுவார் தர்க்கமெல்லாஞ்
 சொற்கலை ஞான சைவர்
 தம்முடன் சொல்ல லுற்றார்

23

செய்புள் :-21

உலக வாழ்வில் பயனிலை என்று அறிந்து “கூத்தினர் முன்புபோல் நிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி”

வளங்கெழு புவியினுள்ள வாவியுங் காவுமோடி
விளங்கிசைவண்டுதண்டேன்மிகுமலர் தேடுமாபோ
வளங்கொள நிமல னன்னூலோதின ருண்மை
[யெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்தநீரர் யாவரென் ருயுநாளில் 24

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும்
வீசிய கவரி யசைந்தெழு
மாதவ முனிவர்க ளந்தணர்
மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிசுல புங்கவ
னேர்கழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழு வந்தரி
யாசன மதனி லிருந்தனன். 25

தாதகி மார்ப னெடும்புவி
சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதூர கங்கொடு
சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம்
யாமென வேதொழு தன்பெரடு
மேதினி காவலன் முன்சில
மேதகு தாதர்வி ளம்பினர். 26

செய்யுள்:-22

திருவாதலூரர் அதிதீவிர பக்குவத்தராய் "ஞானகுரு
பரன் வேண்டுமென்று"

செய்யுள்:-23

ஞானசிரியர்களோடு சேர்வாராயினர்.

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கிவ
 ரேபரி வானவ ரென்றிகள்
 மேவிய தூதரை வன்றிறன்
 மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
 வாவுநன் மாதூர கங்கொடு
 வாருமெ னாவுட லுந்தன
 தாவியு மாயர னன்புடை
 யார்முக நாடி மொழிந்தனன். 27

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி
 வேணிய சேச ரியைந்தபி
 னான சேதி யுடன்புவி
 யாள்பவன் வரசி கொளும்படி
 வானவி மாண மெனுந்திரு
 வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
 னீனமி லாநெறி வந்தபொன்
 னேமெழு கோடி வழங்கினன் 28

செய்யுள்:-24

ஞானசாரியரைத் தேடுதல்: வெளிப்படை - வண்டுகள்
 தேனுண்ணும் பொருட்டுப் பூக்கள் பூக்களாகத் தேடுதலுக்கு
 உவமையாய் இத்தேடுதலை நயமாக ஆசிரியர் பாடியுள்
 ளார்கள்.

செய்யுள்:-25—28

ஒருங்கு கூட்டி அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தில் அரி
 யாசனத்தில் ஒருதினம் வீற்றிருக்க "மேதகுதூதர் ஆழ்
 கடலில்.....விளம்பினர்". எனவே மகிழ்ந்து திருவா
 தலூரரை வாரி வழங்கினன்"

வனிதையர். — நடனஸ்திரீகள், மதிசூல புங்கவன்-
 அரிமர்த்தன பாண்டியன்

விற்படை வெற்றி மடந்தையு
 மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின்
 மற்புய வெற்பின னங்கயல்
 வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
 பொற்பு மிகுத்த தனங்கொடு
 பொற்க வனப்பரி கொண்டிட
 நற்பய ணத்தை முயன்றனர்
 நக்களை நெக்குணர் கின்றவர். 29

மெய்த்தவ ருற்ற பெருந்துறை
 வித்தக ரைக்குறு கும்படி
 யித்தகு நற்பொருள் கொண்டி
 ரிப்படி யிற்செலு மென்றலி
 னத்தகு புத்தி யொழிந்துயி
 ரற்புத முத்தி பெறும்படி
 யுய்த்துள சத்தி யுடன்பொரு
 வொத்தன லுத்தம பஞ்சவன். 30

செய்யுள்:-26

தாதகி — அத்தி: மாதாரம் — குதிரை

செய்யுள்:- 28

வேணியன் நேசர் — சிவபெருமானின் அன்பர் - திருவாத
 ஆரர்

செய்யுள்:29

“விற்படை.....மடந்தை” :- வீரலக்குமி

“மலர்த்திரு”:- மகாலக்குமி

“மற்புய.....வழங்கிய” — அரிமர்த்தனபாண்டியன்

“பொற்பு மிகுத்த தனம்”:- சிவபுண்ணியத்திற்குச்
 சேர்ந்தபணம். மண் சுமந்த சருக்கம் செய்யுள் பதின்

மூன்று பார்க்க:

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல்
 பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
 முற்ற மலைக்கிறை வன்றனை
 யொக்க மதித்தருள் கொண்டலை
 விற்புவ சத்த னெடும்படை
 மிக்க புலிக்கொடி யன்படை
 மற்றுள கொற்றவர் தம்படை
 வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன. 31

உக்கிர நச்சுர கங்களி னுச்சி பனிப்ப வசைந்தடி
 வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க
 [மலிந்தன
 பக்கமு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்குவ
 தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள்
 [வந்தன. 32

கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
 சிங்களர்க ளொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர்
 தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று
 யெங்கணு மிடைந்தவர்களெண்ண முடிவில்லார். 33

“நற்பயணத்தை முயன்றனர்” :- நல்லபயணமாகிய சிவ
 பெருமானாகிய குருவை அடையச் சென்ற பயணம்.

நக்கன்-சிவபெருமான். நிருவாண நிலையில் கூறுவது.

செய்யுள் :-30

“மெய்த்தவா.....செலுமென்றலின்” :- தவத்தை
 யுடைய பெரியோர் வாழும் திருப்பெருந்துறைக்கு வித்தக
 ரைக் குறுகும்படி நன்மைபொருந்திய பணத்தையும் எடுத்
 துக் கொண்டு இப்படிச் செல்லும் என்றதன்மையால்.....

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொய்த்துவர வீணைகுமுன் முன்னரிசை கொள்ள 34

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க. 35

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழுவெழில் சேர்குமுலர் பாடத்
தண்டாள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க 36

“ அத்தகு.....பஞ்சவன் ”

பாண்டிய மன்னன் அருட்சத்தியாகிய திரோதானசத்தி
ஒத்தனரென அழகாக ஆசிரியர் உவமிக்கின்றார்கள்.

வி.கு:-

திரோதான சத்தியானது ஓர்மலசத்தி ஆனாலும் ஆன்
மாக்களின் பக்குவ காலத்தில் அருட்சத்தியாக மாறிப் பிரே
ரிக்கும் என்பது.

செய்யுள்:-31-39

இச்செய்யுட்கள் திருவாதவூரர் திருப்பெருந்துறையை
நோக்கிச் சென்றசமயம் அவருடன் சென்ற சேனாசமுத்திரம்,
வாத்தியங்கள், பரிசனம் முதலியோரின் தன்மையைச் சொல்
லியும் அவர் சொக்கநாதப்பெருமானை வணங்கியபின் அரசு
னிடம் விடைபெற்று நற்பயணஞ் செய்வது சொல்வன.

செய்-31ல் “பற்றிலர் கொண்டலை” - திரு
வாதவூரடிகளை.

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
 துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
 யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
 திங்கண்மர பிற்குரிசில் கோயிலுழை சென்றார். 37

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெழில் சிறக்கும்
 வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு
 [செல்வார்
 குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
 நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். 38

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
 யுடைந்துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன்
 மிடைந்தபதியுங் கடமும் வெற்புரிவை யெல்லாங்
 கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றார். 39

செய்-35ல் "கட்டும் அளகத்தினர் - வெவ்வேறு விதத்
 தில் கட்டிய கூந்தலையுடையவர் :- அளகம் - கூந்தல்.

செய்-36ல் கரவாரம் - கைகொட்டுதல்
 தண் தரளம் - தண் - குளிர், தரளம் - முத்து

செய்-37ல் அக்குமணி - உருத்திராசுமணி

செய்-38ல் வளவன்புவி - சோழநாடு

செய்-39ல் குடதிசை - மேற்கு. உதயநந்திசை - கிழ
 க்கு. கடம் - காடு. வதி - வழி.

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகர் தோலுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம்.

40

செய்யுள்:-40

“ என்றும் உள வழிமாறி ”

{ பிறவிகள் தோறும் எடுக்கும் சரீரங்களை நகரங்கள்
என உவமிக்கிறார்கள்.

இந்த வழி நீவதி. இப்போது செல்லும் வழி இனிப்பிறவி
கள் செல்லும் வழி. இஃது சைவசித்தாந்தம் வகுக்கும்
வழி. “திருப்பெருந்துறை அடைந்தமை என்றது குருவை
யடைந்தமை.

மந்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்

பழமறை முழுதுண ரந்தனர்
 பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர்
 மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட
 மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
 விழைதகு மிரசித பொங்கொளி
 விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி
 னழகுறு தபனிய மண்டப
 மதனிடையருள்கொ டிருந்தனர். 1

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின்
 வழிவழி யடியவ ரென்றுதம்
 முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர்
 முறைமுறை முனிவர் வணங்கின
 ரிதுபர னருளை வழங்குவ
 தெனவரி பிரமரே முந்துநம்
 பதநிலை பெறவரு ளென்றிரு
 பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர். 2

செய்யுள்:-1

“பழமறை நடமுயல்கின்றவர்”:- சிவபெருமான்
 இ. பொ. 2 “விழைதகு விலங்கலில்”:- வெள்ளியங்
 கிரியின்கண்.

“அழகுறு மண்டபம்”:- செம்பொற்றிருக்
 கோயிலில் அருள்கொண்டிருந்தனர், இரசிதம் - வெள்ளி,
 தபனியம் - பொன்

செய்யுள்:-2

இ. பொ. 2.

அப்பொழுது முனிவர்களும் ி, பிரமர் பரனருளை
 வேண்டி வணங்கினார்கள்.

பரவர மணிகள் விளங்கிய

பணவர வணியர னங்கமு

மருவிய தரள வடந்திகழ்

மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு

மிரவியு மதியு மிருந்தென

வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன

ரரகர சிவசிவ வென்றுள

மயர்வுற வழுதன ரன்பினர். 3

அடியொழி மரமென நொந்துபி

னவனியில் விழுவதொ ழிந்துநின்

னுடனுறை பெருமை வழங்குவ

துளதுகொ லெனநினை நெஞ்சொடு

மடலவிழ் கடிகமழைந்தரு

மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன்

னிடமிஃ தெனமகி ழிந்திர

னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். 4

திண்டிறன் மிகுஞ்சரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்

கொண்டகுரு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப்

புண்டரிக மாதுபுனி மங்கையெழில் சிங்கா

வண்டர்மட வார்களுல கண்ணைபுற மன்ன. 5

செய்யுள் :-3

பரவர மணிகள்:- பரவு அரும் மணிகள்

இ.பொ.உ.

சூரியனுள் சந்திரனும் ஒருங்கிசைந்து இருப்பது போல சிவபெருமானினதும் உமையம்மையினதும் திருமேனியைக் கண்டவர்கள் அரகர சிவசிவ என்று அழுதழுது வணங்கினார்கள் என்பது.

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரையெழுந்தழுகு செய்ய. 6

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. 7

மைத்தகடன் மண்ணவர்கடம்முருவில் வம்மெ
றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே [ன்
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. 8

செய்யுள்:-4

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சிவபெருமானை வணங்கு
கின்றார்கள்.

இ. பொ. உ.

எப்படி வணங்குகின்றார்களெனின்:- அடியற்றமரம்
போல் பூமியில் பிறப்பது ஒழிந்து நெடுங்காலம் பெரு
மானிடத்திலிருக்கும் அருளைப்பெற்றோமில்லை என நொந்து
மலர்பல சிந்தி வணங்கினர்.

செய்யுள்:-5

உமையம்மை பக்கமாக இலக்குமி பூமாதேவி மற்றும்
தேவமாதர் சேவித்து நிற்ப. புண்டரிகம் - தாமரை.

செய்யுள்:-6

வெளிப்படை

செய்யுள்:-7

“செந்தமிழில்..... அருட்கடல்” - திருவாதவூரடிகள்.

கொன்னெறுழி தன்னுருவு
கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச
மண்மிசை பொருந்தப்
பன்னுமறை வல்லவர்
பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக
வளம்பதியில் வந்தார்.

9

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நம்புணை பிடித்தா
லெம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர். 10

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புண்ணவளர் கந்தமுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தந்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி. 11

செய்யுள்;-8

வெளிப்படை

செய்யுள்:-9

கொன்னெறுழி:- கொன் - பெரிய, எறுழி - பன்றி,
சலசம் - தாமரை, தெய்விக வளம்பதியில் வந்தார் - சிவ
பெருமான் எழுந்தருளி வந்தார்.

செய்யுள்:-10

இ.பொ.உ.

கொடிய பிறவியாகிய கடலில் வீழ்பவர், மெய்ஞ்ஞா
னிகள், நம்புகின்ற ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மென்னும் தெய்
பத்தை பிடித்தால் முத்திக்கரையில் ஏறுவர்.

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. 12

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்சைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞிமி றெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க. 13

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. 14

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னுப்ப
ணைத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக முறக்குழை தழைத்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமோர்
[குருந்தம். 15

- வி. கு. (i) பஞ்சாட்சரச் செபச்சிறப்பு ஓதியமை.
(ii) திருப்பெருந்துறைச் சிறப்பு வியந்தோதியமையுமாம்.

செய்யுள்:- 11, 12, 13, 14.

வெளிப்படை - பூங்காவின் காட்சி சொல்லுதல்

செய்யுள்:- 14 வி. கு. செம்மொழிச் சிலைடை அலங்காரம்
பொருந்திய செய்யுள், சிலையையோடு கூடிய உவமா
வலங்காரமுங் காண்க.

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
ஏர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிந்
சேர்குவ மெனத்திரு ஷுளத்தருள் சிறந்து. 16

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக்
கொந்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தடி பொருந்தி
யந்தமுத லில்லவ ருட்டமி முரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார். 17

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாகுந்
திங்களணி வேணிய ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார். 18

செம்மனத்து வாதவூர்ச்

செல்வர்தமைப் புல்லாத

பொய்ம்மயக்கந் தரும்பாசம்

போலமலர்ந் தனபூவை

யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக்

கினிப்பிறவி யில்லையெனக்

கைம்மறிக்கு மவர்போல

மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள். 19.

செய்யுள்:-15

வெளிப்படை: குருந்தமரத்தின் தன்மை கூறியது.

செய்யுள்:-16, 17.

இக்காவில் சேருவமெனத் திருவுள்ளத்து அருள்சிறந்து,
“ஆந்தமுதலில் அருட் தமிழுரைப்பார்..... திருந்தார்”
திருவாதவூரடிகளின் வருகையை எதிர்நோக்கியிருந்தருளினார்.

விற்காட்டுங் கரத்துமத
 னம்பாகி வெம்பிறவி
 யிற்காட்டி யாவரையு
 மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
 நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார்
 நீயருள்க வெமக்கென்று
 பற்காட்டி நிற்பவர்போன்
 மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை. 20

பொற்புடைய தமிழ்பாடும்
 புண்ணியரெப் பொருளினுமாஞ்
 சிற்பரனுண் மையில் விழிக்குந்
 திருநயனஞ் சேர்தலினு
 னிற்பதுவாம் பிறவியிது
 வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
 கற்பனையை யுணர்ந்துமலர்க்
 கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால். 21

செய்யுள்:-18

“பொங்கு... திங்களணிவேணியர்” - கடலின்கண் ஆற்று நீர் செல்லில் பின்னர் கடலிலிருந்து மீளப்பெறுது.

வி.கு:-

உயிர்களை ஆராகவும் சிவத்தைக் கடலாகவும் உவமை கூறி உயிர்கள் சிவத்துட் கலத்தலாகிய அத்துவித நிலையை உவமித்துக் காட்டிய சிறப்பு உணரப்பாலது:

செய்யுள்:-19, 20, 21, 22.

பத்தொன்பதாஞ் செய்யுளிலுள்ள “பொய்மயக்கம்” “பிறவியில்லை” இருபதாஞ் செய்யுளில் “வெம்பிறவியிற் காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செய் எம்பவம்..”

முன்னேவினைப் பெருங்காடு
 மூடுறவைம் புலவேடர்
 துன்னியலைத் திடர்செய்யுந்
 துன்பவழி செல்லாம
 லுன்னருநற் சிவஞான
 வுபதேசந் தமிழ்செய்வா
 ரின்னவகைத் துளகான
 மெய்தியவந் நெறிநீங்கி.

22

விரிந்தகட லுக்கிடை விழுந்திட ருழந்தே
 திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றனுகு மாபோல்
 வருந்தவுழல் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தா
 லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார். 23

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச்
 சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைப்பார்
 பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே [வாம்
 வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய். 24

வி.கு:-

இருபத்தொராஞ் செய்யுளில் “எப்பொருளினும்
 நிற்பதுவாம் பிறவி” இருபத்திரண்டாஞ் செய்யுளில்
 “முன்னேவினை..... வழிசெல்லாமல்”

இன்னான்கு செய்யுள்களிலும் எடுத்து மேலே சொல்லி
 யவை சைவசித்தாந்த உண்மைகளாகையால் இவற்றை
 படித்தல் மிகவும் சிறந்ததாகும். நல்லாசிரியரிடம் அல்லேல்
 தக்க நூல்களில் கற்க நன்று.

செய்யுள்:-23

வெளிப்படை: வாதலூரடிகள் திருப்பெருந்துறை மருங்
 கில் அணைந்தார்.

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந்
 தீர்த்துலக வையரருள் செய்யுமிட மென்றே
 தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும்
 பூத்திர னுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர் 25

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறை
 [நாடி
 யாறியங்கியிளைக் குமவர்க்களிக்கவெதிர்நிற்பவர்
 [போற்

கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
 னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றதுன் றியகைதை .26

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த
 நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
 கலந்தபொரு ளிருந்தபடி
 கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
 துலங்கியதங் கண்ணீருஞ்
 சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
 மலர்ந்தபெருந் தவர்போல
 மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள். 27

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர
 வகத்தினிமை யுளதாகத்
 தோன்றியநல் லறிவினர் போற்
 றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
 லேன்றகுல மாதர்தம
 திறைவர்முக நாடிவவர்
 வான்கைய நிலையென்ன
 வளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல். 28

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன்
 மொய்வனமு மரணாகக்
 கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங்
 குனித்துவிழிக் கலையேனி
 நிலைப்படுநற் பொருடே
 நினைந்துதவ நீணெறியிற்
 றலைப்படுவார் தமைவருத்துந்
 தன்மையினர் வயன்மாதர். 29

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
 கன்னல்வய லுந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்
 யின்னலுட லம்பெற வினிப்புவிடில் வாரா [டே
 மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார். 30

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
 நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
 ரோதுறு சிவாகம வெலிப்பொலிவு கேளா
 யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார். 31

செய்யுள்: 24

வெளிப்படை - திருப்பெருந்துறையின் வண்மையுரை
 இதன் மேல் என்ப.

செய்யுள்:- { 25-26 } இச்செய்யுட்கள் இயற்கை வனப்
 { 27-28-29 } புக் கூறுவனவாம்.

செய்யுள்:-30

“ இன்னவகை திகழ்தல் ” - மேலே கூறியவகை
 கள். “ கண்டு..... வளம்பதியில் வந்தார் ” - இவற்றைக்
 கண்டு கொண்டு வளம்பதியில் வாதலூரடிகள் வந்து சேர்ந்
 தார்கள் என்ப.

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பைநிக ரொப்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தார் [பார்
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார். 32

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார். 33

செய்யுள் :-31

வெளிப்படை: சிவாகம ஒலிப்பொலிவு கேட்ட திரு
வாதலூரடிகள் ஏவலாளரை இஃது யாது அறிந்து சொல்
லுங்கள் என்று பணித்தார்.

செய்யுள் :-32

வெளிப்படை: திருவாதலூரடிகள் கேட்டு மகிழ்ந்தார். என்
றவாறு.

செய்யுள் :-33

ஏவலர் உரைத்த மொழி கேட்டு அரனை எய்தும்
ஆவலோடு காவினை

இ.பொ.உ.

அணைந்து அகம் மலர்ந்து மேவிய மணிச் சிவிகை
விட்டு இனிது இழிந்தே தேவர் பரவும் பரமர்தெய்வ சபை
கண்டார் திருவாதலூரடிகள் எனக்கூட்ட. கா - பூங்கா; குருந்
தமர நிழல் பூங்கா.

குறிப்பு:-

இவ்வண்ணம் பிரிக்கச் செய்யுட்கள் தெளிவு காட்டு
வன வெளிப்படையாகும்.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகருநூலி
 னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வாராகித்
 தொண்டுபடு மடியார்க னூற்றென் பாண்மேற்
 றெண்ணூற்றென்பாணென்னுந் தொகுதிசூழ
 வெண்டொடிபங் கினனிருப்ப விருப்பாலெய்தி
 யுடனூரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு
 மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார்போல
 மந்திரியா மேன்மையுடன் வந்து நின்றார். 34

உருத்திரநற் றிருமணியை யிலங்குகாதி
 லொண்சிரத்திற் கந்தரத்தி லொளிகொண்மார்
 கரத்திலணிந் திலகுதிரு முண்டமங்கிக் [பிற்
 கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச்சாத்தித்
 திருத்திகழும் வேதியனா ரம்பொண்மேனி
 திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கைமீது
 பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையாவென்னப்
 பொய்ம்மையிலாச் சிவஞான போதமென்றார்.

35

செய்யுள் :-34

வெளிப்படை

செய்யுள் :-35

1. நல் உருத்திரமணி - நல்ல உருத்திராக்கமணி: நல்ல
 என விசேடித்தது.

வி.கு,

முத்தியைக் கொடுக்கும் ஓர் மணி எனல் என்க.

2. உருத்திரமணி நூதில், சிரத்தில், கந்தரத்தில், மார்பில்,
 கரத்தில்; இவை அணியவேண்டிய இடங்கள். இவை சிவா
 கமங்கள் கூறுவன.

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்
 கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே
 லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார் நீரே
 யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன
 நின்றசிவ மொன்றனைத் தேர்தன் ஞான
 நிகழ்போதந் தேர்ந்தனைத்தெளித லாமென்
 றென்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார்சிந்தை
 யுருகும்வகையுரை செய்தா ருவமையில்லார்.

36

உத்தமரின் னவாறிங்குரைத்தலுமுவந்துநாலாஞ்
 சத்திநி பாதமெய்துந் தன்மைய ராதலாலே
 யத்திரு மன்றுளாடு மையரிங் கெண்ணையாள
 வித்திரு மேனிகொண்டா ரென்பது மனத்தி
 [வெண்ணி. 37

3. திருமுண்டம்: திரிபுண்டரம் நாவலர் பெருமான் விபூ
 தியை உத்தூளனமாகவும், திரிபுண்டரமாகவும் பூசுதல்
 வேண்டுமென்பர். உத்தூளனம் - குழைத்தல். திரிபுண்ட
 ரம் == மூன்று குறி.

4. செங்கைமீது பொருத்தமுறும் புத்தகம்: சிவஞானபோ
 தம் = சிவம் + ஞானம் + போதம்
 இதன் கருத்து அடுத்துவருஞ் செய்யுளில் அப்பன்தானே
 திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்; காண்க.

செய்யுள்:-36

வெளிப்படை

செய்யுள்:-37

வெளிப்படை

வி. கு. சத்தினிபாதம் - இவை நான்கு (1) மந்ததரம் (2) மந்
 தம் (3) தீவிரம் (4) தீவிரதரம் இவை விளக்கம் மிகவும்
 விரிந்தவை. வேசேட வேத ஆகம நூல்களில் காண்க.

மின்னினு நிலைமை யில்லா
 விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
 னுன்னடி யடைந்து நாயே
 னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
 மென்னையின் றடிமைக் கொள்வா
 யெம்முயிர்க் கிறைவா வென்று
 முன்னுற வணங்கி நின்றூர்
 முகமெலளங் கண்ணீர் வார.

38

இவ்வகை புகன்று முன்னேன்
 முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
 திவ்விய தரமே யான
 செய்திய ரென்று நாடி
 யவ்வடி யவரின் மிக்கா
 ரொருவரில் வடிமை தன்னை
 வெவ்வினை யகற்றி யாள
 வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றூர்.

39

செய்யுள்:-38

வெளிப்படை

38-54 இவை ஒரு சேர்ந்த பொருளுடைத்தன. திரு
 வாதலூரடிகளுக்கு சிவபெருமான் தீகைச் செய்தருளியமை
 இதில் அடங்கும்.

“மின்னினும்.....வேண்டேன்”:- பற்றற்ற நிலை.

“உன்னடி.....வேண்டும்”:- இறைவனுடன் ஒன்றாகுதல்.

செய்யுள்:-39

திருத்தொண்டரில் சிறந்தவர் ஒருவர் அடிமையாய்
 முன்னிற்போனாகிய திருவாதலூரை ஆட்கொள்ளுமாறு
 சிவபெருமானாகிய குருவை வேண்டல்.

கருப்புக் நினையார் தம்மேற்
 கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
 பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி
 யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
 திருப்புனை மறையோர் போற்றத்
 தில்லையம் பலத்தே நின்ற
 வருட்பரா னந்த வாரி
 யாதலி னாதற்கி யைந்தார். 40

அத்தகு பகலோண் முன்ன
 ரலர்செயு மம்பு சாத
 மொத்தவர் தம்மை நாடி
 யுன்னையின் றடிமை கொள்ள
 வித்தலத் தணைந்தேர நீமுன்
 னியற்றிய தவத்தி னாலே
 சித்தம திரங்கல் வேண்டா
 வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். 41

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன்
 மாற்றென திலம்பா டென்று
 சிந்தையா குலமுற் றூன்கைச்
 செழும்பொரு ளீதல் செய்வாற்
 கிந்தநா ளளிக்க வேண்டு
 மெனவிதி யின்மை யாலே
 யந்தநா ளிந்நா ளாக
 வடிமைகொண் டருள வெண்ணி. 42

செய்யுள்:-40

சகலீதிகைச் செய்து திருவடிதீகைச் செய்தருளினாரென்க.

செய்யுள்:-41

அம்புசாதம் - தாமரை.

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா
 மதிபரா மவரை நோக்கி
 யித்தவ முடையோ னெய்து
 மிடரொழித் தாள்வ திந்நாள்
 வித்தக விதற்கு வேண்டுங்
 கருமநீ விரைவிற் செய்கென்
 றுத்தம வடிவங் காட்டு
 முன்மையா ருரைத்தல் செய்தார். 43

முன்னவன் புகன்ற வாறு
 முயல்குவ மென்றே யந்த
 மன்னிருந் தவத்தின் மிக்கார்
 வகைமலர்த் தெரிய லாலும்
 பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம்
 புனைந்தபல் பட்டி னாலு
 மந்நெடுங் காவி னூடங்
 கானபூங் கோயில் செய்தே. 44

செய்தநற் கோயி லூடு
 சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
 மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா
 மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
 கைதவ முடையார் நெஞ்சிற்
 கனவிலுங் காண நில்லா
 மைசரு களத்தாய் கோட்டஞ்
 சமைந்தது வாய்ப்ப வென்றார். 45

செய்யள் :-42

பக்குவ ஆன்மா ஈடேறும் நாள்; என்னோடும் நன்
 நாளை என்பது.

சூயிடைக் குடபால் வெற்பி
 லாதபன் கரந்து ஞாலம்
 பாயிருள் பரந்த பின்பு
 கடிகையோர் பதினைந் தாகி
 மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம்
 விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
 தூயதொண் டர்க்கு மாயை
 தொலையுநல் லமையந் தோன்ற. 46

இங்கிவன் றன்னை யாளுங்
 காலம் தென்று தெய்வ
 சங்கம தகன்று முன்னோன்
 மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
 குங்குமம் புழுகு சாந்தங்
 குழைத்து மெய்ம்முழுதும் பூசிக்
 கங்கையி னன்னீர் வாசங்
 கலந்தமென் பனிநீ ராடி. 47

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி
 விலைமதிப் பில்லா நல்ல
 வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை
 யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
 செப்பிள முலையாள் பாகன்
 றென்றிசை யதனை நோக்கி
 யப்பெருந் தவிசின் மேலங்
 கழகுற விருந்த பின்னர். 48

செய்யுள்:-43

தொண்டரில் தலையாயவரைப் பார்த்து சிவபெருமான்
வேண்டிய செய்மின் என்றனம்

செய்யுள்:-44-45

நற்கோயில் ஆக்கப்பட்டமை - வெளிப்படை

செய்யுள்:-46-48

குருமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் உபசாரமாக குரு
வின் தோற்றத்தைத் தூலமேனிகொண்டு காட்டல்

அண்டரு மலர்தூ யேத்து
 மன்பருந் தூநீ ராடி
 வெண்டுகில் புனைந்து நீறு
 விளங்கிய மெய்ய ராகி
 முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து
 முத்திதந் தருள மேணி
 கொண்டவர் திருமுன் சென்று
 குறுசியங் குவகை கூர்ந்து.

49

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றூள்
 விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
 தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்து
 சாந்தமெய்ம். முழுதுஞ் சாத்தி
 வண்ணமென் கழுநீர் மாலை
 வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
 கண்ணுறு பரிவுதீரக்
 கண்டுள் மகிழ்ச்சி கொண்டு.

50

பருப்புட னுளி கேரப்
 பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
 சருக்கரை கலந்து பாலிற்
 சமைத்தநல் லமுது தன்னை
 யிருத்திய கனகக் காண்மே
 விலங்குபொற் கலத்தின் மீது
 விருப்பொடு படைத் த நெய்யு
 மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

51

செய்யுள் :-48-54

திருவாதலூரும் குருவுக்குச் செய்யும் முறைகளைச்
 செய்தமை சொல்லப்பட்டது. இதில் ஐம்பத்தொராம்

மாலயன் வலாரி மற்றை
 வான்வர் பிழைக்க முன்னு
 ளாலமுண் டவனே நல்ல
 வமுதமுண் டருளா யென்று
 சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ்
 சிந்தையி னுரைப்பக் கால
 காலனு முண்டு நீராற்
 கரமலர் கழீஇய பின்னர்.

52

வெள்ளிலை பழக்காய் நல்சி
 விரைதரு தூப தீபங்
 கொள்ளிநற் றேசு காட்டிக்
 கோலநன் னீறு சாத்தித்
 தெள்ளொளி விளங்கு மாடி
 திருந்தமுன் றிகழ்விதி தெங்கு
 முள்ளவர் முடிமே லோங்க
 வெண்குடை கவித்தல் செய்து

53

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற்
 காம்புநீ டால வட்டம்
 பற்றியன் புடனே வீசிப்
 பரிவுட னடியார் சூழப்
 பொற்றவி சிடையே மேவும்
 புண்ணியன் றிருமுன் பைம்போ
 துற்றகை யுடனே வாத
 லூரரங் கிருந்த பின்னர்.

54

பாட்டை அருச்சுனைப்பாட்டாக ஏற்றுப் புராணம்படிப்போர்
 சேட்போர் நைவேத்தியம் இட்டு வழிபாடுசெய்தல் வேண்
 டம்.

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்துவங்க
 னைந்துநற்கலைகளென்னும றுவகையகற்றியந்தச்
 சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
 பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை
 [செய்து 55

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மரமஞ்
 செழுத்தையு முணர்த்த வேண்டி
 யவத்தொழி லகற்றி யானுஞ்
 சிவத்தைமுன் னாக மாறித்
 தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார்
 தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
 செவிப்புலன் வழியே சிந்தை
 யுறத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். 56

விரவு மன்பொருவடிவுகொண் டனைவார்
 விழித்த பார்வையின் விளக்கின் முன்
 [னிருள்போற்
 சுருதி செந்தமி ழாக்கிய மொழியார்
 தொலைவி லாதவெம் துயர்ப்பவ மொழி
 பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற் [ந்து
 படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவான்
 மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிருகாண்
 மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார். 57

செய்யுள்:-55-56

இவை இரு செய்யுட்களிலும் உயர் சைவசித்தாந்தம்
 பொதிந்தமை காண்க. அத்துவாக்களில் கட்டுப்பட்டிருக்
 கும் போகங்களையெல்லாம் புசிப்பித்து மோக்ஷத்தை அரு
 ளல்: இவற்றால் நிர்வாண தீக்ஷ, சட்சு தீக்ஷ, மானத்
 தீக்ஷ முதலியன பெறுதல்.

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண்
 மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழந் தருளாற்
 றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க
 டோன்ற லாற்சுக வறிவ்திற் றோன்றிச்
 சென்னி யின்மிசை மேவிய பாநந்
 திருந்து கண்ணிணை சேர்த்திரு கரத்தா
 லுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித்
 துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி
 னெழுந்தார். 58

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர்
 மீநெ லாம்பொழி விரைமலர் மழையே
 போல வித்தலம் புதையவந் துதிரப்
 பூத ருங்கண நாதரும் புகழ்ச்
 சால நற்குணம் புணையுநல் லடியார்
 தங்கள் செங்கையி லொலியலுந் தயங்கு
 மசல வட்டமுங் கவரியு மிருபா
 லசைய மாமுனிக் கணமடி வணங்க 59

இதன்மேல் மெய்ஞ்ஞானமாம் அஞ்செழுத்தை ஒதி
 அதாவது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தையோதி வாசிக தீக்ஷை ஒதி
 யதுங் காண்க.

இவற்றின் விரிவை சித்தியார் முதலிய விரிந்த நூல்
 களில் காண்க.

செய்யுள்:-57

திருவடி தீக்ஷை பெற்றமை. செய்யுள் வெளிப்படை.

செய்யுள்:-58

உயிர்க்கரணம் - பசுகரணம் சிவகரணம் - பதிகரணம்.

திருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே
 யெய்தி யன்புடை யியல்பின ரிறைஞ்சிச்
 சிரந்த னிற்றம திருகரங் குவியாச்
 சிறந்த பேரரு ணிறைந்தசிந் தையராய்
 வருந்தி யித்தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து
 மால யன்றொழு வரியந் யடியே
 னருந்து யர்ப்பவ மகற்றவிங் குருவ
 மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார் 60

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு
 மாதி யேயுழை யணிமழு விருக்குங்
 கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங்
 கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே
 செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய
 செல்வ மேயடி பேரற்றிபொய் யினர்தம்
 பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும்
 போத மேயடி போற்றியென் றழுதார் 61

வி.கு:-

சிவகரணந்தோன்ற ஞானந்தோன்றும். ஞானந்தோன்
 றச் சிவபெருமானுடைய பாதங்களை கண்ணிலும் இருதய
 தானத்திலும் ஒற்றிக் கொண்டார்.

இருதயதானம்: தியானம்பொருந்துயிடம்

செய்யுள்:-59-60-61

ஞானம்பெற்ற திருவாதவூரடிகள் செய்தமை கூறப்பட்
 டது. கைகளைச் சிரமேற்குவித்து திருமால் பிரமற்கரிய
 பெருமானே “ அடியேன் பவமகற்ற இங்கு உருவம் ஆவதே
 என அழுது நெஞ்சு அழிந்தார்.”

செய்யுள்:-61

போற்றிய பாடல்

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறையெனும்போ
 தணைத லும்பர னருட்குரு வடிவந்
 துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்
 தொடைய லின்சுமை பொருதெனதி துள
 கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன் [ங்கிக்
 கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை
 குற்ற வானறுய ரகன்றுநல் லடியா [கழித்தங்
 ருடன்வி ளங்கினர் களங்கமொன் றில்
 [லார். 62

வரதலுருறை யிறைவர்தம் பெரிய
 மாயை போலிருண் மாய்ந்தூபின் னவர்பாற்
 போத மாகிவந் துறுசுடர் விளக்கம்
 போல வேயினன் புணரியிற் றேன்ற
 வேத நாதர்த மிருபத மிறைஞ்சு
 மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண்டிருந்தங்
 கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை
 யுரைக்க வேநிலைந் தாரற முரைத்தார். 63

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங்
 கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும்
 பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின்
 பற்றி னாலுடல் பலவெடுத்த துமுன்றாய்
 வளங்கு லாம்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன்
 வல்வி னைப்பயன் வருமுறை நெறியே
 யளந்து நசந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு
 மாக்கி யேதிரிந் தனைமன வழக்கால். 64

செய்து ளோர்பெறும் வினைப்பய னெருவர்
 சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே
 லெய்து மேலிது நுகர்வதென் றறிவ
 தில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா
 வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா.

வுணையு முல்வினைப் பயணையு முணர்ந்து
 மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா
 வாழ்வு நல்குவம் யாமென மதிப்பாய். 65

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா
 திருப்ப தென்னெனி லின்னல்கொ ள்பிற
 துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனும் [வித்
 துலைபுகும் பொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா
 லவர்க்கு நம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ
 மதுவி லாதவ ரமுங்கியவ் வளவும்
 பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம்
 பார்க்கு மெம்மையுந் தம்மையும் பாரார் 66

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியம்பில்
 யாமி ருந்துள விடந்தெரறு மிறைஞ்சி
 நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு
 நன்மை யாலிது நணுகுமென் றறிநீ
 மன்றி லானவெம் மியல்புனக் குரைக்கின்
 மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ
 மொன்று பேரொளி யெரன்றரு வுருவ [67
 மொன்று தானரு ளருவமென் றுணர்வாய்.

செய்யுள்:-63

1. மாயையின் இருளை இராக்காலத்திற்கும், சூரிய ஒளியை
 ஞானஒளிக்கும் உவமித்துக் கூறும் நயம் காண்க.

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய
 விசைந்த பேரரு ளியம்புமில் வருவம்
 வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
 வரமெ லாந்தர வருமரு வருவம்
 பந்த மாகிய மலவிரு ளகற்றும்
 பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா
 யந்த மாதிக ளளப்பரு மொளியா
 யமல மாசுமவ் வருவெனு முருவம். 68

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க
 ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் மலராற்
 ருவி லாவகை தார்பல சமைத்த
 றணப்பி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனா
 மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்
 விளங்க நல்விளக் கீடுதலெம் மடியார்க்
 கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
 யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம் 69

2. சிவபெருமான் சாத்திர தீக்ஷை செய்தமையுங் கூறப்
 பட்டது.

செய்யுள்:-64-74

சிவபெருமானின் ஆகமோபதேசமாம்: (ஆகம் + உபதேசம்)
 இச்செய்யுட்களைப் படித்து இங்குள்ளவற்றை சைவநூல்கள்
 சைவசித்தாந்த சாஸ்திர நூல்களிற் கற்றுக்கொள்ளல்
 சாலச் சிறந்ததேயாம்.

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையும்
 கவின்கொ டபமும் புனிதமஞ் சனமுங்
 கொந்த விழ்ந்தநன் மலருமற் றுளவுங்
 கொண்டு மாயையின் குணங்களொன்
 யைந்து சுத்திசெய் தகம்புறமிறைஞ்சி[றிலரா
 யங்கி யின்கடன் கழித்தருள் வழிநின்
 றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
 யியற்ற வல்லவ ரெம்மரு கிருப்பார் 70

முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி

மூல வாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
 சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
 திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன்போ
 தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந் [ய்த்
 தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
 புக்க முந்தின ரெமதுருப் பெறுவார்
 புவியில் வேட்டுவனெடுத்தமென் புழுப்போல்

71

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற்
 பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமுந்
 தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப்பொருளின்
 செய்தி யேபொரு ளெனமனந் தெளிந்து
 புரிந்து போந்துள சிற்றறி வனைத்தும்
 போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம்
 விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே
 மேன்மை யான நம் மெய்ப்பதம் பெறுவார்

72

செய்யுள்:-75-80

ஞானத்தைப்பெற்ற திருவாதவூரடிகளின் தன்மை கூறப்
 பெற்றது. தமது என்று இருந்தவற்றையெல்லாம் தம் குரு

உருப் பொலாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல்
 லொழுக்க மில்லவ ரென்றுநம் மளவில்
 விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந் நீறு
 மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்
 றரிப்பி லாதுசென் றெதீருற வணங்கித்
 தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதூ
 விருப்பர் தாமவர்க் கடியவர்க் கடியா [பார்.
 ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக்கறுப்

73

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும்
 விழிக்க வெந்தன விரவுமிப் பிறப்பிற்
 பொருந்தும் வல்வினை யுடலுட னகலும்
 புந்தி சேரருள் வருவினை போக்கு
 மருந்து யர்ப்பொரு ளுயிருடம் புனவே
 யல்ல நம்மன வாகுமிங் குணப்போ
 லிருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி [தார்.
 லிருத்து வாய்பொரு ளிதுவென மொழிந்

74

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு
 மமல வாசகங் கேட்டக மகிழும்
 பத்த னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும்
 பாதமீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து
 பித்த னானவென் பிழைதனக் கிரங்கும்
 பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்
 முத்த னாகமெய் காட்டினை யெனவே [தார்.
 மொழிந்த ழிந்துகைம் முடிமிசைக்குவித்

75

விடத்தில் கொடுத்தருளிஞர். இவையெல்லாம் திருப்பணிக்
 குவப்பட்டன.

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு
 மில்ல தாகிய வுடலமும் யானு
 நின்ன வாகநின் னருள்கொடு நினைந்தே
 னின்ம லாவென நின்றுநின் றுருகா
 மன்னு தானைதம் மேலணி கலன்கண்
 மதுரை மீனவன் வான்பொருளிறையேயான்
 முன்ன நாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர்
 முதல்வ னூர்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார்

76

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு
 பெருந்திரு வடிய ராகி
 யிருந்தவர் தம்மின் மேன்மை
 யெய்தினர் முகத்தை நாடித்
 திருந்திய பொருளி தெல்லாந்
 திருப்பணிக் களியு மேலா
 மருந்தவர்க் குதவு மில்லா
 தலந்தவர்க் கருளு மென்றார்.

77

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந்
 தகுமொழிப் படியே யுள்ள
 செம்பொருள் யாவு மன்பின்
 றிறத்துளார் தொலைத்த பின்னர்
 அம்பர னளித்த ஞான
 மருந்தினை யருந்திப் பாச
 வெம்பிணி யகற்று மிந்த
 வித்தகர் முத்த ரானார்.

78

வி.சு.

“மன்னவனென்ன வந்தார் உருத்தெரியாத நீறும்.....
 தூநீர் மிகப் பொழி விழியுமானார்”

திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ்
 சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
 வரத்திரு மேவு தானை
 மன்னவ னென்ன வந்தார்
 உருத்தெரி யாத நீறுங்
 கோவண வுடையுங் குஞ்சி
 விரித்துள சிரமுந் தூநீர்
 மிகப்பொழி விழியு மானார்.

79

அன்புட னோக்கி நிற்ப
 ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
 ரின்புற வெழுவர் பின்பா
 லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
 நன்பகல் கங்குல் காணார்
 ஞானநல் லறிவே கண்டு
 கொன்புனை பித்தர் பாலர்
 பிசாசுர்தங் கொள்கை யானார்.

80

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார்
 வன்படைச் சுற்ற மாகித்
 துன்னின ரெல்லாம் வந்து
 தோன்றலைத் தொழுது நோக்கித்
 தென்னவன் முனியா முன்னஞ்
 செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
 லென்னும தொன்றுந் தேரா
 விதுபழு தென்றி ரங்கி.

81

செய்யுள் :- 80

கேவலமாகிய அவத்தைகளிலும் நின்று நீங்கப்பெற்று
 சுத்தாவத்தையில் விளங்கப்பெற்றார்.

ஐயர்நீர் வருதல் வேண்டு
 மென்றவ ரழைத்த போதிற்
 றெய்வநீ றணிவார் தானைத்
 திறத்தினர் தம்மை நோக்கி
 மையலா முணர்வின் மிக்கீர்
 யாவர்நீர் மாயா பேதப்
 பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம்
 போமினி யகல வென்றார்.

82

என்னிவர் புகல்வ தென்றே
 யாவரு நின்றி ரங்கித்
 துன்னுநற் றுனை வீரர்
 தம்முளே துயர மெய்திப்
 பன்னுநம் மொழியுங் கேளார்
 பரிவில ரென்று நீங்கித்
 தென்னவற் கின்ன வாறு
 செப்புவோ மென்று சென்றார்.

83

சென்றவர் வைகை நாடன்
 றிருந்தவை முன்ன ரெய்தி
 வன்றிறன் மன்ன போற்றி
 மாமது ரேச போற்றி
 யென்றுபின் வாத ஆர
 ரெய்திய செய்தி யெல்லா
 மொன்றிய கவற்சி கூரு
 முளத்தொடு மோத லுற்றார்.

84

செய்யுள்:-81-102

இந்நிலையற்ற வாதஆரரை சுற்றமாய் அவருடன் சென்றவர் அவரை நாடி வேண்டியவும் மற்றும் நிகழ்ந்தமையும் கூறுவது.

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி
 நின்னெடுங் கருமஞ் செய்வா
 ரென்பவர் செய்கை தம்மை
 யெங்குனம் யாங்கள் சொல்வோம்
 பொன்பொலி மெளலி யாய்நின்
 புடைவிடை கொண்டு போந்து
 மன்பெருந் துறையா மந்த
 வளநகர் புகுந்த பின்னர்.

85

அந்நகர் மருங்கோர் காவி
 லணைந்துள குருந்தி லீசன்
 றன்னடி யார்க ளாகுந்
 தாபதர் பலருஞ் சூழ
 மன்னியங் கொருவர் மேலா
 மாதவ வேடம் பூண்டு
 முன்னுற விருத்தல் கண்டு
 முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு.

86

அங்கவர் தாமுந் தாமு
 மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
 சங்கர சிவனே போற்றி
 யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
 செங்கரம் குவித்துச் சென்னி
 சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
 பொங்கொளி மணிப்பூணடை
 பொருளெலா முவந்து நல்கி.

87

செய்யுள்:-81-83

இவர்கள் கூறியதும் வாதலூரடிகளின் உரையும் அவர்கள் அரசனிடம் சென்றமையுஞ் சொல்வது.

குறைவிலா வாடை நீத்துக்
 கோவண முடுத்துச் சென்னி
 நறைமயிர் விரித்து நீற்றை
 மெய்யெலா நயந்து பூசி
 முறைமையன் றிவைதா மென்று
 மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார்
 நிறையழி பித்த ரானார்
 திருபவென் றிறைஞ்சி நின்றார் . 88

கேட்டலு மதுரை மாறன்
 கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும் வேர்வு
 காட்டிட வெகுளி பொங்கிக்
 கண்கனல் வடிவ மாசி
 வாட்டி.றன் மன்னர்க் கின்ன
 வண்மைய ருளரேல் வைய
 மீட்டுறு செல்வந் தானை
 யெவையில் வென்று நகிகான் . 89

அடுபரி கொள்வா னீந்த
 வரும்பொருள் சுவர்வ தாகக்
 கெடுமதி யுரைப்பரர் தஞ்சொற்
 கேட்டுமா லெய்தி னானைக்
 கொடுமைகொ ளிந்த வோலை
 கொடுத்தொரு தினத்து நம்பாற்
 கடுநடைத் தூத ரேகிக்
 கைக்கொடு வம்மி னென்றான் . 90

ஏவலிற் சென்ற தூத

ரெழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவன்ற ளேத்து

மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சி
மேவலர்க் குருமே றன்ன

வெந்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக்
காவலர்க் கதிபன் மாறன்

றிருமுகங் காண்க வென்றார்.

91

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா

ரரணறிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண

மனமில் ரிதன்மே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப்

படியெடுத் துரைமி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா

னெழுதிய துவந்து சொல்வான்.

92

தென்னவ னெழுது மோலை

தென்னவன் பிரம ராய
னென்னுநம் மமைச்சர் காண்க

வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற்

கோவணங் கொண்ட ரீது
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார்

வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்.

93

செய்யுள் :- 89-90

அரசன் கோபங்கொண்டு ஓலை அனுப்பச் சொல்வது
இச் செய்யுட்கள்.

வையக மன்ன ராகி

வாழ்தலின் மனைக டோறு

மெய்திய வுதரத் தீயா

லிரப்பது பெருமை யென்று

மெய்தகத் தம்மை யசண்ட

வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு

செய்வது பலிக்கு மென்றுந்

தேர்ந்தநூற் றுணிவுங் கண்டேம். 94

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல்

வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்

தன்னுடன் மருவி வாழுந்

தன்மையென் றுணர் தி ராயிற்

றுன்னுமிவ் வேலை காணும்

பொழுதுநந் தூதர் தம்மோ

டிந்நகர் வருக மாற

னெழுத்தென வியம்பி நின்றான். 95

செய்யுள்:-91-98

தூதுவர் "அண்ணலைக் கண்டு இறைஞ்சி மேவலர்க்கு உருமேறு... மாறன் திருமுகம் காண்க என்றார்"

செய்யுள்:-92

இதில் சிவபெருமானிடத்தில் அன்பர்கள் தாம் ஆர்க்கும் குடியல்லர் அரசனது திருமுகமானாலும் மதியார் என்பதும்.

செய்யுள்:-93, 94, 95

இவை மன்னவர் சொல்லியவை; பணத்தைக் களவாடியமை பெருங் குற்றம்; அரசனைப்பிழைத்து வேறு செய்வது குற்றம்; அரசர்க்குக் குற்றம் செய்தலால் வரும் தீங்கு பாம்புடன் பழகுதல் போன்றதென்றும் சொல்லியமை.

மீனவ னெழுது மோலை
 கேட்டபின் மின்பா லன்ப
 ரானவ ரடியா ரெம்மை
 யடிமையா வுடைய ரல்லாற்
 றுனெனக் கண்ண லென்றுந்
 தன்னையான் பிழைத்தே னென்று
 மாநில மன்னன் சொன்ன
 தென்னென மனத்தி லெண்ணி. 96

அந்தக னெழுது மோலை
 கொண்டவன் றாதர் தாமும்
 வந்தெமை யணுக மாட்டா
 ருடையவர் மதுகை யாலே
 வெந்தொரு கணத்தில் வீழ
 மேவலர் புரங்கள் செற்றார்
 தந்தம ரொருவர்க் கஞ்சத்
 தகுவரோ வென்று சாற்றி. 97

போயரன் றிருத்தா ளேத்திப்
 புண்ணிய வடிவே போற்றி
 யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை
 யலரென முடித்தாய் போற்றி
 மாயிரு ஞாலங் காக்கு
 மன்னவ னெழுது மோலைப்
 பாயிர மிதுகே ளென்று
 மொழிந்நனர் பழுகி லாதார் 98

செய்யுள்:-96, 97, 98

தன்செயலிழப்பும் எல்லாம் சிவன் செயலேயாகும் நிலையில் "மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணினார்" உடையவர் மதுகை' உடையவர்'-சிவன்:

கேடிலா வியல்பி னூருங்
 கேட்டின முறுவல் பூத்துப்
 பாடலா லேத்துந் தெய்வப்
 பான்மையர்க் குவந்து சொல்வார்
 பீடிலா தவர்போ லுள்ளம்
 பேதுற லொழிதி யிந்த
 நாடெலா மதிக்க நாமே
 நற்பரித் திரள்கொண் டேகி-

99

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ்
 செழுந்திறற் தூத ரோடு
 மன்னனைக் குறுகி யென்பால்
 வரவிடு மோலை தன்னான்
 முன்னுறக் கடிது வந்தே
 வைணித் திங்கண் மூல
 மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே
 யெய்துநற் பரிசு ளென்பாய்

100

மதுகை - வலிமை. அந்தகன் - நமன்; சிவனடியாரை நமன் அணுகான். சிவபெருமானாகிய, புரங்கள் செற்றார் "தம் தமர் ஒருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ" என்பன மன தில் கொண்டு சிவபெருமானைப் போற்றினார்.

செய்யுள்:- 99, 100, 101

சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தவை

1. நாடெலாம் மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள் கொண்டு வருவோம்; இஃது ஆவணி மூல நகடித்திரத்தில் நிகழும்.
2. "செழுந்திறல் தூதரோடு...முன்னுறக்கடிது வந்தேன்' எனச் சொல்லுவாய்.
3. மன்னன் துயர் செய்வானெனக் கவற்சி கொள்ளா தொழி.

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன்
 றுயர்செய்வா னென்று சற்று
 நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா
 தொழிகென நீறு சாத்திப்
 பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க
 பூந்துகில் பிறவு நல்கி
 மன்மனத் துவகை கூர
 மந்திரிப் பான்மை செய்து.

101

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற்
 சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி
 யென்றுமா மணியு நல்கி
 யேகென விடுத்த பின்னர்க்
 கன்றகல் புனிற்று வென்னக்
 கசிந்திரு கண்ணீர் வார
 நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா
 நீத்தியோ வென்று நொந்து.

102

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த
 விண்ணவன் விடைபெற் றேகிச்
 சுழிப்புனல் கொழிக்கும் லாவி
 குழ்பெருந் துறையை நீங்கி
 வழிக்குறு துணையா யுள்ள
 வள்ளலைந் தெழுதது மேதிப்
 பழிச்சுறு தூத ரோடு
 மதுரையம் பதியிற் போனார்.

103

அத்துடன் மந்திரிப் பான்மை செய்து, மாமணியு நல்கி
 ஏகென விடுத்தருளினார்.

செய்யுள் :- 102

தென்றிசைக்கதிபன்: பாண்டிய மன்னன். அரசனிடத்து
 செல்கின்ற சிவஞானம் பெற்ற அன்பரது கொள்கை காட்
 டியது. மேலுள்ளவாறு நொந்து நொந்து பிரியலானார்.

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி
 மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
 கதிர்மதிச் சடையோ னீந்த
 கவின் கொண்மா மணிகைந் நல்கி
 யெதிருற நின்ற போதி
 லின்புற வழி நோக்கி
 விதிமுறை யிருமிங் கென்ன
 விருந்தனர் விரிந்த நூலார். 104

விலைமதிப் பில்லா வந்த
 மேதகு மணியைப் பல்கா
 னிலையுற வியந்து நோக்கி
 நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
 தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே
 தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
 சிலைமுகக் கரத்து மன்னன்
 செய்ததே துரைமி னென்றான். 105

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார்
 மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
 நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய்
 நீதரு நிதிகொண் டேகி
 யிலக்கணக் குறைபா டின்றி
 யீரிரு கதியு முண்டாங்
 குலப்பரி யினங்கள் யாவும்
 விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர். 106

செய்யுள்:-103

பரம பத்தரின் நிலை: சிவநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை
 நாவில் எக்காலமுங் கொள்ளல்.

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா
 மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
 பொருந்திய தினமே தென்னப்
 பூசுரர் விதியிற் றேர்ந்து
 திருந்துமா வணியாந் திங்கண்
 மூலநற் றினமா மென்ன
 விருந்தன னதனை நாடிப்
 பெருந்துறை யென்னு மூரில். 107

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா
 நீடுமிந் நகருக் கெய்து
 மன்பினிற் கடிது மீண்டா
 ரவர்பெரும் படிறு கூற
 மன்பெரு முனிவர லோலை
 வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
 கொன்பரிதி திரளிங் கெய்துங்
 கூறுமந் நாளி லென்றார். 108

செய்யுள்:-104, 105

1. மன்னனிடஞ் சென்றடைந்தமை
2. மன்னன் வேண்டுதலும் நிகழ்ந்தமை கூறியது.

செய்யுள்:-106, 107, 108

குலப்பரியினங்கள் கொண்டோமென்றும், கொண்டு வரு
 தற்கு நல்லநாள் பார்த்து இருந்தோமென்றும், இந்நாள்
 ஆவணி மூலமென்றும் தங்கள் அழைப்போலை கண்டு முன்பே
 வந்தோமென்றும் நயம்படக் கூறிஞர் வாதஜூரர்.

என்பது கேட்டு மாற
 னும்மிடை யெமக்குண் டான
 மன்பெரு நண்பு நீங்க
 நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
 லன்பிலர் போல வோலை
 யெழுதின மதுகொண் டின்னே
 துன்புற லொழிவீ ரென்று
 நன்மையாத் தொன்மை கூறி. 109

கொன்னெடுங் கோயி லூடு
 கொடுபுகுந் துரிமை கூரத்
 தன்னரு கிருத்தி மேன்மை
 தக்கநற் கலைக ணல்கிப்
 பொன்மணிக் கலங்கள் யாவும்
 புனையுமென் றளித்து முன்போன்
 மன்னுள கருமங் கூறி
 மனையிடை யேகு மென்றான். 110

தம்பெரு மனையிற் சென்று
 தாபதர் வைகப் பின்னர்
 நம்பரிச் சமுக மெய்து
 நாளிரண் டென்னு முன்னர்
 வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி
 யிருந்துழி விரிந்த நேமி
 யம்புவிக் கரசன் றன்மு
 னமைச்சரி லொருவன் சென்று. 111

செய்யுள்:-109, 110

அரசன் வாதலுரை அன்பாக அவர் மனைக்கேகவிடல்.

போற்றியெம் பொருளை நாட

போற்றியென் நிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுண் டெரன்று நின்பேர்

புனைந்துள வரிசை பெற்றோர்
சாற்றருந் துரகங் கொள்ள

நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து
நீற்றின னடியார் கையி

னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.

112

நின்பெருந் தூத ரேகி

யெழுதுநின் னேலை காட்டும்
பின்புவந் துனது சீற்ற

மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன்

குறுகி யாவணி மூலத்தி
னன்பரித் திரளிங் செய்து

நானுனக் களிப்ப னென்றார்.

113

செய்யுள்-111

அரசன் “வெம்படைச் சுற்றம் நீங்கி யிருந்துழி”
ஏகாந்த ஸ்தானம் = தனியிடம் தனியிடத்தில் இருத்தல்
ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு அறிகுறி. இஃது தவத்தினர் அவத்தி
னர் கொள்வது.

செய்யுள்:-112, 113

அரசனைக் குறுகிய மந்திரி சொல்லியவை. வெளிப்படை.
அரசன் திருவாதவூடிகளாகிய முதலமைச்சரில் வைத்த
நேசம் முகலியன குன்றுதற்கு அரசனின் தொழிலாளர் எங்ங
னம் பணிபுரிந்தார்கள் என வந்த தன்மைகளில் இதுவு
மொன்று.

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம்
 பொய்யுரை மன்ன வென்னச்
 சொற்றமிழ் வைகை நாடன்
 றூதரைச் சுழித்து நோக்கி
 யற்றமில் சுருதி வல்லா
 ரகுட்பெருந் துறையி லெய்தி
 யுற்றவெம் பரிக ளுண்டே
 லொல்லைவந் துரைமி னென்றான். 114

அருந்திறற் றூத ரேகி
 யத்தினங் கடிது மீண்டு
 வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர்
 மன்னனை வணங்கி நின்று
 பெருந்துறை யென்னு மூரும்
 பிறவுள பதியுந் தேடிக்
 கருந்தடங் களிற்று வேந்த
 கண்டிலம் பரிக ளென்றார். 115

பாங்குநின் றின்ன வாறு
 பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
 யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ
 னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்
 தாங்கருந் துயரஞ் செய்து
 தகைந்துநந் தனத்தை யெல்லாம்
 வாங்குமின் றண்ட லாள
 ரென்றிகள் மன்னன் சொன்னான். 116

செய்யுள்:-114, 119

இம் மந்திரியின் சொல்கேட்ட அரசன் தூதுவரைத் திருப்பெருந்துறைக்கு அனுப்புவதும் அவர்கள் வந்து உரைத்த

மன்பெருந் தண்ட லாளர்
 மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
 முன்புநின் றினைய சொல்வார்
 முனிவுடை முகத்த ராகி
 நன்பரித் தொகுதி கொள்ள
 நயந்துமக் கந்நா ளீந்த
 தன்பொரு ளெல்லாம் வாங்கச்
 சாற்றினன் சீற்ற மன்னன் 117

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின்
 மன்னவன் விடுப்ப வென்றி
 யுற்றவன் றூதர் வல்லை
 யொண்பெருந் துறையி னெய்திக்
 கொற்றவெம் பரிகள் காணார்
 மீண்டனர் கோவு நும்பாற்
 பற்றிய நேசம் விட்டான்
 பாரினி யாள வொட்டான். 118

தனமினித் தருதல் வேண்டு
 மென்றுவன் றண்ட லாளர்
 சினமுடன் புகல வாளா
 விருத்தலுந் தீமை கூரு
 நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி
 னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
 தனியுற வலிதிற் காவற்
 சாலையி லாக்கி னூர்கள். 119

னவும்; அத்தால் வெகுளியுற்ற அரசன் இட்ட கட்டளைகளும்,
 கட்டளையின் நிமித்தம் சிறையில் இட்டமையும் வெளிப்படை.

சற்றுமுட் டளர்வி லாத
 தன்மையின் வாத ஆரர்
 மற்றவர் செலுத்தச் சென்று
 வன்சிறைச் சாலை யெய்த
 மற்றவர் வருத்தங் காண
 நாணமுற் றொளிப்பான் போன்று
 பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன்
 போய்க்குட பான்மறைந் தான்: 120

கள்ளலா மிதழி மாலை
 கவின்பெற முடித்த வேணி
 வள்ளலா ரேவச் சென்று
 வழதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
 வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றேன்ற
 விழுங்கவங் காந்த பேயின்
 கொள்ளிவா யனைய வண்ணங்
 கொண்டது செக்கர் வானம். 121

தெண்டிரை யுலகி னல்ல
 திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
 கண்டுணர் சிறியோர் போல
 நகைத்தன கவின்கொண் டுமலை
 யொண்டமிழ் வாத ஆரர்க்
 குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
 கொண்டவ ரிதயம் போலக்
 குவிந்தன கமல மெல்லாம்: 122

செய்யுள்:-120, 128

நூலாகிரியரின் அலங்காரங்களுடன் கூடிய செய்யுட்கள் சிறப்புப் பொருளின் வந்தமை காணலாம்.

தென்னவன் வைத்த காவற்
 சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
 மன்னவ ரொருவர் காணி
 னுணமுற் றயர்வா ரென்றே
 யின்னல்கொண் மனத்தாள் போல
 விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
 பொன்னக ருள்ளார் கண்கள்
 புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை. 123

மன்பகை துரப்ப திந்த
 மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
 மென்பது முளதோ வந்தோ
 வென்செய்து மென்றி ரங்கி
 யன்பரை யகன்று நெஞ்சா
 லழலெழ வுயிர்த்து மாழ்குந்
 துன்புடை மடவார் போலத்
 துயின்றிவர் மதுரை யுள்ளார். 124

செய்யுள்:-120

“நற்றவர் வருத்தங்காண நாணமுற்று வெய்யோன்...
 மறைந்தான்”

செய்யுள்:-121

செக்கர் வான்தன்மை மொழிந்தமையும்

செய்யுள்:-122

“தெண்டிரை...முல்லை” “ஓண்...மெல்லாம்” முல்லைப்
 பூ, கமலம் ஆகிய புஷ்பங்களின் தன்மை அலங்காரங்களு
 டன் கூறுபவை.

செய்யுள்:-123

“தென்னவன் ... கண்புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை”
 இராக்காலத்தின் தன்மையும்.

செம்மனப் புனிதர்க் குண்டாந்
 தீங்குதங் கிழமை யாலே
 யைம்முகக் கடவு ளீன்ற
 வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
 விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள்
 வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாந்
 தம்மனை யிடங்க டோறுந்
 தழங்கின புலரிக் காலை.

125

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி தோது நீதிப்
 பொற்பிணையுடையோரின்னல் பொருது சென்று
 [ரைப்ப போல
 விற்பொலி சடிவன் சூல வேலவ ஞால வாயி
 லற்புதன்கோயின் முன்றிலார்த்தன சங்கமெங்கும்
 126

எம்மிறைபரியிலேறுநாளிதோவென்றுபார்க்குஞ்
 செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந் தூரம் போல
 வம்மலைமையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ்போந்து
 மைம்மிகு கடன்மேல்வந்து முனைத்தது வாலபாணு
 127

செய்யுள்:-124

“மன்பகை ... மதுரையுள்ளார்” மதுரையுள்ளார்
 தன்மை.

செய்யுள்:-125

“செம்மன ... காலை” :- சேவல்கூவல்.

செய்யுள்:-126

“சிற்பர ... சங்கமெங்கும்” சங்கமார்ப்புத் தன்மை.

செய்யுள்:-127

“எம்மிறை ... வாலபாணு” சூரியவுதயம்.

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன்
 வைகறை யெழுந்து நீராற்
 கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக்
 கண்ணுதல் பூசை செய்து
 தண்கதிர் முத்த மாலை
 தரித்துநற் கலன்க டாங்கி
 விண்கிளர் செம்பொற் கோயின்
 முகப்பினில் வீற்றிருந் தான்.

128

வன்றிற லாள ரெல்லாம்
 வான்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
 சென்றர னடியார்க் கீந்த
 செழும்பொரு டாரீ ராகி
 லின்றுமை வருத்தஞ் செய்து
 மென்றெறி வெயிலி னூடு
 நின்றிடு மென்ன நின்றூர்
 நீள்பெரும் புகழி னிற்பார்.

129

அங்குநின் றினைப்பார் தம்மை
 யாண்டவாண் டகையை யுன்னி
 யிங்குணர்ந் திலையோ நடியே
 னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச்
 சங்கவெண் குழையாய் மன்னன்
 றனக்குவாய் பரிசு ளீத
 னங்கட னாகு மென்று
 நவின் றசொற் பொய்ம்மை யாமோ.

130

செய்புள்:-128, 129

“அதிகாலையில் இருதிறத்தவாகி நிகழ்ந்தவை கூறல்.

ஊனூடம் புடையவாழ்க்கை யொழித்துனக்கடிமை
 [யென்று
 மாநிலம் புகலாநிற்பவந்துணை யடைந்தேன்றன்னை
 மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலைநீரு
 ளானபி னந்நீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ. 131

அறத்தனிச் செல்வி பாக
 வன்பிலே னின்பா லென்று
 வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு
 வேறெரு துணையு மில்லை
 செறுத்தவர் புரங்க ளெல்லாஞ்
 செற்றவ ரடியான் றன்னை
 நிறுத்தினர் வெயிலி னென்ற
 னின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ. 132

வானநா டவர்க்கு மேலோய்
 வந்துனக் கடிமை யிப்போ
 தானநா னிடும்பை யுற்ற
 லாருனக் கடிமை யாவார்
 நானென மனத்தார் சொல்லு
 நல்லுரை யன்றி நின்ற
 வீனனா மொருவன் சொல்வ
 தேறுமோ வுளத்தி லென்றார். 133

1. அரசன் காலேக்கடன் முடித்துக் கருமத்திற்கு எழுந்த தன்மையும்.
2. வாதவூரடிகளைத் தண்டலாளர் தண்டித்தலும் எதிருறு நிகழ்ச்சிகள்.

செய்யுள் :- 130, 133

வெயிலில் நிறுத்தப்பெற்ற ஐயர் ஆண்டவனை வேண்டு கின்றார்.

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை
 யன்பருக் கன்பு செய்து
 பவக்கட லிடைவி ழாமற்
 பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
 தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு
 தாளளித் தாளு மையர்
 செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர்
 செப்பிய மாற்ற மெல்லாம்.

134

காம்படு தோளி பாகன்
 கண்ணுத லண்ண லென்பார்
 தாம்படு துயர மெண்ணி
 யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
 தேம்படு மலங்கள் மார்பிற்
 றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
 வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம்
 வல்வினைப் பகையை வெல்வாம்.

135

செய்யுள்: 134

“அவத்தொழில் ... தான் அளித்து ஆரும் ஐயர்” ...
 ‘செவிப்புலன் புகுந்த வெல்லாம்.’

செய்யுள்:-135

சிவபெருமான் தெய்வவான்பரி அளித்தல் மறுஅத்தியாயம்.

மு. கு. :-

பல சைவ சித்தாந்த பொருட்பயன் பொருந்தியது இத் திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம். இக் கருத்துக்களை ஓரளவு விரித்து உரைத்த ம. க. வேற்பிள்ளை ஐயாவின் உரை மிகவும் பயன் கொடுக்கத்தக்கது. விரிவுரைகளை அங்கே காண்க. வேறு நூல்களிலும் படித்துப் பயன் பெறல் போற்றத்தக்கது.

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

குதிரையிட்ட சருக்கம்

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை
 தவிர்ப்ப தேகட னுதலா
 வந்த மின்றிய காத லன்ப
 ரழுங்கல் கண்டபி னரியெலாம்
 வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி
 வீரர் வானவ ராகவுஞ்
 சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி
 தேடு வார்மதி சூடுவார்.

1

தேசி லாநரி வந்து வந்து
 திரண்டு வெம்பரி யானபின்
 னுசி லாவிமை யோர்க டாமு
 மமைந்த சேவக ரசயினார்
 மாசி லஹமணி மன்ற ராசிய
 வாசி வாணிகர் போலவே
 யேசி லாவுரு மாறினார் மறை
 யிவுளி யின்புற மேறினார்

2

செய்யுள்:-1

“அந்த மால் விதி தேடுவார் மதிசூடுவார்” அன்பரின் அழுக்கந் தேர்ந்து நரிகளைப் பரிகளாக்கி வானவரை பரி வீரராகவுஞ் செய்து, துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபாலனத்தின் நிமித்தம் அரிமத்தன பாண்டியனாகிய அரசனை முத்திநெறிக் குய்த்தமை தொடர் சருக்கங்களாம்.

செய்யுள்:-2

தேவர்கள் குதிரை வீரராய்வர சிவபெருமான் ஆரிய தேசத்து குதிரை வாணிகர்போல வந்தருளுகின்றார்.

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர
 ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே
 யுடெ முந்துக ளிம்ப ரெங்கணு
 மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே
 கோடு டன்றுடி விம்ம நீடிய
 கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா
 யாடல் வெம்பரி கெசண்டு சென்றன
 ராதியா ருமை பாதியார். 3

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப
 வலங்க லானை வணங்கியே
 யெங்க ணுந்துகள் பொங்கி விம்ம
 வெழுந்து காகள மார்ப்பவே
 திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய
 தேச வெம்பரி யின்றுநந்
 துங்க வன்மதி லின்பு றத்த
 துவன்றி வந்த வெனச்சொனார். 4

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும்
 வாதலு ருறை யையர்மே
 னேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன
 ரழைத்து நீள்கலை யாதிதந்
 தாசில் வெம்பரி காண வம்மினெ
 னாவெழுந் தெதி ரடையலார்
 கூசு தன்படை சூழ வேயிறை
 கோயி லின்புற மெய்தினான். 5

செய்யுள்:-3, 4

குதிரைகள் வந்தமையும் அரசனுக்கு அங்கு நின்றவர்
 அறிவித்தமையும்.

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன்
 மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர்
 கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற்
 கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண்ணிச்
 செண்டு வெளி தனிற் போந்து பணிநீர் தோய்ந்த
 செங்கழுநீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந்
 தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ ழும்பொற்
 றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் றுனை சூழ, 6

முத்தமிழின் நிறநவிலும் புலவர் சூழ [றக்
 முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற்கூ
 கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கண் மின்னக்
 கன்னியர்க ளிருமருங்குங் கவரி வீசக்
 கொத்துலவும் பலமலரின் வாசந் தோய்ந்து
 குலவுமிளந் தென்றல்வர மாதர் பாட
 மெத்துமணி முத்தமெனும் பணிகள் பூண்டு [ன்.
 வெண்மதியின் றேற்றம்போல் வீற்றிருந்தா
 7

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாத வூர்
 மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவி லாத
 திங்களெனுந் தன்மரபு விளங்க வென்றுந்
 திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
 சங்கினுடன் காகளங்கண் முழுவ மார்ப்பத் [லத்
 தயங்கியெழுந் துகளுயர்வான் றன்மேற்செல்
 துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத் [ன்
 துவன்றிவரு பரித்திரளின் றேற்றங் கண்டா
 8

செய்யுள் :-5

அ ர ச ன் வாதவூரடிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு
 குதிரைவரவு எதிர்நோக்கல்.

அங்கிளர் மதுரையம் பதியி லாவணித்
திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி
லெங்கணு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரி சமூகம் வந்தவால். 9

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப்
பார்த்திபன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வரும்பெருந் தன்மை கூறுவாம். 10

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன் கொண்மார்பினர் 11

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றேலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். 12

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலை
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர் [யர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டுளதெனப் பிணைத்த குஞ்சியர். 13

செய்யுள்:-6,7,8,9

அரசன் சிவிகையில் பரிசனங்களுடன் சென்று அழகிய
குதிரைக் கூட்டத்தைக் காண்டல் சொல்வன.

செய்யுள்:-10

வெளிப்படை

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாப்பட் டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார். 14

நச்சுரக வுச்சிமணி நண்ணுமொரு வண்ணக்
கச்சிடை விசித்துள கவின்கொளுடை வாளும்
பச்சைமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர்
செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும். 15

ஒப்பரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுந்
தொப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச்
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி லிப்படிவம் யாவருள ரென்ன. 16

கட்டுபடி மீதிண்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யின்னொலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேறி. 17

வீசகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார். 18

செய்யுள்:-11,12,13

குதிரை வீரரின் தன்மை கூறியது

செய்யுள்:-14-18

சிவபெருமான் பரிமேலழகராகிய காட்சி சொல்லுஞ்
செய்யுட்கள். “தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார்”
குதிரைக் கூட்டத்தின் நடுவில் தோன்றியருளினார். எழுந்
தருளிய சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டன.

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்திநெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழில் யாவருள ரென்றதி சயித்தான். 19

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி நயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றார்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார். 20

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்றசமர் செய்வா
ராயின ரரன்புடையி லானபரி வீரர் 21

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி [னன்.
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்
22

என்னிவன் மொழிந்தன னெனத்தமி விரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முக மலர்ந்தே
கன்னலைநலங் கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று. 23

இவ்வெழில் தோற்றம்; "இப்படியில் இப்படிவம்
யாவர் உளர் எனின்" வெண்பரியின் தோற்றம் பதினே
ழாஞ் செய்யுளில் கூறப்பட்டது.

செய்யுள்:-19

இச்செய்யுள் அரசனது நிலைமையும் கூறும்.

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேரு
யன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின் னுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். 24

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறிய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடியவர்க்கெளியை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம்²⁵

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாரும் திசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு காணும்வகைநற்பரியு கைத்தார். 26

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
யென்னுமிவு ளித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார். 27

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்ற
வம்பொன்விலை யில்லதொ ரருங்கலை யளித்தா
னெம்பரமர் செண்டி ன்மிசை யேற்றுநகை செய்
[தார். 28

செய்யுள்:- 20

“புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்ற திருவாயாராகிய”
திருவாதலூரடிகளின் நிலைமையும் கூறப்பட்டன,
செய்யுள் -21, 31

முறையே பரிவீரர்கள் தன்மை; அரசன் திருவாதலூரரை
“ஆரிய குலஈசர் ஒரு வீதி ஏறும் வகை உரைமின்” என்

ஏற்றவொண் கலையை நேச
 மெய்தினு னெருவன் சென்று
 காற்றென விரைவி னெய்திக்
 கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப்
 போற்றிலன் முடியின் மீது
 புனைந்தில னென்று மாற
 னீற்றினன் மறைப்பி னாலே
 நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான். 29

வெளிப்பட வரிய மேனி
 விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங்
 களிப்புற வருதல் கண்டுங்
 கண்டிலன் கன்னி நாடன்
 ஒளித்துல கெங்கு நிற்போ
 னுறுபவ மொழித்து ஞான
 மளித்திடி னன்றி யாவ
 ரவன்றிற மறிய வல்லார். 30

எண்டிசை மன்ன ரன்பா
 லீந்தமென் கலைகள் யாவுஞ்
 செண்டிடைக் கோட லன்றோர்
 தேயநல் வியற்கை யென்றே
 வண்டமிழ் வாத லூரர்
 மாமது ரேச னெஞ்சிற்
 கொண்டிடு முனிவு தீரக்
 குறைந்துமுன் னின்று சொன்னார். 31

றதும்; இதைக்கேட்ட திருவாதவூரரின் நிலை. அவரது எணக்
 கம்; மன்னவன் விளம்புமொழி சொன்னமை; சிவபெருமான்
 பரியளகத்தமை; அரசன் வியப்புறுதல்; “அம்பொன்விலை

நலத்தகு மிந்த நீர்மை

கேட்டபி னயந்து மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல்

கற்றவர் தம்மை நோக்கி
யிலக்கண விதியா லுள்ள

விரும்பரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற நும்மி னுடி

யெம்முடன் சொல்லு மென்றான். 32

சொற்றிகழ் துரக நூலின்

றுணிபொரு ளுணர்ந்து னோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள

குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது

பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர் மன்னன்

முன்னிவை விளம்ப லுற்றார். 33

தாவினைச்சந் திரசுழியா மண்டா வர்த்தந்

தண்டையடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க
மேவுசுழி கௌவகமாங் காகா வர்த்த

மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னாகும்
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த

பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்
பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப்

புகன்றசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி. 34

யில்லா அருங்கலை அளித்தல்'' சிவபெருமானாகிய குதிரைப்
பாகர்'' செண்டினிடை ஏற்று நகைசெய்தல்: ''நீற்றினன்

கொம்புகண்ணந் திருகுகண்ண நஞ்சு பாதங்
 கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டனி குன்று
 வெம்புதழற் சுடலைமுகம் பரனேர் கண்ட
 மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்டமாதல்
 செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று
 சிறந்தினிய மட்டிற்பா லறுபா லென்றே
 யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி
 யடிநாவிற் குமிரட்டை யாகா வாகி. 35

சிரமதனி விரண்டுசெழுந் துளைப்பி னுன்கு
 சிறந்தவரந் தனிவிரண்டு நுதன்மே லொன்று
 குரவமிசை நின்றசுழி யொன்றி னோடு
 குலவியவீ ரைந்துசுழி குறையா வாகி
 நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி
 ஞானிசெழுங் கேழலெனுங் குரவிந் ருகி
 விரவுபெருந் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
 விடைமுழுவம் போன் முழுக்க மிகவுண்டாகி 36

உருத்திகல் செய் புலியுளியங் கழுதை செந்நா
 யொண்புரை நரியினுடன் கரிய காகந்
 தரித்தவழற் புகைநிறமும் புனையா வாகித்
 தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி
 விரித்தகதிர் வெண்டரளந் திங்க ணீல
 மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா
 வரத்தமலர் நல்லபசங் கிள்ளை போல
 வமைந்தவொளி தயங்கிய வங்கதூத வாகி. 37

மறைப்பினிலே நெஞ்சிடைவெகுட்சி கொண்டான்'' அரசன்;
 அரசனின் கோபம் முதல்மந்திரியாகிய வாதலூரரால் அவ்
 லூர் ஆசாரம் சவுக்கின்மீது வேண்டுதல் என்றவுடன் தணியுப்
 பட்டதும் கூறல்.

நெற்றியகன் றுயர்கூவம் படைத்து வெண்மை
 நிறைந்துதமி லொத்திலகு மெயிற்ற வாசித்
 துற்றநறங் கந்தமிகச் சிறந்து நாவுஞ்
 சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே
 யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி
 யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
 முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ னைந்து
 முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி. 38

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றுகி
 யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று
 வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி
 மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்கள்சேர்ந்து
 கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னென்றிக்
 கிளர்முழந்தா னெளித்தபதங் கெழுமலின்றி
 நெளிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை
 நீண்டுடல நெய்த்தநிற நீர்மை யாகி. 39

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன்
 விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர்தம்பாள்
 மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின்
 மல்குகருப் பையிலுலூக வண்டந் துன்னிற்
 ரெக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றேன்றுந்
 தொன்மையவாயீரிண்டு துணைத்தாணெற்றி
 யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி
 லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி. 40

செய்யுள் :- 31, 41

குதிரை இலக்கண வல்லுனரை அரசன் கட்டளையிடு
 தலும் அவர்கள் குதிரைகளை ஆராய்தல்; குதிரை இலக்கண
 உரையுமாம்.

மங்காளன் சாரங்கள் கங்கா நீலன்

மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான்
குங்குமச்சோ ரன்கரியா னீலன் சாரன் [லான்
குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்
றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுந்

தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சரதித்
தங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத்
தொன்மையுரைத் த ர ச னை முன்றெழுது
[நின்றார். 41

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு

நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயந்துவெள்ளி
வெற்பனைய விடையேறி யளிக்குந் தெய்வ

வெம்பரிகள் யாவும் விலை மதித்த பின்னர்ப்
பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு

போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன்
றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித்

தருகதூர கத்தொகுதி தம்மை யென்றான். 42

காத்துல கனைத்து முய்யக்

கண்ணருள் செய்யு நீதிப்

பார்த்திலன் கருமஞ் செய்வார்

பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்

சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர்

சால்பினர் கயிறு மாறி

யீத்தனர் பந்தி யூடு

சேர்த்தகன ரிவுளி யெல்லாம்.

43

செய்யுள் :-42, 43.

“பரிகள் விலைமதித்த பின்னர்” அரசன் “தற்பரனை
முகம்நாடி கயிறு மாற்றித்தருக தூரகத் தொகுதி யென்றான்”
அரசுகருமஞ் செய்வார் “பந்தியூடு சேர்த்தனர் இவுளி
யெல்லாம்”.

திண்டிறல் கெழுவு நேமித்
 தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
 வண்டமிழ்க் கிறையுங் காண
 வந்திடு திசையி னேகிப்
 பண்டைநற் படிவ மாகிப்
 பணிந்துவிண் ணவர்கள் சூழக்
 கொண்டலைப் பொருவு கண்டர்
 குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

44

வாய்ந்தன பரிக ணும்மா
 லென்றெழில் வாத ஆரின்
 வேந்தரை மனையி லேக
 விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
 சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந்
 தானையுஞ் சூழ வேகி
 யாய்ந்தநற் றமிழில் வல்ல
 வரசனாங் கோயில் புக்கான்.

45

அத்தின மகல மாலை
 யணைதலும் பரிக ளெல்லா
 நித்தன தருளி னாலே
 நெடுங்கூர னரிக ளாகி
 மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதார்
 விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
 தத்தமி லுடன்று கூடித்
 தனித்தனி களித்து நின்று

46

நின்ற நின்ற நெடுப்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று சின்ற துரங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றயர் கூவிளிக் கொண்டவால். 47

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழக்கொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால். 48

பசடி யாரணம் போற்ற மன்றிற்பயின்
ருடி யார்வினை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளித்திட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குளாம். 49

துங்க மாறன் றொகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடுஞ்
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால். 50

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வரர்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரொளித் தோடிய் புகுமிடந்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார். 51

செய்யுள்:- 45

அரசன் திருவாதலூரடிகள்மேல் அன்புகூர்ந்து மகிழ்ச்சி
யுடன் தன் மனைக்கேடுவன்.

செய்யுள்:- 46-55

பரிகள் நரிகளாகவும் அவை செய்ததாகிய இடையூறு
களுங் கூறுவது.

எங்க ளாருயிர் காத்தரு ளின்றனி
திங்க ளாயெனத் தெய்வம் பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார். 52

நற்றவச் செய னன்கில தானதோ
கொற்றவன் செய்ய கோல்கொடி தானதோ
விற்றிதன் பய னென்னென விண்ண
முற்றிரங் கினர் கூடலு ளோரெலாம். 53

தூய வன்றர கத்தொழி ளாளர்கள்
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய்
மாய வெம்பரி வந்தவெ லாநரி
யாய வென்றர [சற்கெதிர் கூறினார். 54

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக்கு லாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொண் வேலைச் செருகிய தொத்தவேடி 55

இந்த வாறொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவெயர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெட்டிசிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார். 56

பொன்கொ ண்டன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம் விளங்கிய மார்பினான்
றங்க ணை நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணைவா வாரொனக் கூவினான். 57

செய்யுள்: 56-62

அரிமர்த்தன பாண்டிய மன்னன் கோபங்கொண்டு
திருவாதலூரை தண்டித்தல்.

நரியினிற் றொகுதி யெல்லா
 நற்பரிக் திரள்க ளாக்குஞ்
 சரிதியைக் கொணர்தி ரென்னத்
 தாடொழு தவர்க ளோடி
 யிருபிறப் புடைய ராகி
 யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
 விரைவினிற் குறுகி நும்மை
 யழைத்தனன் வேந்த னென்றார் 58

சித்தருக் கன்பு பூண்ட
 சித்தரு முறுவல் செய்து
 நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு
 நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப்
 பத்தருக் கேவல் செய்வார்
 பதமலர் முடியிற் சூடி
 முத்தமிழ்ப் பொருதை நாடன்
 முன்புசென் றருகு நின்றார். 59

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன்
 முனிவுடை முகத்த னாகி
 யீட்டுநம் பொருள்க ளெல்லா
 மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி
 நாட்டுள நரிக ளெல்லா
 நற்பரி யாக்கி நம்முன்
 காட்டின ரிவர்செய் மாயங்
 கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றார். 60

செய்யுள் - 63-65

திருவாதலூரடிகள் எம்பெருமானை வேண்டல்.

தன்றொழில் வழுவி னோர்க
 டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
 வன்றிற லரசர் நீதி
 யாயினு மறைவல் லாளர்
 சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார்
 தெரிவையர் விருத்தர் பால
 ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ
 தெம்மனோ ரியல்பன் றென்று. 61

தண்டல்செய் வன்க னாளர்
 தங்களை நோக்கி நங்கண்
 கண்டிட முன்னில் லாமற்
 கடிதினி லிவர்க்கொண் டேகி
 மண்டழல் வெயிலி னூடு
 வளைப்பினி னீறுத்தி நம்பாற்
 கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங்
 குறைவற வாங்கு மென்றான். 62

வன்றிற லேவ லாளர்
 மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
 யொன்றிய வளைப்பி னூடு
 நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
 நன்றிகொள் வாத லூரர்
 நரியெலாம் பரிசு ளாக்கித்
 தென்றிசை நிருபற் கீந்த
 சித் தரை நினைத்து சொல்வார். 63

செய்யுள் :-66

“கடவுட் கங்கையை வாதலூரர் பேரிடர் தீர்” என்று
 ஏவியதும், மடந்தைக்காளாய் கொன்றை துன்றிய முடியின்
 மேல் மண்சுமந்ததும்” இனிவருவது என்பது.

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ்
 சோதியே யாது செய்வேன்
 நில்லையேசர் பரவ நின்ற
 தெய்வமே யாது செய்வேன்
 நில்லையோ கருணை நிற்பா
 லின்றெனை யடிமை கொண்டா
 யல்லையோ தமிழே னின்ன
 லறிதியோ வறிந்தி லாயோ.

64

பரித்திர ணரியே யான
 பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
 வருத்தின ரிதனை மாற்ற
 வல்லநீ வாரர யென்னிற்
 றரித்தனை விடத்தை யென்னுந்
 தன்மையும் புரங்கண் முன்னு
 ளெரித்தது மென்கொ லோவென்
 றிரங்கின ரெவர்க்கு மிக்கார்.

65

நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை
 நதியினை வைகை யூடு
 சென்றெழில் வாத ஆரர்
 பேரிடர் தீரென் றேவி
 யன்றொரு மடந்தைக் காளர
 யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
 துன்றிய முடியின் மேன்மண்
 சமந்தது முரைத்தல் செய்வாம்.

66

மண் சுமந்த சருக்கம்

தங்கிய வருளின் மிக்கார்
 தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
 யங்கண ரவண்பா லுற்ற
 வருந்துய ரகற்று கென்று
 கங்கையை விடுப்ப வேகிக்
 கரும்பெருக் கெடுத்து வைகைப்
 பொங்கலைப் புனலா யெங்கும்
 புரண்டது புணரி யேபோல. 1

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல்
 செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
 காத்தளஞ் செங்கை வீசிக்
 கனதனக் குரும்பை காட்டி
 மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது
 வருதிரை ஞெகிழ மார்ப்பப்
 பேரந்துள கணிகை மாதர்ப்
 போன்றது வைகை யாறு. 2

திரைப்பெரு மருப்பி. னாலே
 செழுங்கை யிருப்பாற் குத்தி
 மரத்திரண் முறித்துச் சாலி
 வயலெலா மழித்து வாயா
 னுரைத்திரள் சிந்தி மீதே
 நுண்மண லிறைத்து வண்டு
 நிரைத்தலின் மதத்த வேழ
 நிகர்த்தித்து வைகை யாறு. 3

செய்யுள்-1

“தங்கிய.....இடும்பையுன்னி”:- திருவாதவூரரின் இடும்
 பையுன்னி “அங்கணர்.....சிவபெருமான்” சிவபெருமான்

மைத்திகழ் குழலா ளந்த
 மலைமகண் முலையிற் றேய
 வத்தனை வருத்து மேன்மை
 யநங்கவா யுதமென் றெண்ணி
 யொத்தெழுந் தொழிருந் கண்ண
 லுயங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம்
 புத்தவை யழிக்க வேண்டிப்
 புரண்டது பழன மெல்லாம்.

4

வடம்படைத் துடைய பார
 வனமுலை முகத்து மாத
 ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வ
 தென்னநின் றழகு செய்து
 தடம்படக் கிடந்த தெங்கின்
 றயங்குசெங் குரும்பை மீது
 நெடும்புனற் றிறைபோய் மீள
 நிவந்தது வைகை யாறு,

5

வைகையைப் பெருகச்செய்தல் "கங்கை விடுப்ப.....புணரி
 யேபோல்:"—வைகையாறு பெருகியது.

செய்யுள்: 27

வைகைநீர் பெருகிய தன்மை கூறியது
 (ஒருங்கு கூட்டி)

செய்யுள்:-2

(தனியாக பொருளுக்கு உதவுவது)

பல்லைக்காட்டி சிரித்து என்றும்; வஸ்திரத்தைமேலே
 காட்டி என்றும்; கைகளை வீசி, தனங்களைக் காட்டி, காற்
 சிலம்பு சப்திக்க:-இவை கணிகைமாதரின் தன்மைகள் இத்
 தன்மையாக வைகைநீர் பாய்ந்தது என ஆசிரியர் வர்ணிக்
 கின்றார் உருவகப்படுத்தி.

மீதெழு பரிதி கையால்

விடுங்கதிர் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும்
புதியவெண் டுகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை

யாதெனப் பரந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர்
மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து:

6

தாங்கிய துவச வாயிற்

றடமதி லிடியத் தள்ளி
யாங்கெழின் மதுரை மூதூ
ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ளெல்லாம்

பரந்தது வைகை நன்னீ
ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென்
றியாவரும் கவற்சி கொண்டார்:

7

செய்யுள்:-3

யானைக்கு உருவகப்படுத்தல்! திரையாகிய மருப்பினால் பக்கங்கள் குத்தி, மரங்களை முறித்து; நெல்வயல் அழித்து; வாயினின்றும் நுரை சிந்தி; மணல் இறைத்து; வண்டுகள் மொய்க்க வருவது,

செய்யுள்:-4

அநங்கன்:- மன்மதன். மன்மதனின் பாணங்கள்:-
தாமரை, மாம்பூ, அசோகு முல்லை, செங்கமுநீர் ஐந்தும்,
இவற்றை அழிக்கின்றதாம். ஏனெனில் இவை "மெத்திகழ்
.....சுத்தனைவருத்தும் மேன்மை"

செய்யுள்:-5

தென்னங்குரும்பை மீதாக சென்று மீண்டது வைகைநீர்.

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை
 வழுதியுங் கடிது நண்ணித்
 தொக்கபொன் மலரு முத்துந்
 துகின்மணிப் பணியு நல்கித்
 தக்கவண் புவியு லுள்ளோர்
 தமக்குயி ரென்னு மன்னே
 மிக்கநின் கேரப மாறல்
 வேண்டுகென் றிறைஞ்சி நின்றான். 8

கலைமதிக் குலத்து மன்னன்
 கன்னிநன் னுடன் கூறுந்
 தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற்
 றன்முனி வொழித லின்றி
 மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல்
 வருதல்கண் டிதுவென் னென்னு
 நிலையறச் சிந்தை யுள்ளே
 நேடினா னேடிப் பின்னர். 9

செய்யுள்:-6

சூரியனின் வெப்பத்தைத் தீர்க்க பூமாதேவியாகியபெண்
 போர்த்த சீலையும் போன்றது. பரிதி: சூரியன் அலர்
 பழனம்:- அகன்றவயல் கஞ்சமாது -இலக்குமி

செய்யுள்:-7

“தாங்கிய.....செல்ல”:, மதிலைத் தள்ளி மதுரையை
 அழிப்பதுபோல். செல்ல “யாவருங் கவற்சி கொண்டார்”!!
 துவசம் - கொடி

செய்யுள்:-8-14

அரசனும் சிந்தித்தும் அமைச்சரை வினாவியும் திருவா
 லவாய் அப்பன்
 8-10 பூசை குறைந்ததோ, தவத்தாருக்கு அநீதி விளைந்
 ததோ என நினைந்தான்.

ஆதியாங் கடவு ளெந்தை
 யாலவா யமலன் மங்கை
 பாதியான் சிறந்த பூசை
 பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ
 நீதியாந் தவத்தின் மிக்கார்
 நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற்
 நீதியாஞ் செய்த துண்டோ
 செப்புமி னமைச்ச ரென்றான்.

10

விளங்கின மதிசேர் சென்னி
 வித்தகர் பத்த ரான்
 வளந்திகழ் வாத லூர்
 வருந்திய வளைப்பி னீக்கி
 யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி
 னுறுபுன லூர்கொ ளாதென்
 றளந்தறி வறிந்து கூறி
 யாங்கவர் தொழுது நின்றார்;

11

மன்னனு மவர்க டம்மேன்
 மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
 யென்னுள மதித்த வாரே
 யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று
 கொன்னுறு வளைப்பி னூடு
 நிற்குநற் குணத்தி னாரை
 முன்னுற வழைந்து நட்பான்
 முகமலர்நீ திதுமொ ழிந்தான்.

12

11. திருவாதலூரடிகளை வட்டத்தினின்றும் நீக்கின் இது
 கீருமெனல்.

பாம்பணி செய்ய வேணிப்
 பரம்பர னடியார் கையி
 லசம்பொரு ணமதே யானு
 லறம்பிறர்க் காவ துண்டே
 தேம்படு மலங்கன் மார்பிர்
 செயலிதற் குமது மேனி
 சரம்பிய தவமே யான்செய்
 தண்டமே தகவி லாமை.

13

உற்றவித் தகைமை முன்னே
 யுணருமீவ் வுணர்வி லாமை
 குற்றமித் துணையு நம்மேற்
 கொண்டனங் குறை கொளாமன்
 மற்றினிப் புகலு மாறென்
 வைகைநம் மூர்கொ ளாது
 நற்றவத் தலைவர் நீரே
 யடைப்பியு மெனந வின்ருன்.

14

அருட்பெரு வழி யிவ்வா
 றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
 தரிப்பரி தென்ன முன்னந்
 தழலென வெகுண்ட போதும்
 விருப்பொடு வெறுப் பிலாத
 மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
 திருப்பத நினைந்தார் வைகைச்
 செழும்புன ளூர்கொ ளாமல்.

15

செய்யுள் :-12-14

அரசன் அடிகளை வேண்டுதல்; தாம்செய்தது குற்றமென்றும் நீர்க்கரையடைப்பியுமெனலும்.

சந்திரப் பரிமேல் வந்த
 தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
 யந்தரத் திறைஞ்சு நன்னீ
 ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
 வெந்துயர்ப் பிறவி யான
 விடங்கிளர் வேலை நீந்தி
 வந்தருட் கரையிற் சேர்வார்
 வைகையங் கரையிற் சென்றார். 16

முறைமுறை வணங்கி நின்ற
 வாரியர் முகத்தை நோக்கி
 யறைதிரை நெடுநீர் வைகை
 யணைகடி தடைத்தல் வேண்டு
 முறையுமீம் மாந்த ரெல்லா
 மொல்லையில் வம்மி னென்று
 பறையறை வித்து நம்மூர்க்
 கிவ்வரை பரப்பு மென்றார். 17

“பாம்பணி.....ஆவதுண்டோ”:- சிவபுண்ணியப் பயன்
 புண்ணியர்

செய்யுள்:-13

செய்தவருக்கே எனால்.

செய்யுள்:-15-21

அரசன் வைகையாறு அடைப்பிமின் என்பதை விருப்பு
 வெறுப்பு அற்ற திருவாதலூரடிகள் ஏற்று சிவபெருமா
 னையே வணங்கினார்.

செய்யுள்:-16-17

மதுரையுள்ளாரை வைகைக்கரை அடைப்பதற்கு
 ஏவியது,

ஆரியர் கடிதி னேடி
 யகன்பறை யறைவித் தம்பொற்
 றேரியல் வீதி தோறுஞ்
 சென்றுரை பரப்பு முன்னே
 கூரிய சொட்டு மன்சேர்
 கூடையுங் கொண்டு வைகை
 நீரியல் கரைமேல் வந்து
 நின்றனர் மதுரை யுள்ளார்.

18

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி
 மறையவர் நியமஞ் செய்த
 வீறுகொண் டிடங்க டோறு
 மாரியர் விரைவிற் சென்று
 கூறுகொண் டெவர்க்கும் வேறு
 கோலறை யளந்து செங்கை
 மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை
 லன்கரை யடைக்க லுற்றார்.

19

கண்பெறு கழையின் முத்துங்
 கடகரி மருப்பின் முத்தும்
 வெண்பணி லத்தின் முத்து
 மேதகு கரும்பின் முத்தும்
 வன்புனற் றிரைகள் வீச
 வரையெனக் குவைகள் செய்து
 பண்படப் பொருத்தி நீருட்
 பதித்துயர் வரம்பு செவ்வார்.

20

பரித்திர ணிறுத்து மென்பார்
 பாம்புக ளுருட்டு மென்பார்
 திரைப்புனன் மிகுத்த தென்பார்
 தேவர்கட் கபய மென்பார்
 நிரைப்படு மகிலோ டார
 நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு
 வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பார்
 ராயினர் மதுரை யுள்ளார். 21

ஏருடைப் புதுநீர் வைகை
 யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை
 நீருடைப் பொலிந்த வேணி
 நின்மலற் கன்பு மிக்காள்
 சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள்
 செம்மனச் செல்வி யென்னும்
 பேருடை நரைமு தாட்டி
 பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள். 22

ஆங்கவட் களந்து நீக்குங்
 கோலறை யடைப்ப தீன்
 யோங்கலைப் புதுநீர் வைகை
 யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை
 திங்குள தறுக ளுளர்
 சென்றவட் குறுக ண் செய்ய
 வீங்கெனக் குறுதி யாவார்
 யாவரோ வென் றிரங்கிடு. 23

செய்யுள்:-22-28

செம்மனச்செல்வி பங்கு அடையாமையும் அம்மை
 சிவபெருமானிடத்து வேண்டுகலும்.

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு
 பெருங்கரை யடைப்பர ரின்றி
 நெட்டிலைச் சூல மேந்து
 நின்மலன் கோயி லெய்தி
 மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை
 மார்பினிற் கண்ணீர் வார
 வெட்டுருத் திரண்ட பாத
 மிறைஞ்சிநின் றிதனைக் கூறும். 24

நெட்டரவக் கச்சுடையாய்
 நீலநிறத் திருமாதின்
 வட்டமுலைத் தழும்புபட
 வந்தணையுந் திருமார்பா
 கட்டியசெஞ் சடையாயுன்
 கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
 பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும்
 பேரிடும்பை யுளதாமோ. 25

செய்யுள்:- 22

“நீருடை.....கொள்வாள்”:- செம்மணச்செல்வி

செய்யுள்:- 24

“நெட்டிலை.....கூறும்”:- செம்மணச்செல்வி வேண்டு
 கின்றார்.

செய்யுள்: 25, 26, 27, 28

“நெட்டரவம்”=நெடிய அரவக்கச்சு. அரவம்=பாம்பு
 ஒருங்கு கூட்ட தமருமிலை = உறவினருமில்லை.

செய்யுள்:- 25

“நெட்டரவ.....சடையாய்”:- சிவபெருமான்
 உன்கண்ணருள் கொண்டு பிட்டினை விற்று உண்பேனுக்கு
 பேரிடும்பை உளதாமோ.

யாருடனா னினிப்புக் கல்வே
 னென்னுடையாய் வைகையினன்
 னீருடையா தடைக்கும்வகை
 நீசிறிதின் றருளாயேற்
 சீருடையா யுனக்கடிமை
 செய்யுமவர்க் கெளியை யெனும்
 பேருடையா யெனப்பலரும்
 பேசுமொழி பழுதாமே.

26

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமிழேனைப்
 பேயினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வெண்ணாது
 தீயதென திலம்பாடென் சிந்தையில் வெந்துயர்தீர
 நீயருளா தொழியினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய்
 [கேள். 27

இன்றெனக் குறுதி யாகி
 யானிடும் பிட்டு வாங்கி
 வன்றிறற் கூலி யாளாய்
 வன்கரை யடைப்பா ரில்லை
 யுன்றனக் கபயம் யானென்
 றுரைப்பவ டன்மே லன்பு
 சென்றவட் காளா மாறு
 துணிந்தனர் தேவ தேவர்.

28

செய்யுள் :- 26

சிலனே. உன்னடியார்க்கு எளியாய், வைகையின் நன்
 னீர் உடையாது அடைக்கும் வகை அருளாவிடிள் உனது
 தன்மைக்கு பழுதாமே.

செய்யுள் :- 27

“தாயுமிலை.....வெண்ணாது” தனது நிலை கூறியது.
 “நீயருளா.....என்செய்கேள்” :- உயிர் நீப்பெனென்றது

ஆடையுந் துணிந்த சீரை
 யாகியே கூலி யாளாய்க்
 கூடையுந் தலைமேற் கொண்டு
 கொட்டுடைத் தோள ராகிப்
 பீடைகொண் டயர்வாள் காணப்
 பெரும்பசி யுடையார் போல
 வேடைகொண் டொல்லை வந்தார்
 வேண்டிய வடிவங் கொள்வார். 29

வந்தெனை யேவல் கொள்வா
 நுளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
 புந்தியின் மகிழ்ந்து; கோயில்
 வாயிலிற் புகன்ற போதி
 லந்தநன் மொழியைக் கேளா
 வன்னைதன் னயர்ச்சி கூருஞ்
 சிந்தனை யொழிந்து கூலி
 யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள். 30

செய்யுள்:- 28

அம்மையாரின் வேண்டுதல் கேட்டுத் "தேவதேவர்"
 அருளிஞர்.

செய்யுள்:- 29, 35

சிவபெருமான் கூலியாளாய் அம்மை முன் தோன்ற
 அவர் சிவபெருமானைக் கூலியாளாய் கொள்ளல்.

செய்யுள்:-29

கொட்டு = மண்வெட்டி

சிவபெருமானாகிய கூலியாளரின் தோற்றம்; கந்தை வஸ்
 திரம் தலையில் கூடை, தோளில் மண்வெட்டி, "பெரும்பசி
 யுடையார் போல வேடை கொண்டு" வேடை = மிகுந்த
 அவர். பெரும்பசி

புடையின்மே லுலகோ ரின்றிப்
 புனைந்துள புலித்தோ லாடை
 யுடையின்மே லசைக்குங் கச்சா
 யோங்குநச் சுரக மின்றிச்
 சடையின்மேன் மதிய மின்றித்
 தாங்கிய மழுமா னின்றி
 விடையின்மே லின்றி நின்ற
 வெளியனை வெளியிற் கண்டாள். 31

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய்
 வருகென முன்னர்க் கூலி
 தந்தியேல் வருவ னென்று
 சாற்றலு நுகர விப்போ
 திந்தவா ரமுதம் போலு
 மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
 லந்திவா யிதனை விற்றே
 யளிப்பனின் கூலி யென்றான். 32

செய்யுள்:- 31

புடை=பக்கம் மேல் + உலகோர் = மேலுலகவாசிகள்;
 தேவர்கள் நச்சுரகம் = நச்சு + உரகம் = நஞ்சுப்பாம்பு
 வெளியன் = சிதாகாசன் - சிவபெருமான்.
 சிவபெருமானின் சுயதோற்றம் இவையின்றி - அத்தோற்ற
 மின்றி.

செய்யுள்:- 32, 33

பரம்பொருளுக்கும் அம்மைக்குமிடையில் நடைபெற்ற
 இன்பச் சம்பாஷணை.

மு. கு:

இவைபோன்ற பத்திரசம் பொருந்திய சம்பாஷணைகள்
 பெரியபுராணத்தில் பரவலாகக் காணலாம்.

திரும்பசி யுடையே னன்னே
 யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
 குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே
 கோலறை முழுது மென்னக்
 கரும்புறத் துகின்மே லிட்ட
 பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
 விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா
 யென்றனள் விருப்ப மிக்காள். 33

கூற்றடுங் கமல பாதர்
 குறுந்துணிக் கரிய சீரை
 யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி
 யின்புற வழது செய்து
 மரற்றரும் பசியை யன்னே
 மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
 யாற்றினின் கூற்றி லுண்டா
 மருங்கரை யடைப்ப னென்றார். 34

நன்றுநன் றின்னு மன்னே
 நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
 மென்றுதந் துணிந்த சீரை
 யேற்றது நிறைய வாங்கித்
 தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச்
 செழுங்கரை யதனிற் சென்று
 குன்றெனுத் தவத்தா யுன்றன்
 கோலறை காட்டு கென்றார். 35

செய்யுள்:- 34, 36

கூற்றடுங் கமலபாதர் = சிவபெருமானாகிய கூலியாளர்
 இஃது மாரக்கண்டர்க்காக நமனைப்பாதத்தால் உதைத்தது.
 "குறுந்துணிக் கரியசீரை + குறும் கரிய துணிச்சீரை.

மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின்
 விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
 யித்தடங் கரையை வல்லே
 யெம்பிநீ யடைப்பா யென்னப்
 பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம்
 பனிமதிப் பாதி கொன்றைக்
 கொத்துடன் முடிக்க வல்லார்
 கோலறை யடைக்க லுற்றார். 36

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர்
 பிறைமுடி மேற்சும் மாடு
 சேர்ப்பர்பின் சுமந்து சென்றச்
 செய்கரை சிந்தி மீள்வர்
 வேர்ப்பர்மெய் யிளைப்பார் போல
 மென்றுபிடீ டிரத நாவிற்
 பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற்
 பரிந்தருட் பார்வை செய்வார். 37

செய்யுள் :- 36

இதில் பிட்டு வேண்டி “யின்புற அமுது” அன்பரிடத்
 தில் அமுது சிவபெருமானுக்கு இன்பம்.
 திருவாய் மலர்ந்தது “மாந்தரம்.....என்றார்”
 “நன்று... சென்று” திருவிளையாடலின் தன்மை
 பின்னுந் திருவாய் மலர்தல் “குன்றெஎன்றார்”
 “மெய்த்தவம்... அன்னை” : செம்மனச்செல்வி
 “பைத்.... அடைக்கலுற்றார்” : சிவபெருமானாகிய கூலி
 யாளர் வைகைக்கரை யடைத்தல்.

செய்யுள் : 37,41

சிவபரம்பொருளின் திருவிளையாடல் கூறியது.
 ஒருங்கு கூட

பிட்டுநன் றென்று கூறிப்
 பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
 னிட்டமென் றசையிற் சால
 வீசனுக் காமி தென்பார்
 கொட்டுடன் கவிழ்த்த கூடை
 கொண்டுநின் ருடல் செய்வார்
 வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி
 விரைந்தடிப் பசய்ந்து மீள்வார். 38

பரிவுடை மனத்தி னாளும்
 பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
 கரையினை யடைத்தல் வேண்டு
 மென்றுதன் கருமங் கூறாள்
 உரனுடை வழி தூதர்
 காண்பரே லுறுகண் செய்வார்
 இருவினை யுடையேன் மற்றிங்
 கென்செய்வே னென நினைந்தாள். 39

மற்றவ ணிலைமை வெள்ளி
 மன்றுணின் ருடு கின்ற
 கொற்றவ ரறிந்து பின்னுங்
 கூடைமண் கரைமேற் கொட்டி
 யுற்றவிக் கரையை யன்னே
 யொல்லையி லடைப்ப னின்னே
 சற்றிதற் கிரங்கா தேகுன்
 றகவுடை மனையி லென்றார். 40

செய்யுள்: 37

“பேர்ப்பர் ...செய்கரைசிந்தி மீள்வர்”

“பேர்ப்பர்.....நாவிற்பார்ப்பர்”

“அன்னே.....அருட்பார்வை செய்வர்”

நீறணி புனித மேனி
 நின்மலன் விடுப்ப வேகித்
 தோறிரை முகத்தி னுடன்
 றொன்மனை புகுது மெல்லைக்
 கூறருந் தவத்தின் மிக்கார்
 கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
 மாறிடு திரைக்கை தன்னாற்
 றொழுதனள் வைகை மங்கை.

41

சிறந்தமண் கூடை வேணித்
 திருமுடிக் கொட்டை யாக
 நிறந்திகழ் கொன்றை நீழ்
 னிறைமண லணைய தசக
 வுறந்தொழின் முயற்சி யாலே
 யுயங்கிமெய் யினைத்தார் போல
 மறைந்துல கொங்கு மான
 வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார்.

42

செய்யுள்: 38

“பிட்டு.....பிறைமுடியசைப்பர்”

“வேடனிட்ட.....என்பர்” = இஃது கண்ணப்பர்

இட்ட இறைச்சியைக் குறிப்பது.

“கொட்.....ஆடல் செய்வர்”

“வெட்டி.....அடிபாய்ந்து மீள்வர்”

செய்யுள்: - 39

வந்தியின் இரங்கல் கூறுவது.

இருவினையுடைத்தல்:- இவை பாவபுண்ணியம். ஒன்று
 கூலியாள். கிட்டியமை மற்றது வேலை தடையாதல்.

தேவவுலகத்தர் புண்ணிய வசத்தர் } திருவருள்
 பூமியிலுள்ளோர் மிஸ்ரவசத்தர் } (சத்தினிபாதம்)

இருவினை ஒப்பின் நிமித்தமே பெறலாம்.

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை
 யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கார்
 ஓங்கிய கருமஞ் செய்வா
 ராகியொண் பிரம்பு தாங்கிப்
 பாங்குநின் றவரை நாடிப்
 பகிர்ந்தகோ லறையி லுள்ள
 தீங்குநன் குணர்வீ ரென்னச்
 சென்றான் கரையிற் சேர்ந்தார். 43

நன்குற வடைத்தல் செய்தா
 ரியாவரு மென நயந்து
 சங்கர னடைக்கு நீடு
 தடங்கரை யவர்க ளெய்தி
 யெங்கணு முயர்ந்து தாழ்ந்த
 திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த
 பங்கிது மொழிமி னென்ன
 நின்றவ ரிவை பகர்ந்தார். 44

செய்யுள் :- 40

தவத்தின் மிக்காள் இரங்கலை எண்ணி அவருக்குப் பெரு
 மாளார்.

திருவாய்மலர்தல் சிவபெருமான் "கூடைமண்.....
 கொட்டி"

"இக்கரையை இன்னே அடைப்பன் சற்றும் இரங்காது
 உம்மனைக்கு ஏகு-"

செய்யுள் :- 41

வைகையாறு பெருக்குத் தணிதல்

செய்யுள் :- 42

"மறைந்துல எங்குமான வள்ளலார் பள்ளி கொண்
 டார்"

பெருவள நீடு கூடற்
 பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்
 ஒருமுது மடந்தைக் காளா
 யொருவன்வந் திங்ங் னெய்தி
 யிருநில மகழ்ந்து கூடை
 யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன்
 சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன்
 சிந்துவ னகுதல் செய்வான். 45

பாடுவ னூடல் செய்வன்
 பையவோர் கூடை மண்ணை
 நீடுதிண் கரையி லேறச்
 சொரிசுவ னெடிது நிற்ப
 னோடுவ னோடி மீள்வ
 னொருகைமண் கரையி லேறப்
 போடுவன் போக வென்னில்
 வருவன்வா வென்னிற் போவன். 46

செய்யுள்:- 43, 47

“ஆங்கவர் துயிலுமெல்லை” அரசு கருமஞ்செய்வார்.
 இந்நிலைமை காணலும் வந்தியின் பங்கு அடைபடாதமை
 யும் காணல்.

இதுயார் பங்கு என, அங்கு நின்றவர் கூறுதல்.

செய்யுள்:- 45

அவர் கூற்று “பெருவளம் நீடு.....நகுதல் செய்வான்”

செய்யுள்:- 46

“பாடுவன்.....போவன்”

செய்யுள்:- 47

“பிட்டினை நுகர்வன்.....காண்மின் என்றார்”

செய்யுள்:- 48

இச்செய்தியைக் கேட்டலும் “அவனை....எழுந்தார்.”
 அரசனின் கர்மஞ் செய்வோனில் “வன் திறல் ஒருவன்”

பிட்டினை நுகர்வ னையா

பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன் செய்கை காணி

லரசிளங் குமர னொப்பான்
நெட்டலர்க் கொன்றை நீழ

னெடுந்துயில் கொள்கின் றுனங்
கட்டுரை சிறிதுங் கேளா

னவன்றனைக் காண்மி னென்றார். 47

என்றலு மவலை யிங்கே

கொணர்மினென் றவரு ணின்ற
வன்றிற லொருவன் கூற

வாரியன் வல்லை யோடிச்
சென்றலு ஞான யோகச்

செழுந்துயி லொழிந்து மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றார்

துண்ணென விழித்தெ ழுந்தார். 48

விழித்தலுங் கடிது சென்ற

வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிக்கனல் சிந்தி யந்த

முன்னவன் றன்னை யெய்த
வழைத்தலும் வருதல் செய்யா

தஞ்சிநின் றிரங்கல் கண்டு
பழித்தவர் செங்கை பற்றி

யீர்த்தனன் பரிவி லாதான் 49

அவனை இங்கே கொணர்மின் என "ஆரியன் வல்லை ஓடிச்" செல்லலும் "ஞான.....எழுந்தார்" ஞானயோகமாகிய ஆனந்த நித்திரையினின்றும் கூலியாளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தார்.

ஆங்கவன் கடிதிற் றள்ளி
 யண்ணலை யெண்ணி லாத
 தீங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு
 சேறலும் வெகுட்சி யெய்திப்
 பாங்குநின் றவரு ணின்ற
 பாவியைப் பாவி நோக்கி
 யீங்குவெங் குருதி சோர
 வருத்திடிங் கிவனை யென்றான். 50

கடுத்தசொல் வன்க ணளன்
 கதத்துடன் மாறு கையி
 லெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணே
 ரெடுத்தனர் தொழுது செங்கை
 யடித்தன னடித்த போதி
 லன்புடை யரிவை பாகங்
 கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த
 மறைந்தனர் குறைவி லாதார். 51

செய்யுள் :- 49, 50

ஆரியன் காரியதரிசியிடத்துக் கொண்டுசெல்ல அழைத்
 தலும் சிவபெருமானாகிய கூலியாளர் அஞ்சியிரங்கப் பழித்து
 'செங்கைபற்றி.....பரிவிலாதான்''

பழித்தது:- ஆரியன் தன் அறிவிற்கேற்க பரம்பொரு
 ளின் திருவீனையாடலை அறியாததினால், இஃது அச்சமன்று
 என்பதை அறிய வல்லமை இல்லாதவன் செங்கைபற்றி
 ஈர்த்தனன் பரிவின்றி.

''ஆங்கவன்.....சேறலும்'' :- தலைமைக் காரியதரிசி
 யைக் கிட்டலும்

''வெகுட்சி.....அடித்திடிங்கு இவனை என்றான்:-
 ஈர்த்தனன் பரிவிலாதான். பாவியைப் பாவிநோக்கி;
 இவர்கள் கொடும்பாவிக்கள். ஒருவருக்கொருவர் மிதம்மிக்க
 பாவஞ்செய வல்லோர் என்ப.

தார்மேனின் நிலங்குபுய வழுதி மேலுந்
 தன்மனைமங் கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு
 மார்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேனை மேலு
 மயன்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுந்
 தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ்
 சிறந்துளவிந் திரன்மேலுந் தேவர் மேலும்
 பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும்
 பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே. 52

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி துருவ மாசிச்
 சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு
 மந்தமுத றெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற
 வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி
 லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க
 ளெம்முடலி லடியுரைத்த தென்று கூற
 முந்தியெழும் பன்மொழிக ளுகாந்த வெல்லை
 மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம் போன்ற

53

செய்யுள்:- 51

கதம் = கோபம்; மூர்க்கம்.

பாட்டின் முதல் அடி துர்ச்செய்கையும். இரண்டாமடி உயர்வையும் குறிப்பன.

“அடித்தனன்... ..மறைந்தனர் குறைவிலாதார்.”

அரிவைபாகங் கொடாது மறைந்தனர் = அம்மையப் பகைவே நின்று தங்கிருத கிருத்தியம் செய்வதைக் காட்டுவது.

செய்யுள்:- 52

“தந்தஅடிபட்டபோதில்”:- சிவபெருமானாகிய கூலியாளரின் “வடிவில்” அடிபட்டபோது.

வடிவில்:- கூலியாளரின் வடிவு. இஃது சாமானிய கூலியாளரின் வடிவு அன்

மாயையெனுங்கரும்பெரிய புனன்மேன்மொக்குள்
 வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டத்துள்ள
 மேயவகை யெண்பத்து நான்குநூறு
 யிரமான பலயோனி யெவற்றினுள்ள
 மாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந்தன்மை
 யவனிதலத் தஞ்ஞான ரறிந்துபாதச்
 சேயமலர் வழத்துதற்கோ கூலியாளாய்ச்
 சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லைநாதர். 54

மையணையுந் திருமிடற்றுர்
 மெய்யிலடி வாதலு
 ரையருடம் பிலுங்கடிது
 படுதலுமே யயர்வெய்தி
 யுய்யவெனை யாட்கொள்வா
 னுவந்தொருவர்க் காளாகி
 மெய்யரெழுந் தருளினரோ
 வென்றென்று மிகநொந்து. 55

“எந்தகடலின் முழக்கம் போன்ற”:- எந்தவுலகம்:- ஏகநாயகன் மேனியில் அடிப்பட்டபோது ஏகமாய்ப் பரத்தல் தெளிவித்தமை.

செய்யுள்: ; 54

“மாயை... .. உயிர்க்குயிராகி நிற்கும் தன்மை”
 இஃது “அண்டப்பகுதியின் உண்மைப் பெருக்கம்” கூறியது
 “உயிர்க்குயிராகி நிற்கும்” என்பதால் சுத்த அத்துவித
 சைவசித்தாந்த உண்மை கூறியமையுமா, அத்துடன் கூலி
 யாளாய் மண்சுமந்ததும்

பாதச் சேயமலர் வழத்துதற்கோ” என்றமையின் செந்
 தாமரை மலர் போன்ற திருப்பாதங்களை வழத்தலாலேயே
 முத்தியின்பம் பெறலாமென்பதும் எடுத்துக்கூறப்பட்டது.

தம்பெருமை யறியாத
 தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
 கம்பிதமுங் கண்ணீரும்
 வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
 வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன்
 னூரியர்கள் விரைந்தோடி
 யும்பர்பிரான் றிருவினையாட்
 டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.

56

வேட்டுருகும் பெருங்காதல்
 வித்தகரித் தன்மையெலாங்
 கேட்டுமனந் தளர்ந்துமிகக்
 கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
 வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன்
 மண்சுமந்த விடங்கொடுபோய்க்
 காட்டுமென மொழிந்தவரேர்
 டவ்விடநேர் கடி தெய்தி.

57

மண்சுமந்த சருக்கத்தில் அச்சாணியாயமையுஞ் செய்
 யுள் இஃது எனக் கூறக்கிடக்கின்றது.

செய்யுள்:-55 - 56

“மையணை அயர்வெய்தி” சிவபெருமானுடைய
 மேனியில் பட்ட அடி திருவாதவூரடிகளுக்கும் அவர் மேனி
 யில் அடிபட அயர்வெய்தி

“உய்ய.....மிகநொந்து” “தம்பெருமை.....கவற்
 சியுறும்போதில்” — கவற்சியுற்றபொழுது

“ஆரியர்கள் விரைந்தோடிஉரைத்தார்கள்”

செய்யுள்:- 57

“கேட்டு.....கேட்டு” = எல்லாவற்றையும் கேட்டு

அழுங்கியரும் பெருநரகி
 லடியேனும் வீழாம
 லெழுந்தருளும் பெரியோனே
 யெங்கணுளா யென்றென்று
 தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந்
 துளங்கியமெய்ப் புளகமுமராய்
 விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு
 புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.

58

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
 யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்க தெளியானே
 மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும்போதுடலிற்
 கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழை
 [யாதோ. 59

கொங்கையான் மணிமார்பிற்
 குறியீடுமவ் வீறுடைய
 மங்கையாள் பெருமானை
 மண்சுமக்க மதித்தாளோ
 கங்கையா ளலைக்கரத்தாற்
 கரைத்திலளோ புள்ளுருவாம்
 பங்கையா சன்னறியாப்
 பணிமுடியென் றறியாளோ.

60

மனந் கடிது எய்தி' - பரம்பொருள்தாம் மண்
 சுமந்து தாம் ஏகநாயகன் என்பதை உணர்த்தி நின்றரு
 ளிய' இடங்கொடுபோய்க் காட்டுமென கடிதெய்தினார்கள்.

செய்புள்: 58

"அழுங்கி..... பெரியோனே" - பெரிய நரகில் வீழாது
 காப்பாற்ற வல்லவர் குருவேயென வறிக.

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும்
 பரிவினுடன் தருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
 புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வரயிர
 [வாய்
 வரியரவின் பலபடமோ மண்குமக்குஞ் சும்மாடு. 61

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
 வலையெறியும் புனலோசை யந்தரதுந் துபியாகத்
 தலைவனடங்கண்டார்களரவமெனுந்தவமுனியுங்
 கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மாளு
 [ரோ. 62

மீனேறுங் கொடித்தென்னன்
 விழிக்கேற விரைதுரகந்
 தானேறு வதுகண்டு
 தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
 தேனேறு மலர்க்கொன்றைத்
 திருமுடிமேன் மண்ணேற
 யானேறுஞ் சிவபதமு
 மெனக்கேற வினனாது.

63

“தொழுங்.....மெய்யன்பாளர்” :—மெய்யன்பர்களின்
 பத்திநிலை கூறப்பெற்றது.

(1) தொழுங்கரம் (2) கண்ணீர் (3) மெய்ப்புளகம்
 4) விழுந்தும் புரண்டும் புலம்பல் “அழுதாலுன்னைப் பெற
 லாமே” திருவாசகம்.

செய்யுள்: 59 - 66

பத்திநிலையில் மணிவாசகருடைய வாக்கில் எழுந்தவை

1. ‘கொங்கை..... மண்குமக்க மதித்தாளோ’
2. ‘‘கங்கை.....கரைத்திலளோ’

பொன்னுலகத் துள்ளோரும்
 புரந்தரனுந் திருமாலு
 மன்னுமறைக் குரியோனும்
 வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
 வன்னைதனக் காளாகி
 யணிவைகை யடைத்தடியுண்
 டென்னையருட் பணிகொள்ள
 விசைந்தனையோ விறையோனே. 64

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக்
 கச்சையுமதி திருத்தோளிற்
 கொட்டுமுடித் தலைமீது
 கவிழ்த்ததொரு கூடையுமாய்ப்
 பிட்டிடுநற் றவமுடையாள்
 பின்புவருந் திருக்கோல
 மிட்டமுறத் தொழும்படிநான்
 கண்டிலனே யிறையோனே. 65

தாருருஞ்சடைமுடியாய்தவம்பெரிதுமுயன்றவர்க
 ணீரூரும்புகழ்வகைநெடுங்கரைமேனின்றுரோ
 சீரூருங்கனகமுடித்தென்னவனோமதுரையெனும்
 பேரூரிவிருப்பவரே பிட்டமுதிட்டருள்வாளோ.66

-
3. "பங்கை.....மணிமுடி யென்றறியாளோ"
 இச்செய்யுளின் தத்துவங்கள் ஆழக்கிடப்பன. இவற்றை
 தக்க நூல்களில் சுற்றல் வேண்டற்பாலது.
4. சம்மாடு - சுமையடை: இச் சுமையடையுள் உள்ள திருச்
 சடை எவ்வண்ணத்தது எனின்.
- (அ) "பிரமனுடன்..... தருமலரோ" இவர் சாத்தும்
 மலரையுடையது பிரமவிஷ்ணுக்களும் புண்ணியவசத்

பொன்மௌலித் தலைமீது
 புண்ணியர்மண் சுமந்தேறுங்
 கொன்மலியுங் கோலறையுங்
 குளிர்வைகைப் பேராறுங்
 ஈன்மமெனும் பகைநீங்கக்
 கண்ணுதல்வெம் பரியேறுந்
 தென்மதுரை மூதூரு
 மல்லவோ சிவலோகம்

67

இன்னவகை யன்புடையா
 ரிரங்கினரா யிடைவைகைத்
 துன்னுதிரைப் பேராறுந்
 தொலையவடிந் ததுபின்னர்த்
 தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா
 மெனத்தெளிந்து வாதவூர்
 மன்னவர்தம் பால்வந்து
 வணங்கியிது கூறுவான்.

68

தர் ஆனால் வழிபடுதல் ஏனெனில் அத்துவிதநிலை வேண்
 டல்பற்றி என்க

(ஆ) பத்தரிடும் பச்சிலைகொண்டது

(இ) புரிதருசெஞ்சடை

(ஈ) புதுமதியை உடையது

(உ) ஆயிரவாய் வரியரவின் பலபடம் பொருந்தியது
 மேலும் இவைகொள்ளுந் தத்துவங்களை அறிதல் நன்று

5. "கலையறியும்.....திருவம்பலம்

6] "அலையெறியும்.....அந்தர துந்துபி"

7. தலைவனுடைய நடனம்: ஏகநாயகரைய் நடிப்பவர்
 வைகைக் கரையில் இப்போது செய்தருளிய நடனம்
 சிறப்புடையது.

அந்தரர்தம் பதியினிழிந்
 தருன்புனைமாத் தியர்குலத்தில்
 வந்தருளித் தமிழேற்கு
 மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
 யெந்நைவயப் பரியேறல்
 காட்டியெனக் கொழியாத
 பந்தமறத் திருவுள்ளம்
 பற்றினைநற் றவத்தோனே.

69

கருமாளத் திருமேனி காட்டினென் றுணராமற்
 றிருமாலும் பரவரியான் றேவருடன் பரியேறு
 மருமாயச்சூழலினுலமுக் காடையண்டர் தொழும்
 பெருமானாக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன்
 [பெரியோனே. 70

அப்பணிசெஞ் சடையானை
 யரும்பரிமே லாளர்க்கு
 மெய்ப்பொருளென் றுணராமல்
 வெய்யவினைப் பொருள் வேண்டிச்
 செப்பருமித் தறுகண்மை
 செய்வித்தேன் சிறுமையுளேன்
 எப்பிழையும் பொறுத்தருளா
 யானரகிற் புகுதாமல்.

71

8. பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் - எக்காலமும் தில்லையில்
 நடனங்காணவேண்டி வரம் பெற்றவர்கள்.

செய்யுள்:-63

9. (1) "மீனேறும் - விழிக்கேற"
 (2) "விரைதுரகம் - பொற்செண்டேற"
 (3) "தேனேறும் - மண்ணேற"

தூநாக மணிந்தபிரான்
 றுங்கமிகும் பரியேறிப்
 பூநாறுஞ் சடைமேன்மண்
 சுமந்தபுகழ் போதாதோ
 யானாளு நின்பணியே
 செய்தொழுக விவ்வுலகந்
 தானாளு வேண்டுமினி
 யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன் .

72

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா
 றிரத்தலும் வசத ஆரர்
 தென்றிசை புரக்கு நீதித்
 தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
 பின்றிகழ் சடையான் மன்னும்
 பெருந்துறை நகரி லேக
 வின்றெனை விடுப்ப தேமற்
 றிவ்வுல களிப்ப தென்றூர்

73

(4) இவற்றை எம்மாலே பெருமானார் செய்தார் ஆகையால் யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற இன்னது என்கின்றார்.

10. அரிபிரம இந்திராதிகளாகிய பெருந்தேவரும் பெருமானின் தொண்டர்கள் பக்திவலையில் படுபவர் சிவபெருமான் எனவே இங்கு 'அன்னை தனக்காளாகி அணிவைகை அடைத்து அடியுண்டது என்னையுந் தொண்டனாக இசைந்தனையோ'

செய்யுள்:- 65 - 66

11. "கட்டு.....கண்டிலனே" ஆனால் கண்டவர்கள் தாரூருதவம்பெரிதும் முயன்றவர்கள்

தென்புலத் தலைவன் னுனுஞ்
சிந்தையி னெந்து முன்னே
னன்பருக் கரசர் வாழ்வி

லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் தினைஞ்சி யையா

வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதார்

புகுந்தனன் றுனை சூழ.

74

சற்றவத் தொழில்செய் யாத

தானைமன் போன பின்னர்

அற்றவர்க் கற்ற சோதி

யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்

கொற்றவர்க் குற்ற கோலங்

குறையென நீத்து மேலாம்

நற்றவக் கோலங் கொண்டார்

நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

75

அவர்கள் 1. "நீர்ஊரும்..... கரைமேல் நின்றவர்"

2. "சீருர்தென்னவன்"

3. "மதுரை..... இருப்பவர்"

4. "பிட்டு..... அருள்வளோ"

பெருமானை வெவ்வேறு உருவில் கண்டு பத்தி வளர்த்தல் வேண்டும்.

செய்யுள் :- 67

மேற்கூறப்பட்ட நியமங்களால் பின்வரும் இவ்விடயங்கள் சிவலோகமாயது சிவபெருமான் உருவத் திருமேனி கொண்டருளியமையால்

1. "கொன்மலியும் கோலறை" கொள்பெருமை = பெருமை மிகுந்த வந்தியினது பங்கு.

அத்தனை யால வாயி
 லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
 மைத்தவழ் சோலை நீடு
 மதுரையம் பதியை நீங்கி
 வித்தகர் தம்மை யாண்ட
 மேரிகண் டிறைஞ்ச வேண்டும்
 பித்தினர் சுடிது சென்றார்
 பெருந்துறை பொருந்த வெண்ணீர். 76

மிடைகெட வைத்த பாத
 வித்தக ழுரை நோக்கி
 நடையிடு மெல்லை தன்னி
 னன்மன விரைவுங் காற்றுந்
 தடைபடு கன்றை நாடுங்
 சபிலையுந் ததும்பி நின்று
 மடையினை யுடைக்கு நீரு
 மாயினர் வாதலூர். 77

2. "வைகையாறு"
 3. "தென்மதுரை மூதூர்"

செய்யுள்:- 68 - 72

இவை இப்படியாக இப்பொழுது பாண்டிய மன்னன் திருவாதலூரடிகளிடம் வந்து கூறியவை பின்வருவன:

செய்யுள்:- 69 - 72

அந்தரர் தம்பதி - கைலாசகிரி

கைலாசகிரியினின்றும் திருவாதலூரடிகள் பூமயில் உதித்த வரலாறு ம. க. வேற்பிள்ளை ஐயாவின் உரையில் காண்க.

அரசன் தான் செய்த பிழைகளை உரைத்தல்

1. சிவபெருமான் "பரியேறல் காட்டி பந்தம் அறுத்தமை"
2. செய்த இரு பிழைகள் "அழுக்காடை அண்டர்" கொழும் பெருமானுக்களித்தமை"

கண்ணுழை யாத காணும்
 பதிகளும் கடிது நீங்கி
 யெண்ணறு முனிவர் மேவு
 மெழிற்பெருந் துறையி லெய்திப்
 புண்ணிய வினத்தர் சூழ
 முன்புபோ லிருந்த போதில்
 விண்ணவ ரதிபன் பொற்றுள்
 வீழ்ந்திது தாழ்ந்து சொல்வார். 78

தீண்டுதற் கரிய மார்பிற்
 சேயிழை தனத்தி னாலு
 மீண்டொரு மாற்றி னாலு
 மெய்திய தழும்பு போற்றி
 வேண்டிய வடிவ மாசி
 வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
 யாண்டருள் செய்ய வந்த
 வண்ணலே போற்றி போற்றி. 79

3. செப்பருந் தறுகண்மை செய்தமை

4. திருவாதலூரை அரசாரும்படி வேண்டியமை.

செய்யுள்:- 73 - 80

அரசனது கூற்றுக்குப் பதிலுரைத்து திருப்பெருந்துறையை திருவாதலூர் அடைந்து தமது குருவாகிய சிவபரம்பொருளைப் போற்றியது ஈரூக்கக் கூறுவது.

செய்யுள்:- 73

அரசனை "நோக்கி.....பெருந்துறை நகரிலேக இன்று என விடுப்பதே மற்று இவ்வுலகு அளிப்பது என்றார்"

செய்யுள்:- 74

அரசன் சிந்தை நொந்து "சிவபெருமானின் அன்பருக்கு அரசவாழ்வில் ஆசை உண்டோ?" "ஐயா வேண்டிய செய்க வென்று.....தானே சூழ"

அண்டருக் கரியாய் போற்றி
 யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
 வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு
 வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
 கண்டனக் கினிய மேனி
 காட்டியென் சென்னி மீது
 முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த
 முத்தனே போற்றி போற்றி,

80

போற்றியென் நின்ன வாறு
 புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
 யேற்றியங் கினிய கூறி
 யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
 நீற்றையும் புனைந்து ஞான
 நிறையருட் பார்வை நல்கி
 வீற்றிருந் தன்பர் கூட்டம்
 விளங்கினர் களங்க மில்லார்.

81

செய்யுள்:- 75

“நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார்” “கொற்றவர்.....
 நற்றவக் கோலங் கொண்டார்.”

செய்யுள்:-76

வெளிப்படை

செய்யுள்:- 77

கபிலை = தலையீற்றுப்பக

செய்யுள்:- 78

குருவாகிய பெருமானைக்கண்டு போற்றல்

செய்யுள்:- 79 - 80

திருவாதலூரின் போற்றி செய்யும் விருத்தம்

செய்யுள்:-81

போற்றி விழுந்து வணங்கிய திருவாதலூரடியார்களுக்கு

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங்காண வேண்டி நற்கயிலையுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல்
[வேண்டும். 82

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாமு
மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளருவா மன்பர்
தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா
தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந் தழுதா ரெம்மை
விடுதியோ வென்று நொந்தார். 83

பரிந்தமு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி ஞுருந்த நீழற்
பொருந்திய தெய்வபீடம் பொலிவொடு குயிற்றிமீ
திருந்திய மறையுந்தேடு நம்பதமாகச்செய்து[தே
84

சிவபெருமான் பின்னுந் தீகையும் பரிசுதீகையுஞ் செய்
தருவினார்.

தீகைகள் எழு வகை. அவையாவன:

1. நயனதீகை. 2. பரிசுதீகை 3. வாசகதீகை 4. மானத
தீகை 5. சாத்திரதீகை
செய்யுள்:- 82

பரமாசாரியராகிய சிவபெருமான் திருவாதவூரரை ஆட்
கொண்டபின் கயிலை ஏகல்.

செய்யுள்:- 83

இஃது கேட்டலும் கண்டலும் அடியார் அயர்ந்து
தொந்தணம்.

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி
 யாமெனுந் தன்மை கண்டு
 நீங்கரு மன்பி னாலே
 நித்திலு நயந்தி றைஞ்சி
 யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா
 மமர்ந்திரு மொருநா ளிந்தத்
 தீங்ககல் பொய்கை யூடு
 செழுந்தழல் வந்து தோன்றும், 85

எழுந்தழல் விளைந்த போதில்
 யாவருந் தடத்தி னூடு
 விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால்
 விடுகனுங் கவற்சி யென்று
 தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர்
 சூழ்ந்துபின் செல்ல மெல்லச்
 செழுந்திருக் கயிலை நாடிச்
 சென்றனர் தில்லை நாதர். 86

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா
 நிலிலுமி னென்று கூற
 வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெந்நா
 னையநிற் காண்ப தென்று
 தாங்கரு மயக்க மெய்தித்
 தாயகன் மகவு போலப்
 பூங்கழல் வணங்கி நின்றார்
 போயினர் மாயை வல்லார் 87

செய்யுள்:- 84 - 86

அப்பொழுது சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தமை.

(1) வருந்துவ தொழியின்:

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத வூரர்
தங்கினை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பாகர் புரிந்திவர் வரவுகாண
வங்கொரு கொன்றைநீழ் லிருந்தனரரந்தைநீக்க.

88

தன்புடைகி கவடு கொண்டோர்
தடங்கிரி நிரந்த மாலை
பொன்படைத் தனைய கொன்றை
பொலிவுற விருந்த போதின்
மென்பதத் திறைஞ்சிக் கண்ணீர்
விழவிழத் தொழுது நிற்கு
மன்பரைப் பரிவா லைய
ரருகுவைத் தருளிச் செய்வார்.

89

அவ்விய மில்லார் தங்கட்
கருடர முன்னு மன்னுந்
திவ்விய தலமா மிந்தச்
சிறந்துள குருந்த நீழ்
லெவ்வுல கெங்கு முள்ளே
மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினை ய்கற்றி யாள

வேண்டியின் டுறைவோ மென்றும். 90

(2) "இந்த...நம்பதமாகச் செய்து" "தாங்கரு...தோன்றும்"
"எழுந்தமல்.....விடுகருங்கவற்சி யென்று"
"தொழுந்.....தில்லைநாதர் சென்றனர்."

செய்யுள் - 87 - 88

திருவாதவூரர் குருவாகிய சிவபெருமான்பின் சென்ற
போது எம்பெருமான் "ஆங்கொரு கொன்றை நீழலிருந்
தனர் அரந்தை நீக்க"

பொங்கொளிச் சுழ்ணையூடு புலம்பிசைக் குறியே

யான

மங்கலசங்கமல்லால் வாய்நீதபல் வியங்கள் யாவு
மிங்கெமக் காகாவோசை யடங்கிட மசுதலாலு
நங்குலக் கவுரி காண நடநன் லுதலினாலும்* 91

ஒழுங்குட னீன்ன வாரிங்

குணர்ந்துநற் குருந்த நீழற்

செழுந்தவக் குழுவி னீயு

நங்கழல் சேவை செய்தே

யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில்

யாவரு மதனிற் சென்று

விழும்பொழு துடன்வீ ழாம

லவ்வுழை விரைவி னீங்கி,

92

உத்தரகோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சித்தியங் கெவையுமெய்தித் தெய்விக லிங்கமேனி
வைத்தநம்பதிகடம்மி லிவையிவைவணங்கிலங்கே
யித்திகழ்வடிவேகாண்டிகாட்டுதுமெனவியம்பி. 93

செய்யுள்: 89 - 94

மேலும் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தவை.

செய்யுள்: 89

“தன்புடை.....பொலிவுற இருந்தபோதில்”

சிவபெருமான் இம்மரத்தின்கீழ் பொலிவுற இருந்தபோதில்

“மென்பதத்து..... அருளிச்செய்வார்.”

1. நாம்சர்வ உலகங்களிலுமுள்ளோம். ஆனால் இக்கிருப்
பெருந் துறையிலுள்ளோரின், கொடிய வினைகள் நீக்கி
அருள இத்தலத்தில் விசேடித்திருப்போம். அவ்வியமில்லார்
= சித்தம் சுத்தியுடையவர்.

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி
 யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
 மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி
 யாண்டுநின் றீண்டுப் போந்து
 பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப்
 புத்தரை வாதில் வென்ற
 பின்னரெம் பதமே யான
 பெரும்பதம் பெறுதி யென்றார்.

94

செய்யுள் :- 91

2. திருப்பெருந்துறை ஸ்தலவிசேடம்

(1) ஓசை அடங்குமிடம்; ஓசை; நாதம்

(2) நம்குலக் கவுரிகாண நடநவிலுமிடம்

(3) இங்கு நாம்விரும்பும் வாத்தியம் சங்கநாதம்.

3. இவற்றை உணர்ந்து நம்கழல் சேவை செய்து "எழுங்
 கனல்..... அவ்வுழை விரைவில் நீங்கி"

4. உத்தரகோசமங்கைக்குச் சென்று அதன்பின் சிவஸ்
 தலங்கள் சென்று - எவையென்பதும் உணர்த்தி - ஆங்காங்கு
 இவ்வடிவேகாட்டுதும்

5. திருக்கழுக்குன்றமெய்தி இவ்விடம்வந்து தில்லைக்குச்
 சென்று "புத்தரை வாதில்வென்று பின் எம் பெரும்பதம்
 பெறுதி யென்றார்"

செய்யுள் :- 95

"மன்னுமன்புடையார் = திருவாதவூரடிகள்

1. திருவாசகம் பாடியருளியமை

2. பன்னகாபரணர் பதிகள் வணங்கியமை

3. பொன்னம்பலத்தில் புத்தரை வாதில் வென்றமை

4. கணகசபாபதிநாதர் திருவடித்தாமரை யடைந்தமை
 யும் மேல்வருவனவாம்

17

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ
 வாசகம் புகலு மாறும்
 பன்னகம் புனைவோன் மேவும்
 பதிபல வணங்கு மாறும்
 பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப்
 புத்தரை வென்று மன்றன்
 றன்னருங் கமல பாதஞ்
 சார்தலும் பகர்த லுற்றும்.

95

மணசுமந்த சருக்கம் முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் 344

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவம்பலச் சருக்கம்

வரந்தர விருந்தார் தம்மை
 வாதலூ ரிறைவர் போற்றிப்
 பெருந்துறை நகரி லன்றிப்
 பிஞ்ஞகா புலியூர் மன்றிற்
 பொருந்துவை முத்தி யென்று
 புகன்றதிங் கெவனோ வென்னத்
 திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி
 யென்றவர் செப்ப லுற்றார்.

1

இத்தலத் திடையே கீட
 மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
 வைத்துள விடத்தே யந்த
 வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
 வித்தக வுனக்கிங் கன்பான்
 மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை
 யொத்திடுஞ் சிவாநு பூதி
 முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம்.

2

செய்யுள்:- 1

திருவாதலூரடிகள் பரமுத்திபெறும் இடம் திருவம்பலம் என சிவபெருமானாகிய குருநாதன் திருவாய்மலர்ந்தது எவனோ என்று மிக்க விநயத்துடன் வினவ பின்வருஞ் செய்யுள்களில் எப்பெருமானார் திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றார்.

செய்யுள்:- 2 - 7

மேற்கூற்றுக்கு விடை

1. இத்தலத்வடிவங்கொள்ளும்'' இதேபோன்றது.

2. இக்கனகசபை ''இடம் படும் உடம்பில்அடங்கிய

விடமே''

இடம்படு முடம்பின் மூலத்
 தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி
 யுடன்கிள ரொளியே யாகி
 யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்
 நெடுங்குழ லோசை யாகி
 நிலவுமவ் வோசை போயங்
 கடங்கிய விடமே யென்று
 மாடுமம் பலம தாகும்.

3

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
 மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பினாலே
 பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனே டைவ ராகக்
 கண்டவர் நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாமே, 4

ஆதலா லிந்த வண்டத்
 தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
 தீதிலா மூல நாடிந்
 றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
 மீதிலா மந்த நாத
 வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
 காதலான் மடவாள் காணக்
 கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

5

3. "எண்ட இரண்டினுங் காணலாமே" இரண்டு;
 அண்ட பிண்டம் "பிண்டமும் அண்டமாகும்" பின்வருமி
 வற்றால் பூதம் ஐந்து, நாடி மூன்று, மண்டலம் மூன்று, பிர
 மனே ஐவர் நிற்குந்தன்மையாலும் என்க.
 செய்யுள்:- 5 தீதிலா மூலம் சொல்லியது:-
 தீதிலா மூலம் சிவலிங்கவடிவம்; அந்தப் பரநாதவெளியில்
 கனகசபை விளங்குகின்றது; இங்கேயே அநவரதத் திருநட
 னம் உள்ளது என்பது.

அந்தநன் னடமே தென்னி
 னேந்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
 பந்தம தகற்று மிந்தப்
 படிவமு மதுவே யாகும்
 வந்துல கத்தில் யாருங்
 காண்பரேல் வழுவா முத்தி
 தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வ
 துலமுமத் தலமே கண்டாய்.

6

தாவரும் பணில நேமி
 தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
 யாவரும் புலிபாம் பென்னு
 மிருவரும் புரத்தி லுள்ளார்
 மூவருந் தெய்வ மூவா
 யிரவரு முனிவர் தாமுந்
 தேவருந் தொழுது போற்று
 மெல்லையத் தில்லை மூதார்.

7

மற்றிவை தெளிவா யென்று
 பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
 நெற்றியி னீறு சாத்தி
 நிற்றியென் றகல நில்லார்
 சற்றிடஞ் சென்றூர் பின்னு
 மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
 கற்றையஞ் சடையார் நின்று
 கண்ணருள் செய்து போந்து.

8

செய்யுள்:- 6

- (1) இத்திருநடனமானது பஞ்சகிருத்திய நடனமாம்;
- (2) இவ்வடிவமே பாசக்கட்டையறுப்பது.

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு
கண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர்
மறைந்தனர் புலியூ ரையர்
துண்ணென விரக்க மெய்தித்
தொழுதுகை தலைமேற் கொண்டு
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட
நணுகினர் வாத லூரர்.

9

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமுமந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழேயர் தெய்வப் டிகையுஞ்
[செய்து
வரந்தரு செய்ய பாதமலர்வகுத்திறைஞ்சியாங்க
ணிருந்தனரிருந்தநாளி லெய்தியதியம்பலுற்றும்.

10

வெண்பிறை முடித்த வேணி
விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப்
பாடினர்க் கிரங்கு வாரென்
நெண்பெறு நமச்சி வாய
வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான
வாசகம் புகல லுற்றார்.

11

- (3) இவற்றைக் கண்டவர் முத்திப்பேறடைவர் என்பது;
(4) இத்தலம் பெருந்தேவரும் இருடிகளும் தில்லைவாழ்
அந்தணருந் தரிசிப்பதேயாம்

செய்யுள்:- 8 - 10

வெளிப்படை

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

“நமச்சிவாய வாசிழ்க நாதன் றுள்வாழ்க
விமைப்பொழுதுமெண்ணெஞ்சினீங்காதான்றுள்
..... [வாழ்க
..... சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து”
திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்பதங் கடந்து நின்ற
சோதிவந் தருளை நல்கு
மற்புத மறியே னென்று
மதிசயங் கண்டா மென்று
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங்
குழைத்தனை யென்னை யென்றுஞ்
சிற்பரன் றனது பாதஞ்
சென்னியின் மன்னு மென்றும். 12

ஐயனே நினைக்க காண
வாசைப்பட் டேனா னென்று
முய்கிலேன் வாழே னென்று
முனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்யுமா றறியே னந்தோ
செத்திலே னென்றும் பொய்யர்
பொய்யனே நிற்பொற் பாதம்
புணருநா ளெந்நா ளென்றும். 13

செய்யுள்:- 11

குருந்த நீழலில் பொருந்து பீடமமைத்து திருப்பாதம்
வணங்கலும் திருவாசக எழுச்சியும்.

ஆதரித் தழைக்கி லிங்கே
 யதெந்துவெண் றருளா யென்றும்
 போதமிக் குடைய பாட
 லிவையிவை புகன்ற பின்னர்
 மாதிரத் தெவரும் போற்ற
 வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணந்
 தீதறச் சிறந்த வெண்பாத்
 திகழேழு நான்கு மோதி. 14

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி
 யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத்
 தயர்வற வுரைக்கு மின்னே
 ரனைய பூங்கழல் களென்று
 முயிருணி யெனுநற் செய்யுள்
 பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி
 வியனெடுங் கூடற் பாண்டி
 விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி. 15

செய்யுள்:- 12 - 15

முறையே திருப்பெருந்துறையில் அடியாருடன் ஞானக்
 கிளி தோன்றமுன் இப்பதிகங்களைப் பாடியருளிணர்ர்கள்.

(1) அற்புதப்பத்து (2) அதிசயப்பத்து (3) குழைத்த
 பத்து (4) சென்னிப்பத்து (5) ஆசைப்பத்து (6) வாழாப்பத்து
 (7) அடைக்கலப்பத்து (8) செத்திலாப்பத்து (9) புணர்ச்சிப்
 பத்து (10) அருட்பத்து (11) திருவெண்பா (12) திருப்பள்ளி
 யெழுச்சி (13) திருவேசறவு (14) ஆனந்தமாலை (15) உயி
 ருண்ணிப்பத்து (16) பிரார்த்தனைப்பத்து (17) திருப்பாண்
 டிப்பதிகம்

செய்யுள்:- 16

"மருவுந்.....லீழந்தார்கள்!" - வெளிப்படை.

மருவுந் தொண்ட ருடன்கூடி
 வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற்
 பரமன் சொல்லும் படியேபின்
 பயிலும் பொய்கைத் தழல்கண்டு
 கருதுந் திருவைஞ் செழுத்தோதிக்
 கரணக்கிளருங் கனன்மீது
 விரவும் பேரன் புடையார்க
 ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள். 16

வீழ்ந்த போதிற் புலியூரர்
 விடைமே லேறிக் கவுரியுடன்
 சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித்
 தொழவிண் ணிடையே தோன்றுதலு
 மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்முழ்கு
 மன்ப ரடங்கத் துயர்நீங்கி
 வரழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத
 வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள். 17

செய்யுள் :- 17 - 21

சிவபரம்பொருள் எழுந்தருளியமையும் திருவாய்மலர்ந்
 தவற்றையுங் கூறுவது.

1. புத்தரை வாதில் வெல்லப் புலியூரில் திருவாதவூரடி
 களை வைத்தோம். அவன் தனித்திராது நீவிர் இங்கு இருந்தீர்.

2. "மலமகல்..... இவ்வுடலீந்தோம் இந்நாளில்" இப்
 பூமியின்கண்ணே பிறப்பவர் மலமன் றோராயினும் மலவா
 சனை மீளவந்து அடையும். ஆகையால் சடமாகிய உடம்பை
 அழித்துத் தூயதாகிய சூக்கும உடம்பு பெறும் பொருட்
 டேயாம்

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந்
 தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
 யொருசற்-ற்கலா தமர்நீரிங்
 கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
 கரையிற்-றிரைபோய் விழவீசங்
 கமுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
 யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும்
 யாதோ வெனிளிங் கிதுவாகும். 18

உத்தம னென்னுந் திருவாத
 வுரனை மன்னும் புலியூரிற்
 புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப்
 புவிமிசை வைத்தோம் யாமேகிற்
 சித்த மயர்ந்தே துயர்கூருஞ்
 செய்திய னாமென் பதுதேரா
 விதிதல மீதே சின்னாளிங்
 கெம்முடன் வாரா திருமென்றோம். 19

மலமகல் பவரும் புவிமீதே
 மானுடவடிவந் தனையெய்திச்
 சிலபக் லெனினும் பயில்காலைச்
 சேர்தரு மலவா தனையென்றே
 பலமலர் கமழுந் தடமீகிற்
 பரவரு ஞான வனல்சேர்வித்
 திலதென நீடுஞ் சடமவேவித்
 திவ்வுட லீந்தோ மிந்நாளில். 20

என்று விளம்பிக் கணநாத
 ரெங்கணு மல்கப் புலியூரின்
 மன்று விளங்கப் பயில்வாரும்
 வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத்
 துன்றிய ஞானச் சிவநாமச்
 சொற்றமிழ் வல்லார் வேறுகச்
 சென்றொரு கொன்றைச் செழுநீழற்
 றிகழ விருந்தார் சிவயோகம். 21

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு
 மையர் விடைக்கே வருமாறு
 முன்பு தமக்கா முருவெய்து
 முன்னவ னற்றா டொழுமாறும்
 பொன்பொது விற்கே யன்பாளர்
 புகுவது மெல்லா மொருகாலத்
 தின்புறு மெய்ப்போ தகயோகத்
 தியல்பொடு கண்டா ரென்செய்தார். 22

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச்
 சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்பின்
 எனங்க னொளித்தா யெனமாலுற்
 றெய்தினர் பொய்கைக் கரைமீதே
 கங்கை முடித்தார் விடையேறிக்
 கண்ணுற நண்ணுந் தலமோவென்
 றங்க ணிலத்தே போய்விழ்வுற்
 றழுதழு தந்தோவென நைந்தார். 23

செய்யுள்:- 22-25

செய்யுள் 22ல் 'இன்பு உறு மெய்ப் போதக யேற்கத்து
 இயல்பு ஓடு கண்டார்' இங்கு சிவயோகத்தின்கண் திரிகால
 சம்பவங்கள் ஆறியலாம் என்பது காண்க.

அன்னை நிகர்ப்பீ ரென்னை யொழித்தே யன்பாளர்
பொன்னடிபெற்றே பொய்கையழற் கேபுகலாமோ
மின்னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக்
கின்னலளித்தீரெங்ங னொளித்தீரெனநொந்தார். 24

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை
யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காண்ப்
பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார்
வல்வினைப் பிறவிமாள்
விண்ணருட் சதக மெய்தா
னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்னார். 25

இத்திறங் கூறி யாங்கே
புலம்பிநின் றிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைக்க நீர்மை
நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ
னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை
பூர்தனி னெல்லை புக்கார். 26

மு.கு: நூலாசிரியர் இத்தன்மைத்தாகிய உயர்ந்த பொருட்
களை ஆங்காங்கு வைத்து புராணத்தையும் கூறுதல்
காண்க. இவற்றைச் சிந்தித்தல் அவசியமாகும். மற்றைய
செய்யுட்கள் வெளிப்படை திருவாதவூரர் மறைந்தரு
ளிய சிவபெருமானை நைந்துருகல்;

செய்யுள்: - 26 - 28

சிவபெருமானின் அருளின்படி உத்தர கோசமங்கை
யெய்தி நித்தல் விண்ணப்பம் பாடியது.

சடையவர் கோயி லெய்தித்
 தம்மைவந் தடிமை கொண்ட
 வடிவது காண ராகி
 மயங்கிவெய் துயிர்த்து வீழ்ந்து
 விடுதிகொ லென்னை யென்று
 நீத்தல் விண்ணப்ப மென்றுந்
 தொடைகெழு பாடலோதக்
 காட்டினர் தொல்லை மேனி.

27

கன்னலை யமுதை யங்கே
 கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்ன
 ளந்நக ரிருந்து தங்கோ
 னருண்மொழிப் படியே சென்று
 தந்நிக ரில்லாத் தெய்வத்
 தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
 சென்னிநன் னாட்டி லெய்தித்
 திருவிடை மருதூர் சேர்ந்தார்.

28

செய்யுள்:- 28 - 30

இங்கிருந்து "சென்னிநாடெய்தி" (சோழநாடு) திரு விடைமருதூர் சேறல். அங்கிருந்து திருவாரூர் எய்தி திருப்பலம்பல் ஒதுதல் மறுதலங்களையும் வணங்கிச் சீர்காழி யடைந்தார். இங்கு பிடித்தபத்துப் பாடல்.

சீர்காழி:- பன்னிருநாமம் பெற்ற தலம்; சம்பந்தப் பிள்ளையார் அவதரித்த புண்ணியபூமி. இவற்றை அறிய "பிள்ளைபாதி புராணம் பாதி" ஆகிய திருத்தொண்டர் புராணம் படிக்க நன்று.

செய்யுள்:- 30 - 41

முறையே மணிவாசகர் தரிசிக்கப் பெற்ற தலங்கள்.
 "தலத்தைநீங்கி..... தில்லைத்திசை குறித்து இறைஞ்சி ஏகி"

அப்பதி தொழுத பின்ன
 ரன்புட னொரு ரெய்திச்
 செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித்
 திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
 யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண
 லியம்பிய பதிக ளெல்லாந்
 தப்பற வணங்கி நீங்கித்
 தடமதிற் புகலி சார்ந்தார்.

29

குன்றென வயங்கு கோயிற்
 கோபுர வாயி னீங்கிச்
 சென்றுயர் கயிலை யான
 செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை
 மன்றிடை நடித்த பாத
 மலரடி பிடித்துக் கொண்டு
 பின்றிகழ் சடையோன் முன்னர்ப்
 பிடித்தபத் தருளிச் செய்தார்.

30

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார்
 யாவருந் தொழுதா லிங்கு
 வெல்வரப் பகையை யென்று
 விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
 மல்குமத் தலத்தை நீங்கி
 வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
 செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத்
 திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

31

அவையாவன

முதுகுன்று, திருவெண்ணெய் நல்லூர், மருண்புரி (திருவண்
 னாமலை) திருவருணை,

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி சூன்ற
முத்தநதி சூழுமுது சூன்றினை வணங்கி
யத்தல மகன்றுய ரருட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயை
[யடைந்தார். 32

அந்நகர் வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயர் காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை சூன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு னுபுரி மருங்கணைய வந்தார். 33

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
வூடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டதொழு துய்ந்
[தார். 34

அன்றிருவர் தேடவழ லானதெஈரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலையண்ணலை யிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார். 35

சோலையு மதிலும் பல்பூந்
தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச்
சந்நிதி மறுகிற் சென்று

செய் 37...41 திருவருணையில் “தம்மையன்றாண்டமேன்”
கண்டதும் எம்பெருமானைப் போற்றிப் பாடியவைஇவை”
செய் 40 :- “மாதர்.....மார்கழித்திங்கள் தன்னில் ஆதி
ரைமுன்சரைந்து ஆகிய தினங்கள் தம்மில்”...செய்வார்.”

மாஸையும் பாம்புந் திங்கண்
மத்தமு முடியில் வைத்தோ
ஸூலைய மிறைஞ்சிக் கண்டார்
தம்மையன் ருண்ட மேனி.

36

மாலுடன் பிரமன் நேவர்
வந்துனக் கடிமை யென்றென்
ரூலிடும் பொழுதி லால
முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேலிடும் பவநோய் தீர
விண்ணவர் மண்ணோர் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும்
பனிமலை மருந்தே போற்றி.

37

நெடியவன் கேழு லாகி
நீணில மகழ்ந்துங் காணு
வடிகளென் றலைமேல் வைத்த
வருட்பெருங் கடலே போற்றி
படியிடம் புரக்கு முண்ணு
முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங் கொண்ட செம்பொற்
குன்றமே போற்றி போற்றி

38

“அன்னவர்...ஆங்கவர் புகன்றதாக மன்னிய திருவெம்பா
வை” பாடியருளி திருவம்மானையும் பாடல்.

செய்யுள்:- 42 - 43

திருக்கச்சி ஏகம்பர் சென்று திருக்கழுக்குன்றஞ் சேர்ந்
தார். இங்கு திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம் பாடியது.

செய்யுள்:- 44 - 51

மறுசிவத்தலங்களை வணங்கி “வைத்த.....சித்தர்தென்
தில்லை முன்று காவதமென்னச் சென்றார்?”

வென்றிடுங் கண்ணி மேதிச்
 செண்ணி விக்கிரமன் றனைனைக்
 கொன்றதன் பாவந் தீரக்
 குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
 யன்றுவந் தெண்ணை யாளு
 மணியண்ணை மலையாய் போற்றி
 யென்றுதம் பரிவா லேத்தி
 யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில். 39

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா
 மார்கழித் திங்க டன்னி
 லாதிரை முன்னீ ரைந்தே
 யாகிய தினங்க டம்மின்
 மேதகு மனைக டோறு
 மழைத்திருள் விடிவ தான
 போதிவர் தம்மிற் கூடிப்
 புனற்றட மரடல் செய்வார். 40

அன்னவ ரியல்பு கண்டா
 ராங்கவர் புகன்ற தாக
 மன்னிய திருவெம் பாவை
 வாசகம் பேசிப் பின்னர்க்
 கன்னியர் பாடி யாடுங்
 கவின்கொளம் மனைகண் டன்றார்
 பன்னிய பாட லாக
 வம்மானைப் பாடல் செய்தார். 41

“தாமுரன்போகாதவர்”:- திருவாதலூடிகள் “புலி
 யூர் வழிபோனார்”

விரவுமணி புடையா ரந்த
 மேதகு தலத்தை நீங்கிப்
 பரிவுடன் கச்சி யேகாம்
 பரந்தனிற் பரனை யேத்தித்
 தெரிவருங் காமக் கோட்டி
 சீறடி வணங்கித் தேவர்
 வரநினைந் திறைஞ்சந் தெய்வ
 வண்கழுக் குன்றிற் சென்றார்: 42

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச்
 சென்னியன் குலவு மன்பர்
 சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித்
 துணைவநின் செய்ய மேனி
 காட்டினை கலங்கா வண்ண
 மிக்கழுக் குன்றி லென்று
 பாட்டினைப் பொழிந்து சின்னூட்
 பயின்றுபின் பணிந்து போந்தார். 43

மேல்வருவன புலியூர்வழி வருணிப்பு.

இச்செய்யுள்கள் சொல்நயம், பொருள்நயம், அணிநயம்
 பொருந்தியவை; இயற்கையுடன் பத்திநிலை வருணிப்பு
 உயர்ந்து விளங்குவன.

1. கொன்றை மலர்வு சிவலோகம்போலும்.
 2. வண்டின் ரீங்காரம் சிவநாமத்தமிழ்.
 3. "கவிர்" = முருக்கு-இவை சிவந்த மலர்கள் உள்ளன
 "தெள்ளுஞ்.....செயலென" உள்ளன என உவமை
 காட்டுகின்றார்.

4. காயா = காயாம்பூ கருமைநீலநிறம்
 காயா மலருக்கு உவமையாக புலன் வழிசெல்வோர் உள்
 ளத்துக்கு ஒப்பிடுகின்றார்.

சித்தல முதலா நாப்ப

ணடைந்துள தலமுங் காணு
மைத்தடங் கிரியுங் காவும்
வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம் பாம்பொ டாடி
நரியெலாம் பரிக ளாக்குஞ்
சித்தர்தென் றில்லை மூன்று
காவத மென்னச் சென்றார்.

44

தாமூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாமூகரு மிட்டுண்டயிர் வாழாதவர் தாமுந்
தீமூள்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போமூர்வழி போகாதவர் புவியூர்வழி போரார். 45

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி
திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல
கெனநின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ்
போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம
கைபோன்றன தோன்றி.

46

5. சோலையின் உவமை கூறுதல்:- புன்னைமரங்களில் தேன்கூடுகளும், மலர்களும் உள்ளன; இவை ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனுக்கும், பக்கமாயுள்ள நட்சத்திரங்களுக்கும் உவமித்துக் கூறுகின்றார்

6. சண்பகச்சோலையில் பூக்கள் சிந்தப்பட்டதன்மை:- பக்கங்களில் உள்ள கமுகுகள் பூம்பாளையாகிய சாமரைவீச மாமரத்திலுள்ள குயில் சின்னங்கள் ஓதவும், தேவர்கள்

தெள்ளஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி
 தில்லார்தவ வேடங்
 கொள்ளஞ்செய லெனவொண்மலர்
 குலவுங்கவி ரெல்லாம்
 பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன்
 வழியேபயில் சிறியோ
 ருள்ளந்தமை யொக்குந்திகழ்
 மைக்கொண்டொளிர் காயா: 47

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
 வீயின்குழு வெழுதேனி னிறூல்சேர் மலர்நாக
 மாயந்திகழ்தாராகண மகல்வான் மிளிர்மதிய [ம்
 மேயும்படி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கு
 48

பக்கங்கிளர் கமுகின்றிரள்
 பலசாமரை வீசக்
 கொக்கின்றளிர் போதும்பல
 குயில்காகள மூதத்
 தொக்கன்பொடு விண்ணாதிபர்
 சொரியும்பல பொற்பு
 வொக்கும்படி மலர்சிந்தின
 வொண்சண்பக சோலை: 49

புஷ்பஞ் சொரிதல்போல் பூக்கள் சொரியவும் நின்றன.
 செய் 49 கொக்கு = மாமரம்.

செய் 50 வெளிப்படை செய் 51 தெய்வத் தன்மையதான
 காட்சிகள் கண்டு மகிழ்வெய்தினார்.

செய் 52 தில்லைநகரைக் கிட்டியபொழுது திருவாதவூரர்
 காதில் கிட்டிய ஓலிகள் அவையாவன:

நீங்காவள மிவ்வாறுள நீள்கூத நரந்தந்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின் றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தாரநெருங்கும்
பூங்காவை யகன்றூர்புலி யூர்நன்னகர் கண்டார்.

50

சேனோன்றிய மதிலும்பணி
திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணந்தரு கும்பங்கிளர்
துணைமாளிகை பலவுங்
காணுந்தொறு மெழில்செய்வது
கண்டஞ்சலி கொண்டே

பூணுந்திரு வருளன்பர்

புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார்

51

வேதந்தரு மொலியுந்தொழும்
விண்ணோர்தம தொலியுங்
கீதந்தரு மொலியுங்கிளர்
முழுவங்களி னொலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள்
புகலாகம வெலியு

மோதுந்தமி ழொலியுங்கட

லொலிசெய்தன புலியூர்.

52

(1) வேதவொலி (2) தேவர் தொழும் ஒலி (3) பக்திப் பாடல்களின் ஒலி (4) வாத்திய ஒலி (5) சிவஞானிகளின் ஆகம ஒலி (6) தமிழ் பாடல்களின் ஒலியுமாம்.

செய் 53 "உரை.....சிவநூல் கரைகண்டவர்" :-மணிவாசகர் தெருவீதிகளைக்கடந்து, ஆலயத் திருக்கோபுர வாயிலினூடாக அழகிய கனகசபையை நேரே தரிசித்தார்.

நிறையொன்றிய மணிமாளிகை
 நெடுவீதிக ளகலா
 வரையொன்றிய வுயர்கோபுர
 மணிவாயில் புகுந்தே
 யுரையொன்றிய சிவஞான
 முணர்த்துஞ்சிவ நன்னூற்
 கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர்
 கண்டாரருள் கொண்டார்.

53

பொன்னூர்பொது நின்றடிய புனிதன்றனை முடிமே
 லந்நாளடி வைக்கும்பர னாகும்படி கண்டார்
 மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்றசர னென்றே
 சொன்னூர்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிகவழு
 தார். 54

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ
 வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
 கொண்டேபி னெழுந்தன்பொடு
 குறையாவரு ணிறையா
 வண்டேர்குழ லுமைபங்களை
 வண்டில்லையு ளின்னே
 கண்டேனென நற்பாடல்
 கருத்தார வுரைத்தார்.

55

செய் 54 } வெளிப்படை, இப்பொழுது கண்டபத்துப்பதிகம்
 55 } பாடியருளிணர்

செய்யுள் 56 - 59

செய் 56 "குன்று.....அநுபூதியிலுற்றார்" :- குன்று அருள்
 மூலந் திகழ் குறி ஆகிய கடரும், மன்று ஆகிய வெளி ஊடு
 மகிழ்ந்து ஆடிய ஒலியும், ஒன்று ஆகிய அநுபூதியில் உற்றார்
 திருமூலஸ்தானத்தில் விளங்குகின்ற சிவலிங்க மூர்த்தியாகிய

குன்றாவருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய கூடரு
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வெளியு
மொன்றாகிய வதுபூதியி லுற்றூர்செய லற்றூர்
நின்றரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மாறார் :

56

மைகால்சுழ லுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண்ணுஞ் சிறிதிமையா
செய்காரிய மென்றோவிது தெருளா மருளென்ரு
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினியென்

[ரூர். 57

பூண்டருள் கொண்ட காவல்
புரிபவ ருரைத்தல் கேளார்
தாண்டவ நிகழு ஞானத்
தன்மையின் ரென்மை நாடிக்
காண்டரு துரியா தீதக்
கழிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாசி
நின்றனர் நெடிது போது.

53

சோதியும், மன்றிலான சிதாகாசத்தில் திருநிருத்தஞ்
செய்யுஞ் சோதியையும் ஒன்றாகக் கண்டவர் "ஒருநிலை ஒவி
யம் ஆறார்."

செய்யுள் 57 இந்நிலை கண்ட மெய்காவலர் "மணி...யென்றார்"

செய்யுள் :- 58 - 59

திருவாதலூரடிகளின் நிலையும் நிஷ்டை தெளிந்ததும்
சொல்லியது.

செய்யுள் :- 60 - 68

"பொன்மன்றை" விட்டு ஏகி புலீச்சரஞ் செல்கையில்
தில்லையம்பல வீதிகளில் திருவாசகமோதியருளிஞர். அவை
பின் வருவன:

போமெனப் போகா ரொன்றும்
 புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
 ராமெனக் காவ லாள
 ரஞ்சிநின் றழுங்கு மெல்லைச்
 சாமுடற் குயிர்வந் தெய்துந்
 தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சதி
 தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு
 சிவசிவ போற்றி யென்றார்.

59

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை
 மும்முறை வலங்கொண் டங்குத்
 தன்னிக ரில்லா மூலத்
 தலைவனை வணங்கிப் பின்னர்
 அன்னையம் பிகைதன் பாத
 மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப்
 பெரன்னவிர் கோயின் மேல்பாற்
 புலச்சரஞ் சென்று சேர்ந்து.

60

வரந்தர விருந்த நாதன்
 மலரடி வணங்கி நாகேச்
 சரந்தனி விருந்த வண்ண
 றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித்
 திருந்திய மறையோர் வாழுந்
 தில்லையம் பலஞ்சூழ் வீதி
 பொருந்துழி யமிர்த மான
 வாசகம் புகல லுற்றார்.

61

(1) குலாப்பத்து (2) கோயில் மூத்தபதிகம் (3) கோயில்
 திருப்பதிகம் (4) சிவபுராணமொழிந்த திருவகவல் மூன்று
 (5) திருவார்த்தை.

ஆடுமிக் குலாநற் றில்லை
 யாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும்
 பாடலைப் புகன்று கோயி
 லிருவகைப் பதிகங் கூறி
 நாடுமச் சிவ புராண
 மொழிந்தநல் லகவன் மூன்று
 நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா
 லோதினர் நீதி மிக்கார்.

62

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற்
 கிண்கிணி சுறங்குச் சூழ்ந்து
 மைவளர் சூழன்மேல் வண்டு
 மருண்டிசை திரண்டு பாட
 மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர்
 விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க
 ரிவ்வகை நின்று சுண்ண
 மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார்.

63

அத்திரு வனையார் பாடல்
 கேட்டவ ரிசைத்த தாக
 மெய்த்தமி முதனா னன்கு
 மிகுதிருச் சுண்ண மோதி
 மைத்திகழ் காவி னூடு
 வருதலு மாங்கே பெசய்த
 மத்தமின் முயலுங் காதற்
 சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார்.

64

“கைவளை.....சுண்ண மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார்”
 (5) திருப்பொற் சுண்ணம் (மடந்தையர் பொன்போன்ற
 20

கண்டபின் வறிது கூறுங்
 கசட்டுரை சிறிது மற்றெ
 மண்டனை யுரைமி னீரென்
 றவரவ ருரைத்த தாக
 வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந்
 திருவுந்தி யெழிற்றே ன்ணக்கம்
 பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப்
 பாடல்பொன் னாசல் சொன்னார். 65

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சீ
 ரன்னையை நோக்கிக் கூறுந்
 தாங்கிசை மொழியே யாகத்
 தகுமவை யீரைந் தேணி
 ஞாங்கரின் முரலுந் தும்பி
 தன்னையு நயந்து நாதன்
 பூங்கழல் வழுத்து கென்று
 புனிதர் கோத் தும்பி சொன்னார். 66

பொங்கரி னிடையே வாழும்
 பொற்பிளங் குயிலே கூவி
 யிங்கழை யெம்பி ரானை
 யென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
 திங்களஞ் சடையான் பாதஞ்
 செம்பெனத் தசாங்க மெண்ணுந்
 தங்கிசைத் தமிழஞ் சொன்னார்
 தந்நிக ரொருவ மீல்லார். 67

சுண்ணம் சிவபெருமானுக்குச் சாத்த இடிக்கும் பொழுது
 சிவனைப்பாட வேண்டும் என்று "மெய்தமிழ்" திருப்பொற்
 சுண்ணம் பாடியது என்க (6) திருத்தெள்ளேணம் (7) திரு

மண்ணிடத் தெம்மையாண்ட
 வாழ்வினை யன்றி மற்றே
 ரண்ணலைக் கடவு ளென்பார்க்
 கஞ்சதும் வினையே மென்றும்
 பண்ணுறச் சிறந்த பாடல்
 பகர்ந்துநற் பன்ன சசலை
 யொண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங்
 கிருந்தன ருண்மை மிக்கார்.

68

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப்
 பைந்தமி ழோதி வையம்
 பெரும்பிறப் பகல வந்து
 பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
 மிருந்தநற் ரெகுதி தோறு
 மியம்பிநன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
 யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா
 ரியாவரு மதிச யித்தார்.

69

வந்தி (8) திருத்தோணைக்கம் (9) திருப்பூவில்லி (10) திருப்
 பொன்னாசல் (11) அன்னைப்பத்து (12) திருக்கோத்தும்பி
 (13) குயிற்பத்து (14) திருத்தசாங்கம் (15) அச்சப்பத்து

இவற்றைப் பாடியருளிப் "பன்னசாலை.....மிக்கார்"
 பன்னசாலையில் இருந்தருளினார்.

செய்யுள்:- 69

இ. பொ. உ. "பரம்பரப் செய்தியெல்லாம்:- பாரம்
 பரியமாயுள்ள சிவாகமப் பொருள்களையெல்லாம் உல
 கத்தார் திருவாசகம்மூலமாய் அறியும் வகையில் அரிய
 நூலையருளிய திருவாதவூரடிகளின் செய்தியெல்லாம்

"இருந்த அதிசயித்தார்":-தில்லையுள்ளார்தாம் கூடிய
 இடங்கள்தோறும் திருவாதவூரடிகளின் செயல்களை
 யெல்லாம் எடுத்து பாராட்டுவாரானார்கள்.

தத்துவ முடிவி வாடுந்
 தாண்டவந் தம்முட் கண்டு
 நித்தலுஞ் சென்று மன்றி
 னீமலனை யிறைஞ்சி யன்பா
 லித்திற மையர் தில்லை
 யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
 புத்தரை வாதில் வென்ற
 புகழினை யுரைத்தல்செய்வாம். 70

செய்யுள்:- 70

இருவாதலுரடிகள் தத்துவாதீதத் காண்பனவாகியவற்
 றைக் கண்டு அனுபவித்து தில்லையில் இருந்தார் என்பது.
 வி, சூ. தத்துவாதீதம் அதன் முடிந்த முடிவுகள் போன்ற
 உயர்ந்த பொருட்களை ஞான நூல்களில் காண்க.

திருவம்பலச் சருக்கம் முற்றிற்று

புத்தரை வாதிட்வென்ற சருக்கம்

தாமூநீடு வேணியண்ண ருள்விடாவொர் மாதவ
 னாழிஞாலவண்மையுண்மையாயுநேய நெஞ்சினான்
 சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
 வீழநாடு தன்னைநாட வெண்ணியங்கு நண்ணினான்

1

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொள்வீழ நாடான
 மண்ணரு னிருந்தவு ரடைந்துசே ரிடந்தொறு
 மெண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
 ருண்ணிலாவு மன்பின லுரைக்குமா தொடங்கி

னான். 2

சென்றுசேரி டந்தொறுஞ்
 சிறந்தசெம்பொ னம்பல
 மென்றுகூறி வைகுநாளி
 வீழநாடன் முன்புபோய்
 நன்றிலாத மூகர்தா
 நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
 ளொன்றியா முரைத்துமென்
 றுவந்திவ்வாறு கூறினார்.

3

செய்யுள்:- 1

தாமூ நீடு வேணி அண்ணல் தாள்:- சிவபெருமானின்
 பாதம் செ. பொ. உ. தாமூ=தாழ்ந்த: நீடு=நெடிய:
 வேணி=சடை

“சோழ..... நண்ணினான்”:- சோழநாட்டிலிருந்து ஈழ
 நாட்டிற்கு வந்தடைந்தார்.

செய்யுள்:- 2

“கூர் உள் நிலாவும் அன்பு”=கூர்:-கூரிய எனலாம்
 ஈழநாட்டிற்கு வருகைதந்த “ஆதிமாதவன்” “ஈழநாட

ஒற்கமில்ல ருத்தன

மொருதீதலிந் நகர்க்குளா
னற்கலன்க ளக்குமாலை

நாளுமுன்ப தையமே
நிற்கினும்மி ருக்கினுந்

நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொற்கிளந்து ரைக்குமென்று
சொல்லிமுன் வணங்கினார்.

4

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென்

றிசைத்தா னிருப னாங்கவருஞ்
சென்றன் புடையாய் வருகவுனை

யழைத்தான் றிறன்மன் னவனென்ன
நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி

நாளும் பலியேற் றுண்பதொழிந்
தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும்

முளதோ வேந்தறி கெனவுரைத்தான். 5

ளம் அண்ணல்.....தொடங்கினுன்'' ஈழமன்னன் இருந்த
இராசதானியை அடைந்து எங்கும்'' எண்ணிலாத காலம்
வாழ்தில்லை மன்றம் என்று கூவித்திரிவாரானார்.

செய்யுள்:- 3

வெளிப்படை

செய்யுள்:- 4

அவர்களின் கூற்று.

1. ஒற்கம் இல் கருத்தினுள் ஒற்கம் = அடக்கம்

2. உருத்திராக்கம் அணிந்தவன் 3. பிச்சை ஏற்று
உண்பவன் 4. எப்பொழுதும் பொன்னம்பலம் வாழ்க என்று
என்று உரைப்பவன்.

ஊரிற் பலிகொண் டுண்கினும்
 ரொன்றுங் கரும மில்லெனினும்
 பாரிற் பயில்வா ருயிர் புரத்தல்
 பரமா நிருபர்க் காதலினால்
 வேரிற் கமழ்தா ரெம்மரசன்
 றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச்
 சீரிற் றிகழ்வேற் றாதருடன்
 சென்று னொன்றுந் தீமையிலான். 6

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து
 செயிர்நான் கொழிந்து முதுசீல
 மைந்தும் புனைந்து பாரமிதை
 யாறைந் தடக்கு மியல்புடையோன்
 கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக்
 காட்டுங் குரவ னுடனிருப்பச்
 சந்தஞ் சிறந்த புயனிருப
 னிருந்தான் ருனை புடைசூழ. 7

செய்யுள்:-5

இன்று இங்கு அவனைக் கொணர்வீர் எனவும் அவர்கள்
 சென்றுரைப்பாரானார்கள்.

இதற்குத் தபோதனர் உரைத்தது "நன்றென்பதும்.....
 உரைத்தான்"

செய்யுள்:-6

அரசனையை எவருந்தட்டலாகாதென தபோதனரும்
 அங்கு சென்றார்கள்.

செய்யுள்:- 7

மன்னன் பெளத்தாசாரியருடன் சேனை சூழ இருந்தான்.
 மற்றும் புத்தனால் விளக்கம் ஆங்காங்கே காண்க.

செய்யுள்:- 8

தபோதனரின் தன்மைகள் சொல்லியது.

உடுக்குந் தனிவெண் கோவணமு
 மொளிர்பெணக் கணமு மாத்திரையு
 மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும்பிரம்பு
 மிலகுந் திலதத் திருமுகமு
 மடுக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுநின்
 றசையுஞ் சடையுங் கண்டரசன்
 றிடுக்கங் கொளவந் தருகா
 விருந்தான் றிருவம் பலமென்று. 8

இருக்குந் தலைவன் றனைநோக்கி
 யிப்போ தேயம் பலமென்றிங்
 குரைக்குந் தலைமை யெவன்கொலென
 வுலகாள் பவனுக்கவ னுரைப்பான்
 பெருக்கும் புகழாற் றிகழ்வளவன்
 பிரியா விருகட் பேரருளாற்
 புரக்குந் திருநாட் டறந்தழைக்கும்
 புலியு ரென்பதொன் றுளதால். 9

கோவணவுடை, பொக்கணம்=பை; இங்கே பிட்சைப்
 பை மாத்திரை — தபோதனர் அணியும் காதனி, கையில்
 சதங்கை ஒலிக்கும் பிரம்பு, நெற்றியில் பொட்டு, புன்முறு
 வல் பூத்த முகம், சடையுடன் வந்து திருவம்பலமென
 மொழிந்து அருகா இருந்தார்கள்.

செய்யுள் - 9 - 13

செய்யுள் :- 9

“இருக்குந்.....உலகாள் பவனுக்கு அவனுரைப்பான்”

“பெருக்கும்.....செய் 10-11-12ல் (திருவம்பலத் தெய்
 வீகஞ் சொல்லியது) என்றான் குன்றநற்புகழான்.” வெளிப்
 படை அங்கு காண்க.

அந்தப் பதிமுன் றில்லைவன
 மஃதே புவன மனைத்தினுக்கு
 முந்தக் கிளருந் தெய்வதல
 மதனான் மூலத் தானமதா
 மிந்தப் புவிக்கு நாப்பணை
 விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற்
 சந்தத் தனத்தா ளுமைகாணத்
 தலைவன் றிருத்தாண் டவம் புரியும். 10

மன்னுந் திறலான் மனுமைந்தன்
 வடிவிற் ரெழுநோய் மாற்றிறெடும்
 பொன்னங் கிரிபோ லுருநல்கும்
 புனிதத் தடமுண் டதிண்முழ்கி
 முன்னம் புவியிற் றவமொன்று
 முயலா தவரு மைந்துதொழி
 லென்னுந் திருத்தாண் டவம்புரிதல்
 கண்டா னுலகி லினிப்பிறவார். 11

நண்ணும் பிறவி யொழித்துயிர்க்கு
 நலஞ்சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கிங்
 கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளரில்
 யானேவல்ல னெனப் பதமேல்
 வண்ணந் திகழ்பொற் கழலணிந்து
 மதுகைக் கொடியுங் கட்டியருட்
 பெண்ணம் பிகைகண் காணநடஞ்
 செய்வா னந்தப் பெருந்தருக்கால். 12

செய்யுள்:- 14

என்பதற்கு அரசன் "தேனும் வெகுண்டுரைப்
 பான்"

தேங்குஞ் சடில முடிக்கடவு
 ளிருதாள் கருதாத் தீமனமும்
 வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு
 மொருகாற் பொண்ணம் பலமென்னி
 லாக்கந் தருமஞ் செழுத்திருபத்
 தோரா யிரத்தோ டறுநாறு
 நாக்கொண் டிரைக்கு மதற்குநிக
 ரென்றுண் குண்டு நற்புகழான். 13

நீறுந் திருவஞ் செழுத்துமிலா
 நிருபா திருவம் பலமென்று
 கூறும் பொருளிங் கிதுவாகு
 மென்றுண் குண்டு மெனுங்குணத்தான்
 றேறும் பிடக மூன்றுமுரை
 செய்யுந் தலைவ னல்லாது
 வேறுங் கடவு ளொன்றுளதோ
 வென்றே புத்தன் வெகுண்டுரைப்பான். 14

சென்றேன் தில்லை யெனும் பதியிற்
 சேர்வேன் வாது செய்தவன்ரு
 னின்றே நடிக்குங் கழலீடு
 நீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே
 னென்றே கடவுள் புத்தனென
 வுணகோ ரறிய வுரைத்தந்த
 மன்றே பேரதி நிழற்பெருமான்
 பள்ளியென்ன வழங்கு விப்பேன், 15

செய்யுள்: :- 15 - 16

அரசன் இப்படியாகப் புத்தகுருவானவனின் தன்மை கூறியது. "சென்றே எனச் செய்யுள் 15ல் தொடங்கி

இந்தக் கருமந் தினமுன்றில்
 யானே முடிப்ப னெனவெழுந்து
 தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு
 தன்றாள் வணங்குங் கணஞ்சூழ
 நந்தக் கிளருந் திரைக்கடலு
 நாடுங் காடு மகன்றேகிப்
 புந்திதி துயரங் கொண்டொல்லை
 சென்றான் புத்தன் புலியூரில்.

16

மன்னனுந் தனது செல்வ
 மகட்குள மூகை நீங்கப்
 பொன்னினம் பலத்தி லேக
 வென்பது பொருந்த வுன்னி
 தன்னெடுந் தானை சூழத்
 தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
 சென்னிநன் னாடு சேர்ந்து
 தில்லையி னெல்லை புக்கான்.

17

இங்கிவண் செல்லு முன்ன
 ரெய்திய புத்த னங்கிச்
 செங்கரன் றில்லை யெல்லைச்
 சிவிகையி னிழிந்து சென்று
 பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப்
 புலச்சர வரன்பொற் கோயிற்
 றங்குசெங் கனக சாலந்
 தயங்கு மண்டபத்தி லானை.

18

செய்யுள் 16ல் சென்றான் புத்தன் புலியூரில் என்பது, வெளிப்படையட.

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற
 வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
 யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி
 யமர்ந்துழி யுரக ராசி
 தாங்கிய சடிலன் கோயி
 றன்னிலுட் கருமஞ் செய்வோ
 ரங்கிவர் வரவு கண்டே
 யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்

19

தத்தமன நொந்துகன ருனென வெகுண்டே
 சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூரு
 வத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே
 புத்தகடி தேகிது பொருமென வுரைத்தார். 20

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவுரை கொண்டே
 நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்துச்
 சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
 தேர்பெற சிறுத்தியல தேகுவதி லென்றான். 21

புத்தருரு வின்னன புகன்றபி னெவர்க்கு
 மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே
 மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
 தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்றோர். 22

செய்யுள்:-- 17 - 22

செய்யுள் 17: மன்னன் தில்லைக்குச் சென்றமை. செய்
 யுள் 18: இதற்குமுன் புத்தருரு சென்றடைந்தான் என்பது.
 19. இவற்றைப் பார்த்த கோயில் காரியதரிசிமார் ஒருங்கு
 சேர்ந்து நிச்சயித்தமை. செய். 20: அவர்களிடம் கோயிலை
 விட்டு ஏகுமாறு வேண்டியது. செய். 21: தார்வளவன் =
 சீராமமன்னன் மன்னனுக்குமுன் வாதஞ்செய்து "நீர்பரவு

புண்ணுழையும் வேணிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டப தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றார். 23

தெய்வநர ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர் வில்புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வய்வதறி யாதவொரு நீபயமு ருதே
யிவ்வகை யிருந்தகதி யாமையெது வென்றார். 24

அங்கமறை யாகம புராண மவையாலே
நுங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேன்யா
னிங்கெனெதிர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான்
25

போற்றமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்
மாற்றமினியுன் னுடனுரைக்கு மதுமற்றோர் [வோ
சேற்றினெதிர் கல்லெறிதல் செய்வதல துண்டோ
26

நன்றிதரு வாரும்ொரு ஞானிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனா
லினிறிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சி யெனினுஞ்சீ[வேம்
ரொன்றுமலை யானவுனை யோருரையில் வெல் 27

.....ஏகுவது இல் என்றான்' செய். 22: இந்நிலை கண்ட
காரியதரிசிகள் "மெய்த்தவர்கள்.....தத்தம் மனதோறு
மிது சாற்றினர்கள்' பரிகலத்தோர் = பரிவாரத்தோர்.

செய்யுள்:- 23 - 38

மேற்கூறிய உயர்ந்தோர் கூடி மிகமனம் தொந்தவர்

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி தோருந்
தொக்கசபை முன்னர்நம தர்க்கவுரை சொன்னாற்
றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்றா
லெக்கலக மும்மிலை யிதேகரும மாமால் 28

உந்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரர்
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வன்பான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார்.

29

அந்தணர் பெருந்தவ ரருங்கலை யுணர்ந்தோர்
வந்தனுகு நாளைமணி மன்றுதொழ வென்றே
புந்திமகி மோலைபல போக்கியபின் வெய்யோன்
முந்துற வெளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன்.

30

களாய் ஒருங்கு கூட்ட புத்தரெய்தியவிடம் சார்ந்தார்கள்.
நீங்கள் இங்ஙனம் இறுமாந்திருந்தமை எவனோவென புத்
தனும் சிவனே முதற்கடவுளென்றும் புத்தகடவுளே முதற்
கடவுளென்றும் வாதஞ்செய்வோமென்றான். செய் 25 - 29.
சென்றவராகி சைவமறையோர் முதலியோர் சொல்லியன
வும் அரசனுக்கு ஒலை விடுத்தமையும். செய் 30-32 சூரியன்
அஸ்தமனமாதலும் இராக்காலம் வருதலும் அறிஞர் தந்தம்
மனைக்கேகினர். 33 - 38 தில்லைவாணர் களவில் திருவாய்
மலர்ந்தவையும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மணிவாசகரிடஞ்
செல்லலுஞ் சொல்லியது.

செய்யுள்:- 24

தெய்வநரர் = தெய்வம் + நரர். நரர் = மனிதர். தில்லை
வாழ் அந்தணரைக்குறிப்பது.

செய்யுள்:- 26 - 27

(1) "மாற்று.....செய்வதலதுண்டோ" உடிகளுடன்

துங்கவா னெண்ணு மாதின்
 சுடர்நுதற் றிலக மென்னக்
 கங்குலா மடந்தை பார்க்குங்
 கவின்கொள் கண்ணாடி யென்னச்
 சங்கவார் குழையார்க் கிட்ட
 தரளவெண் கவிதை யென்னத்
 திங்கண்மா கடவு டோன்றச்
 சிறந்தது ஞால மெல்லாம். 31

இன்றொரு தினமுந் தேரா
 விங்கிரு நாளை யாங்க
 ஞன்றன துயர்ச்சி யின்மை
 காட்டுது முலகிற் கென்று
 நன்றிகொண் மனையிற் சென்றே
 யாருநல் லுணவு மாந்தி
 யன்றிருண் மேன்மை யாள
 ரருந்துயில் பயிலுங் காலை. 32

இனி நாம் பேசுவது சேற்றில் கல்லெறிதலொக்கும்.
 *மற்றோர் = மற்று + ஓர்.

(2) நன்றி..... கடனாமால்**

இவ்விரு கூற்றையுஞ் சொல்லி தம்முயர்வை நிலைநாட்
 டல் காண்க.

செய்யுள்:- 31

அழகிய உவமானங்கள் கொண்டது.

இராக்காலத்தைப் பெண்ணாக உருவகஞ் செய்து சந்தி
 ரன் நெற்றியில் திலகமாகவும், இரவில் பொருள்களைக்
 காட்டுதலில் கண்ணாடியாகவும், எங்குமாக இருத்த
 லால் கடவுளுக்கிட்ட "தரளவெண் கலிகை" எனவும்
 உவமித்துக் கூறும் அழகுகள் பொருந்தியவை நுகரற்
 பாலது.

அழகுற மன்றி லாடு

மையர்கைப் பிரம்பு தாங்கித்

தழைசடை முடியு மேனி

சாத்திய நீறு மாகி

விழைதரு வடிவங் கொண்டு

வெளியிடக் கனவில் வெய்யோ

னெழுவதன் முன்ன ரெய்தி

யாவர்க்கு மிதுபு கன்றார்.

33

வருந்துவ தொழிமி னம்மு

ரெல்லையின் வைகி யன்பா

லிருந்தனன் வாத ஜூர

னிவ்வுரை கேட்ட போதே

பொருந்திய தர்க்க நூலாற்

புத்தரை வெல்வா னின்னே

யருந்தவ முடைய நீர்போ

யழைத்திடு மவனை யென்றார்.

34

செய்யுள்:- 32 - 38 வெளிப்படை.

செய்யுள்:- 39 - 44

ஆறு பாடல்களும் திருவாதஜூரரைச் சந்தித்தமையும் அவர்கள் புத்தருடன் வாதுசெய்யச் சென்றமை; சோழ மன்னன் அங்கு எய்தியது அவனை ஈழ மன்னன் வணங்கியமை; தேவர்களும் தேவ உலகத்தவரும் வந்தமை; சோழமன்னன் திருவாதஜூருக்குக் கூறியவை உரைப்பது.

செய்யுள்:- 45 - 77

திருவாதஜூரடிகள் புத்தரை வாதிட வெல்லல்.

45: நீவிர் வந்த காரணம் யாதோ வென்றார். வளவன் = சோழமன்னன்.

கண்டனர் கனவு தன்னில்
 விழித்தனர் கனக மன்றி
 லொண்டொடி பாக னன்பா
 லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
 கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை
 குவித்தனர் முடியிற் கோயின்
 மண்டப மிசையே யெல்லா
 மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

35

புல்லறி வுடைய புத்தன்
 புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
 ரெல்லையில் கருணை யான்வந்
 திருங்கன வதனி லெய்தச்
 சொல்லிய மொழியி னாலே
 சோதிகொண் முகத்த ராகி
 வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன்
 வரவிரி கமல மொத்தார்.

36

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரியு நாதன்
 றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புந் தாங்கி
 மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
 விவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு
 [சொன்னார். 37

அத்தனை மன்று ளாடு
 மையனை வியந்து கூறித்
 தத்தமி லன்பு கூர்ந்து
 தரித்துள வருத்த நீங்கி

மெய்த்தவ வாத ஆர்
 மேவிடத் தணுகு வேமென்
 றுத்தம பன்ன சாலை
 யொல்லையிற் குறுகி னூர்கள்.

38

கூடினர் பன்ன சாலை
 கூரருட் குன்றை யன்பா
 னாடின ருவந்து கண்டார்
 நளினவா சனத்தின் மீது
 பீடின ரிருந்த யோகம்
 பெயர்ந்தனர் பிறங்கு மன்றி
 லாடின ருரைத்த வெல்லா
 மாங்கவர்க் கியம்பி னூர்கள்.

39

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல னிலங்குதலு
 மன்றிறை பணித்த துணரா
 வந்தவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
 வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ்
 சிந்தைய ரிருந்தமணி மண்டப மெய்தியவர்
 தீயமுக நாடி லிடரே
 நந்துமென வேயெழினி கொண்டு மறைவித்தெதி
 ரிருந்தனர் நலங்கொ ளணைமேல்.

40

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ரருங்கலைகள்
 வல்லவர்நல் லோர்க ளுடனே
 சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு மன்றனெதிர்
 சென்றுதொழு தங்க ணகலா
 மின்னுமணி மண்டபம நெய்தியரு ளன்பரை
 வியத்தடி வணங்கி யருகா
 நன்னரணையின்புற மிருந்தனன் விரித்தகலை
 நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல்.

41

ஈழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
 யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
 வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவனை
 மன்னர்பெரு மானு மகிழா
 வேழமிகை நல்லலை யில்லையிங் மணிக்கென
 வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ்
 சூழமவை தங்குதலு மங்கய லிருந்தனர்கள்
 சூழ்ந்துகரி சொல்லு மயலோர். 42

தில்லைநக ரந்தனர் தபோதனர் சிறந்தினி
 திருந்துழி விரிந்த சிவநூல்
 வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெயு
 மன்னுசபை காண வருவோர்
 தொல்லைமறை தந்தவன் முகுந்தன்முனி வேரெ
 சூழமிரு நான்கு திசைமே [மூவர்
 லெல்லையி லிருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய
 ரிராப்பக லிலங்கு கதிரோர். 43

தன்பெருந் தானை சூழ
 விருந்ததண் பொன்னி நாடன்
 றென்பெருந் துறைசூழ் நாடன்
 திருவடி வணங்கி நின்று
 நிற்பரஞ் சைவ ஞான
 நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
 ரென்பரம் புத்தர் தம்மை
 யிங்குயிர் செகுப்ப தென்றான். 44

வளவனிவ் வகையிற் கூற
 வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
 முளமயர் வெய்த வாத
 ஆரருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக்

களவுரை பகர்வோய் வந்த
காரண முரைந் செய்னக்
கிளர்செவி நுழைவே லென்னக்
கேட்டவ னிதனைச் சொல்வான். 45

மன்னுமெங் கடவு ளல்லான்
மற்றிலை கடவு ளென்றே
யிந்நெடும் பதியி லெய்தி
யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
பொண்ணினம் பலத்தே யெங்கள்
புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு
வேறிலை நினைந்த தென்றான். 46

என்றலும் வாத ளுரெம்
மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய்
முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற
னற்பெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ்
செய்தியுஞ் செப்பு கென்றார். 47

செய்:-46. "மன்னும்.....என்றான்" - புத்தர் விடையிது

செய்:-47. அடுத்து திருவாதவூரர் வினவியது. "உன்றன்
.....செப்புக" என்றார்.

இபம் = யானை

அண்ணலா ருரைத்த போதி
 வாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
 கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன்
 கதிரொளி காட்ட லாமோ
 நண்ணலா வெங்க னாத
 னற்புக முரைக்கி னன்னு
 வெண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு
 மென்றுபி னிதுபு கண்ணுன்

48

அறந்திகழ் பிடக நன்னூ
 லோதியன் புடைய னாகிப்
 பிறங்குபல் யோனி தோறும்
 பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
 மறந்தரு கோற லாதி
 நால்வகை யொழித்து மாண்பு
 சிறந்துள பேரதி நீழற்
 சேர்வனெம் மிறைவ னுவாள்

49

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம் வேதனை குறிப்புப்
 பாவனை யுடன்விஞ் ஞானப் பஞ்சகந் தங்கள் கூடி
 யோவில்பல் ஹணர் வுண்டாகி யொழிவது பிற
 [விதி துன்ப
 மாவது பொன்றக் கேடாயழிவதுமுத்தியென்றான்.

50

செய்:-48 - 50. புத்தசமய இலக்கணம் முத்தி இலக்கணம்
 கூறியது

செய்:-51. திருவாதவூரர் அரசனைப் பார்த்து யாம் "பேதை
பின் இது புகன்றார்"

வாதலு ரண்ண லாரும்
 வண்புனற் பொன்னி நாடன்
 றீதிலா முகத்தி னூடு
 சிறந்தருட் பார்வை நல்கி
 பேதையா யறிமால் கொண்டு
 பித்துரை பகரும் புத்தற்
 கேதியா மின்று சொல்வ
 தென்று பின்னிது புகன்றூர்.

51

தருமமுண் டென்று நன்னூல்
 சாற்றினன் றலைவ னென்பை
 மருவிய வுணர்வுண் டாடி
 மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை
 பொருளுட னுரைந் தேடிப்
 புகலுமுன் னுணர்வு போளு
 விருடரு நின்னூல் சொல்வ
 தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

52

ஆதலா லறநூ லென்ப
 துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
 பேதமாம் யோனி தோறும்
 பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
 தீதுசே ரொருவர் மாலைத்
 தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
 போதமால் கொள்ளி னம்மால்
 போவதங் குள்ள தாமோ.

53

செய்யுள்:- 52 - 65

திருவாதலூர் இவற்றிற்கு விளக்கம் கொடுத்தவை
 செய்யுள் ஐந்தில் 52 முதலும் (177ம் வக்கம் பார்க்க)

கொல்வது கருதா னெங்கள்
 கோவென வுரைத்தாய் முன்னம்
 பல்வகை யோனி தோறும்
 பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
 வெல்புலி நரியே யாகி
 வெம்பசி யுற்றான் மற்றுப்
 புல்லொடு தழையோ தின்பா
 னின்பெரும் போதி நாதன்.

54

கரவெனு முன்ற னூலிற்
 கந்தமைந் துடனே கூடி
 யுருவமு மழியு மென்ற
 யுண்ணிறைக் குருவ மெங்கே
 விரவிய யோனி தோறு
 முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
 மருவொரு வடிவங் கொண்டா
 னென்பதே மதியி லாதாய்.

55

காரண வுயிரிற் கூடுங்
 காரிய வருவின் றேலுன்
 சீரணி போதி நீமுற்
 சேரிறைக் குருவ மில்லை
 பூரண ஞான மில்லாய்
 பொன்றுதன் முத்தி யென்னும்
 பேருணர் வில்லா வுன்றன்
 பிடகநூல் யாவர் சொன்னார்.

56

இருபதிற் குருவ ராக
 வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
 வருவது சிறந்த தாயர்
 வயிற்றினை பீறி யென்பை

பரிவொடு சமந்து பெற்று
 குயிர்கெடப் பழுது செய்தே
 யருநர கத்தில் வீழு
 மவர்களோ கடவு ளாவார்

57

கரவுடைப் பூத நான்கின்
 கலப்பினிற் பேத மல்லா
 துருவினுக் குயிர்வே றின்றென்
 றுரைப்பநின் பொய்ம்மை நூலி
 விரவினிற் றுயிலுங் காலுன்
 முகத்தினி லேறிப் போகு
 மரவினைப் பூத பேத
 மறிந்ததோ வறிவி லாதாய்

58

உருவமு முயிருங் கூடு
 முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
 வருவமிங் கிறந்த காலை
 யுயிர்கடி தகன்று போகு
 முருவமு முயிருங் கூடிப்
 பிறக்குமே லிதனா லுன்ற
 னுருவமு முயிரும் வேரு
 மென்றுரை யுன்றன் வாயால்.

59

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
 மானதில் வழக்கதாமென் றாற்றுவை யுன்றனூலி
 காணிலம்புன றீநான்குங்கலப்பதற்கிடமதாகும் [ற்
 நீநவி லோசை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென்
 [பாய்.

60

மிடமிகுந் திசைதா னென்ப
 தில்வழக் கென்னு நீயே
 வடநெடுந் திசையிற் போதி
 மரமென வணக்கஞ் செய்வை
 புடவியி லறிவி லாரும்
 பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு
 முடனிக முவையிற் கூறி
 னொக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம். 61

மரமுயி ரல்ல வென்பை
 மன்னுமைம் பூத மான
 வருவினர் போல நன்னீ
 ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்
 சருகெழு முணவின் ருயி
 னாதலாந் சனன பேதத்
 தருவினை யருத்த வெங்கோ
 னருயிர்க் கமைத்த தென்பாய். 62

வன்பெரும் பழுது கோறன்
 மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த
 புன்புலா றின்ன னன்றென்
 றுரைப்பைநின் பொய்ம்மை நூலிற்
 றின்பையென் றுனக்கு நல்லு
 னுடனுயிர் செகுத்தே யூட்டி
 யுன்பசி தணித்தார் பாவ
 மெய்துவ னுனக்கு நன்றே. 63

.....குரவனுடனிருப்ப” என்றதில் புத்தசமய கோட்
 பாடுகள் ஒருவாற்றால் கூறியது காண்க. இதற்கு வேற்
 88

காரண நிற்க வென்றுங்
 காரியங் கெடுதல் வீடென்
 றுரணம் பரவு மெங்கோ
 னுகமம் புகல்வார் சொல்வார்
 போரணங் குயிருஞ் சேரப்
 பொன்றுதன் முத்தி யென்று
 பேரணங் குற்ற நீயே
 பிறிவறி யாது சொன்னாய்.

64

மழிந்திடி னைந்து கந்த
 முத்தியென் றுரைத்தா யைந்து
 மழிந்திடின் முத்தி பெற்ற
 ராரென வினவுங் காலை
 யழிந்திடு மைந்தி னுண்டா
 முணர்வென வுரைக்கி னைந்து
 மழிதன விலையா முத்தி
 யாவது மில்லை யென்றார்.

65

பொங்கு புகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
 யெங்கடவு னேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ
 ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வெண்ணத்
 தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரினு சொல்வார். 66

பிள்ளை ஐயாவும் விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள் அங்கு
 காரணலாம். வேறுநூல்களிலும் சுற்றறிதல் நலம்
 இவையெல்லாம் வேதஆகமக் கூற்றுகளுக்கு மாறுபட்
 டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள் அடிகளார்.

செய்யுள் :- 66

இவற்றைக் கேட்ட புத்தரும் மிகக் கோபங்கொண்டு
 திருவாதவூரரை அப்படியானால் உம்கடவுளின் இலக்க
 கைக் கூறுவீர் என்றார்.

66

ஆலமணி நீழலி லிருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்போன்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ. 67

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள னோமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்து முயனாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான். 68

முன்னர்வட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை வென்னெதி
[ருரைத்தீர்

மன்னுசெப மாலைகொடி டிருக்குமது மற்றோ
ருன்னரிய நற்கடவு ளுண்டென நினைந்தோ. 69

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ. 70

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு னாடிப்போன்
மெய்யணியு நீறெனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வேசவுமது தொல்லிறை புனைந்தான்.

71

செய்யுள்-69

இவ்வெருமான் தகஷனாமுர்த்தியாயிருந்து ஆறம் உரைத்
ததால் மற்றோர் உன்னரிய கடவுள் உண்டென
நினைந்தோ "என புத்தகுருவினவல்"

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொடுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாநீனுரு வாளு
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றவ மன்றே. 72

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார்
73

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பாத்திரம தாகும். 74

ஈட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் பேரலு
னாட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றாய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு நடடுவனெம் மண்ணலென வெண்
[னாய். 75

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவென வெண்ணாய்
தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெந்நோய்
மாற்றும்வகை யன்னைய ரருந்திய மருந்தாம். 76

செய்யுள்:- 70 - 72 மற்றும் ஆட்சேபனை புத்தருரு கூறியது.
செய்யுள்:- 73 - 80 இவற்றில் மேற்கூறிய ஆட்சேபனைகளைத்
திருவாதலூரடிகள் விளக்கி அறிவுறுத்தல் செய்தருளு
கின்றார்கள்.

புல்லறிவு கொண்டபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீற்றினுள் நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவர் சொல்ல வெளிதாமோ.

77

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
போகமுல குக்கருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன் மங்கையெடிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்டுதவ யோகவுரு வானுண். 78

அந்தர்கா முற்றதடி யன்றியறி யார்போ
லிந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றுநிலை கண்டிலைக ணில்லாய். 79

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிகக வாரிதுயரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றார். 80

மைந்தர்மட வார்தமது வசக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்ய்மொழி யியம்புவ தெனென்றே
யந்தமில் வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார். 81

செய்யுள் :- 81-83:

வாக்கு இறைவி } = நாமகன்; சரஸ்வதி; வாக்குக்கு
கலை மாது } இறைவி

“நிறைந்திடும்.....செல்வர்” — திருவாதலூரடிகள்:
இது பரமபத்தராகிய திருவாதலூரடிகளின் நிலை கூறிய

தொக்க நாண்மறை சொல்லுநீ யிவை
 சொல்வ தென்கலை மாதராய்
 தக்கன் வேள்வியி லுன்ற னாசி
 தடிந்த தின்று மறம்பதே
 முக்க னானரு ளில்லை யென்றிடு
 மூகர் நாளை யகன்றுநீ
 நக்க னாந்திரு வாணை யேகென
 நாம டந்தையு மஞ்சினான்.

82

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவினினுறு
 மகன்ற பின்பவர் தாமெலா
 நஞ்சை யின்றவர் போலே டுங்கி
 நடுங்கி மூகர்க ளாயினார்
 நெஞ்சு நொந்துபி னீழநாட
 னிறைந்தி டஞ்சிவ ஞானநா
 லெஞ்ச லின்றிய செல்வர்பாத
 மிறைஞ்சி நின்றிது கூறுவான்.

83

சொல்ல வல்லவர் மூகைய ராயினர்
 சொல்லிலா வொரு மூகையாம்
 வல்லி யென்புதல் விக்கு மூகை
 மறைந்து நல்லுரை கூடின
 னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென
 நாய னாரவு டண்டைநீ
 யொல்லை யிங்கழை யென்ன வந்தவ
 ஞண்மை சேரவை நன்சுண்ணினான்.

84

தெனலாம். முப்பொருள் விளக்கும் சுத்த சைவ சித்
 தாந்த வழியில் பாசம் நீங்கப்பெற்ற அடிகளார். திரு

நண்ணி யங்குமு னின்ற கன்னியை
 நன்மை யாளரு நாடியே
 கண்ணி னின்னருள் செய்து பின்னர்
 கரைத்து முன்ன ரிருத்தியே
 யுண்ண டுங்கி யிருந்த புத்த
 னுரைத்த தர்க்க மவைக்கெல்லாம்
 தண்ண றுங்குமுல் வல்லி நல்லுரை
 சாற்று கென்று விளம்பினார். 85

பற்று நன்குண ராதிபுத்தர்
 பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெல்லாங்
 கற்றுணர்ந்தவர் போல மன்னிய
 கன்னி மாறுரை கூறினான்
 மற்று மங்கையர் சாழலாம்
 விளையாட லாக மகிழ்ச்சியா
 லுற்றதன்பொரு டனை வாசக
 மாக வுண்மைய ரோதினார். 86

ஈழ மன்னனு மஞ்செழுந்து
 மியம்பி நீறு புனைந்தபின்
 ருழநின்றடி மைத்திறந்தவ
 ருத தொண்டின னாயினான்
 சோழ னும்புலியூரின மன்னிய
 நொன்மை யாளரு மம்பலம்
 வாழ்க வென்று கூதித்து
 நின்றெழில் வாதலுரை யேத்தினார். 87

வாதலுரர் 'நக்கனார் திருவானையென்' அவர்கள் ஊமை யர்களாயினர். அதுசமயம் ஈழமன்னன் அடிகளை வணங்கி வேண்டுகின்றான்.

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர்
 சைவ னுரெதிர் நின்றுநன்
 கக்க மாலை புனைந்து நீறு
 மணிந்து தொண்டின னுன்பின்
 றுக்க மாகிய சீவ ரத்துவ
 ராடை மூடு முடம்பினார்
 மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட
 வேண்டு மென்று வணங்கினான்.

88

இன்ன வறருள் செய்கு வாயினி
 யெம்பி ரானென வன்புடன்
 பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி
 யூரு ளாரு மிறைஞ்சினார்
 மன்னு சீர்புனை வாத ஓரர்
 மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
 முன்ன ராக வணங்கி யேய்வர்
 மூகை தீர்ந்திது கூறினார்.

89

மாகி லாத மனதி தினாய்முன
 மன்னு தீவினை செய்தலா
 லாகி லாதவெ ணீறணிந்துந
 லஞ்செழுத்துரை செய்திலேம்
 பூச லாகிய நீறு டன்புனை
 யக்க மாலைகள் காவியாந்
 தாக தாதுவ ராடை யைச்சுடு
 வென்று துன்றி வணங்கினார்.

90

செய்யுள்:- 84 - 92 அரசனால் வேண்டப்பட்டவையும் மற்று
 வைபவங்களுங்கூறுவது.

கோட்ட மின்றிய வுண்மை யார்நகை
 கோட்டு கின்ற முகத்தரா
 யீட்டு முன்செய் தவத்தி னிரிவ
 ரென்று சிந்தையி லெண்ணியே
 வாட்ட ருந்திரு நீற ணிந்து
 வயங்கு ருத்திர சாதனம்
 பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கிளர்
 பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார்.

91

பொய்யி லாவரு னைய ரும்புலி
 யூருளார்களு முன்பு சேர்
 மைய லாகிய வேட மின்றி
 வயங்கு நீறணி வார்களுந்
 துய்ய காவிரி நாட னுந்துக
 டரு மீழர்த மன்னனுஞ்
 செய்ய மாமணி மன்று ளார்திரு
 முன்பு சென்று வணங்கினார்.

92

செ. பொ. உ. செய் 84: இவர்கள் மூகையர் ஆயினர். எமது மகள் ஊமை அவளைப் பேசப் பண்ணில் நா முமக் கடிமையாவோம் என "அவள்.....அவை நண்ணினுள்"

செய். 85 அடிகள் பெண்ணை அழைத்து இவர்கள் ஆட் சேபனைகள் அனைத்திற்கும் மறுமொழி உரைப்பாயென அவள் உரைத்தவற்றைத் (செய் 86) திருச்சாழலென் னுந் திருவாசகமாகப் பாடியருளினார்கள். செய், 87 ஈழ அரசன் சைவனானான். சோழ அரசன் அடிகளை ஏத் தித் துதித்தான்.

செய். 88 அரசன் சிவ சின்னங்களுடன் நின்று தன் பரிசனங்கள் மூகைதிரவேண்டுமென்று அடிகளைவேண்ட
 24

பொன்று கின்றது முத்தியென்று
 புகன்று நின்றழல் புத்தர்தா
 மன்றுகண்டு வணங்கி யன்புடன்
 மாபெ ருந்தவ ராவதே
 யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல
 வாறுடன் கடன் மீதிலே
 சென்ற தன்புன லல்ல ரோவுயர்
 தில்லை யெல்லையை நண்ணினார்.

93

உன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல
 வாத ஆருறை வள்ளலார்
 சென்றிலங்கு திருப்பு லீசர்
 சிறந்த பாதம் வணங்கியே
 நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர்
 நல்ல தில்லையு ளாரெலா
 மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி
 யென்று தம்மனை யேகினார்.

94

சோழ மன்னனும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களுங்கூட
 வேண்டினார்கள். ருவருள் நோக்கஞ் செய்து அவர்க
 னையும் நன்னிலைப்படுத்தினார்கள்.

செய். 90 அவர்கள் வணங்கியமை.

செய். 91 அவர்கள் வேண்டியபடியே சிவ சின்னங்
 ளணிந்து அவர்களுக்கு அருள் பாவித்தார்கள்.

செய். 92 வாதத்தில் தோத்தவர்களும் வென்றவர்களா
 கிய இருசாராரும் தில்லையம்பலவாணனை வணங்கினார்
 கள்.

பொன்னி நாடனு மீழ்நாடு

புரந்த மன்னனு முன்புசேர்

மன்னு தீவினை தீர மன்று

வணங்கி நீறணி வார்களு

முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞான

முதிர்ந்த கோவை யகன்றுபோய்

மின்னு மாமணி மாட மாளிகை

தம்மி லன்புடன் மேவினார்.

95

புன்மைவேட மகன்று நீறு

புனைந்து ளார்களு மன்னனுந்

தொன்மையார் திருவாத லூரர்

துலங்கு பாதம் வணங்கியே

நன்மையார் மணிமன் றிறைஞ்சி

நயந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம்

வன்மையான தொழிந்து தில்லைத

மன்னு முடின வைகினார்.

95

செய்யுள்:- 93

ஆசிரியர்கூற்று தில்லையெல்லையை நன்னு வேரார்
பெறும் மாபெரும் பயன்; அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று
மெய்ஞ்ஞானமடைதலாம்.

செய்யுள்:- 94 - 95

இவற்றில் திருவாதலூரடிகள் தாம் பன்னசாலையடைந்
ததும் மற்றுமுள்ளோர் தத்தம் இடஞ் சேர்ந்ததுஞ்
சொல்லியது.

புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் 510

திருவடிபெற்ற சருக்கம்

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா
 வுரைத்திடு சமய மென்னுந்
 தடங்கயத் திரளை வெல்லுந்
 தனிப்பெரு மடங்க லன்னார்
 நெடுந்தவப் பெருமை யாலே
 நினைப்பருஞ் சைவ ஞான
 மிடம்படப் புகல்வார் பின்ன
 ரெய்திய செய்தி சொல்வாம். 1

ஆடல்வெம் படையி னாட்சி
 யெழுச்சியேர டச்சோ வென்னும்
 பாடலுந் தெய்வ லோக
 யாத்திரைப் பத்து மோதித்
 தேடலுந் திகைப்பு மீளத்
 தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
 வாடலுங் களிப்பு மில்லா
 நற்பெரு வாழ்வி லானார். 2

செய்யுள்:- 1

இச்சருக்கம் 1 "உடம்படப்.....மடங்கலானார்":-
 திருவாதவூரடிகள்.

2. "நெடுந்தவ.....புகலவல்லார்":- திருவாதவூரர்
 எனவே திருவாதவூரர் "பின்னார் எய்திய செய்தி
 சொல்வாம்" இவற்றைச் சொல்லும்.

செய்யுள்:- 2

அடிகளார் திருப்படை ஆட்சி திருப்படை எழுச்சி அச்
 சோப் பதிகம் பாடியருளினார் என்பது.

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும்
 புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
 மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான
 வாசகம் புகல வந்தார்
 சீற்றமில் புலியும் பாம்பும்
 சீர்பெற விளங்கு மன்றி
 லேற்றினன் புலியூர் மேலைச்
 சிவபத மென்று கண்டார்.

3

அய்யரங் குறையு நாளி
 லாடக மன்றி லாடு
 மெய்யர்தங் கருணை யாலோர்
 வேதிய வடிவங் கொண்டு
 துய்யமுப் புரிநான் மார்புந்
 துலங்கு புத்தகமுந் தோன்றச்
 செய்யமென் பாத நோவச்
 சென்றுமுன் னாக நின்றார்.

4

செய்யுள் :- 3

“போற்.....வந்தார்” திருவாதலூரடிகள்

இ. பொ. உ. “சீர்.....கண்டார்” சிதம்பரத்தை எல்லா
 வுலகங்கட்கு மேலான சிவலோகமென்று தெளிந்தார்கள்.
 புலியும் பாம்பும் = வியாக்கிரபாத பதஞ்சலி முனிவர்கள்
 சிவபதம் = சிவலோகம்.

செய்யுள் :- 4

திருவாதலூரடிகள் இங்கு இருக்கு நாளில் சிவபெரு
 மான் வேதியர் வடிவங் கொண்டு வந்தருளினார்.

முன்புற நின்ற வேத
முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
யின்புற வாதவூர ரிருமென
விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கீ
ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டி
மண்டலத் திருப்பே மென்றார். 5

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப்
பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங்
காரிய மியம்பு மென்ன
வாண்டநா யகன்ற னானை
யாகிய கரும நும்மைக்
காண்டலே யென்று பின்னுங்
கருத்துற விதனைச் சொன்னார். 6

மண்ணிடைப் புகுந்து மேலை
வானிடைப் பறந்து முன்னர்க்
கண்ணனு மயனுந் தேடிக்
காண்பதற் கரியார் தம்மைப்

செய்யுள்:- 5 - 13

5. அடிகள் வேதியரிடம் 'கொன்புனை..... எங்கு
ளீர் கூறும்' என்று வேண்ட 'மன்பெரு.....என்
றார்.'"

6. நீர் வரவேண்டிய காரியம் யாதுவென "ஆண்ட
..... சொன்னார்."

7. "மண்ணிடை.....கரியார்" "புன்லிய.....
புனிதர்" = சிவபெருமான்.

புண்ணிய மன்றி லாடும்
 புனிதரைப் பரியி லேறப்
 பண்ணுநாம் பெருமை யாலே
 வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு.

7

தென்பெருந் துறையி லையன்
 றிருவடி சேவை செய்து
 துன்பமொன் றிற்றி வரவி
 சூழ்கழுக் குன்றிற் சென்று
 பொன்பொலி மன்றி லெய்திப்
 புத்தரை வாதில் வென்றீ
 ரென்பது கேட்டுப் பின்னர்
 யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

8

ஆதியை மன்று ளாடு
 மையனை யன்பி னாலே
 யோதிய தமிழின் பாட
 லுள்ளவை யோத வெண்ணி
 மாதுய ரகல விள்ளே
 வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
 வேதியர் பெருமா னின்று
 விளம்பிடும் விளங்க வென்றார்.

9

விண்ணகம் பரவு நாத
 னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
 நண்ணுமன் புடைய ராகி
 நற்சடை முடியார் தம்மை

7.8 முன்பு நடந்தேறியவை அற்புதங்கள் - இவற்றைக்
 கேட்டு பாண்டி நாட்டார் மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

யெண்ணருந் தமிழின் பாட்டா
 வியம்பிய வைய ரப்போ
 துண்ணெகிழ்ந் துளமெய்த்ஞ் ஞான
 வாசக முவந்து சொன்னார்.

10

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா
 மம்பலத் தாடு மையர்
 செங்கையி லேடு வாங்கித்
 தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
 பொங்கிய வருளி னாரும்
 புகன்றிட ரகலத் தையல்
 பங்கினர் தம்மைக் கோவை
 பாடுதல் வேண்டு மென்றார்.

11

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா
 ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
 முன்னுற விருந்து கோவை
 யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
 பொன்னவிர் வேணி யார்தாம்
 புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
 மின்னென மறைந்தார் சொன்ன
 வித்தக ரயர்ச்சி கொண்டார்.

12

9. 12. சிவபெருமானைப் பாடிய பாடல்கள் எழுதவேண்
 டும், ஒதிடும் என்று திருவாய் மலர்தலும் அவற்றைப்
 அடிகள் பாடியருளிஞர்கள். இவற்றை எழுதிமுடிதலும்
 கோவை பாடும்படி வேண்டிப் பாடுவித்தருளிஞர்.

இவற்றைப் புத்தகமாகச் சேவித்துச் சிவபெருமான்
 மறைந்தருளிஞர் திருவாதலூரடிகளுந் திடுக்கிடுவாரஞர்
 கள்.

எழுந்தன ரெங்கு மோடி
 நாடின ரென்கொ லென்னு
 வழிந்தனர் மன்று ளாடு
 மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப்
 பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே
 போயினை யென்று மண்மேல்
 விழுந்தனர் பாமா னந்த
 வேலை வெள்ளத்து ளானார்.

13

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார்
 சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
 யந்தரத் தவரை மாலை
 யயனை நன்முதத்து நாடி
 நந்தமக் கடிமை பூண்டு
 நயந்தவ னெருவன் சொன்ன
 விந்தநற் பாடல் கேள்யமி
 னென்றவர்க் கெடுத்துச் சென்றார்.

14

மெய்த்தவ வாத ஆரணி
 விளம்பீட வெழுது மிந்தப்
 புத்தக மன்று ளாடல்
 புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று

செய். 13. வெளிப்படை

செய். 14 - 23

(ஒ. கூ) 14 | "செந்தமிழ்க்கு அன்பு மிக்கார்" இங்கு தம்
 15 | மேல் பாடப்படும். தோத்திரங்களுக்கு அன்பு
 கூர்பவர் என்பது விசேடம்:

முத்தியை யுதவுங் கோவை
முடிவிடத் தெழுதிப் பிணைர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே
திருந்தமைக் காப்புஞ் செய்தார். 15

வெண்பிறை முடித்த வேணி
வித்தக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத ளூரர்
நற்றவ முணர்த்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர் விண்ணே
ரிறைஞ்சு மம்பலத்து வாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை
வாசக முறையை வைத்தார். 16

வைத்தபின் பூசை செய்யு
மந்தணர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண்ணும்
புதுமை தைவிகமா மென்று
சித்தமங் குருகி நின்று
தில்லையுள் ளார்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு
மென்றுமன் றகன்று போந்து. 17

சிவபெருமான் கனகசபையின் கண் பெருந்
தேவர் மற்றையோருக்கு உரைத்தமை, தான்
கைச்சாத்திட்டமை, மைக்கா ப்பிட்டமை
கூறுவது,

செய். 16 "வெண்பிறை வித்தகர்" சிவபெருமான்
மண்ணுலகர் விண்ணுலகர் அறியவேண்டி
யமையால் இப்புத்தகத்தைச் சிற்சபை வாயில்
பஞ்சாக்ஷரப்படியில் வைத்தருளினார்.

செய். 17 - 18 வெளிப்படை

செந்திரு மருவுந் தொல்லைத்
 தில்லைநன் னகரி லுள்ளாரி
 தந்திரு முன்பு சென்று
 சாற்றினு ரிந்த நீர்மை
 யந்தணர் மொழிந்த பின்ன
 ரதிசய மிதுவென் றோடி
 வந்தவர் படிமே லண்ணல்
 வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள். 18

யாவருந் தம்மு னாடி
 யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
 டேவரும் புகுத வொண்ணு
 தெய்விக மிதுவென் றெண்ணி
 மேவுமன் பதனா லண்ணல்
 விளம்பிய சைவ நூலோ
 தாவுசெந் தமிழோ வென்று
 பார்ப்பது தக்க தென்றார். 19

தேக்கிய வருளு மன்புஞ்
 சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
 வாக்கினி லொருவர் சென்று
 மலர்கொடு வணக்கஞ் செய்து

செய். 19 இது சிவபெருமானுடைய ஆக்கப்பட்ட வட
 மொழிச் சைவ ஆகமமோ அல்லது "தாவு
 செந்தமிழோ" "பார்ப்பது தக்க தென்
 றார்" தாவு செந்தமிழ் - பலவாகப் பரந்த
 தமிழ்.

செய் 20 - 21 வாசித்தவர் முன்னான்கு அகவல் பாடல்
 களையும் வாசித்து திருச் சதகம் முதலாக

பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த
புத்தகம் தன்னைச் சேம
நீக்கின ரோதி னார்முன்
னீதிகொ ளகவ னுக்கும்.

20

திருச்சதக முதலாகச்
சிறந்ததமிழ் முறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை
விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத்
துயர்வாத ஓரன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ
னெழுத்தென்று சாற்றினார்.

21

கேட்டவர்க ளெல்லோருங்
கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிட வொண் கண்ணீருங்
கசிந்தருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ
ரியம்ரியவிக் தரிமுன்றி
வீட்டுநெறிக் கிணிச்சிவநூல்
வேறுளதோ வென்றார்கள்.

22

பூணரவன் றிருநாமம்
புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை
யின்றணர்வோ மென்றெண்ணி

அறுநூறு திருவாசகப் பாக்களையும் கோவை
கொண்ட நானூறையும் உரைத்தனர்; முடி
வில் "உயர்வாத சாற்றினர்"

மாணுடைமன் றகன்றேகி
 மறைவல்லார் போதிநிழல்
 வீணருடன் பெருவாது
 வென்றவர்முன் சென்றூர்கள். 23

சென்றவர்தந் திருமுன்பு
 திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
 னின்றுசெய்து செயலிதுவென்
 றியம்பினர்நின் றெல்லோரு
 மொன்றுறுமென் புன்பாட
 லுவந்தருளப் புவிமீதி
 லன்றுசெய்து தவமறியே
 னென்றமுதார் ரன்பாளர் 24

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு
 புலம்பினர்பின் புலியூரி
 லெண்ணருமன் புடையார்க
 ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
 பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப்
 பாடல்கொளும் படிநும்பா
 னண்ணுமரன் செய்ததென்னீர்
 நவிலுமெனச் சொன்னார்கள். 25

செய் - 24 - 27 "சென்றவர்..... நின்றியம்பினர்" "அன்பு
 ஆளர் ஒன்றாறு

(ஓ. கூ.) ... அன்று செயந்தவம் அறியேன் என்று அமு
 தார்"

25. சிவபெருமான் தானே வந்து இப்பாடல்
 களைப் பாடுகித் ததற்கு நீர்செய்தவை
 யாதோ என வேண்டினர்; இவற்றைச்

அல்லலெனும் பிறவியிலா
 ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
 சொல்லினர்பின் புலியூரர்
 தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
 தில்லையிலெம் பெருமானைச்
 செப்பியவித் தமிழ்மாலை
 நல்லவரும் பொருள்கேட்க
 வேண்டுமென நவின்றார்கள் 26

ஓங்குபுகழ்த் திருவாத
 ஆருறையெம் பெருமானுந்
 தேங்கியமெய்ச் சிவஞான
 சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
 பூங்கனகப் பொதுவெதிரே
 போம்புகல்வே நெனப்போக
 வாங்கவர்முன் சென்றரு
 மன்பொடுபின் சென்றார்கள். 27

நின்றபுகழ்ப் புலியூரர்
 நேயமுடன் படைகுழை
 சென்றருளுக் கிடமான
 செம்பொணினம் பலமெய்தி

26 சொல்லியருள, சிதம்பரநாதரைத் தலைவராக வைத்துப் பாடிய பாடல்களின் பொருளை நாம் அரிதல் வேண்டும் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென வேண்டினர்.

27. வெளிப்படை — திருவாதலூரடிகள் ஒப்புற்று "பூங்கனகப் பொது அவர்முன்சென்றார் அன்பொடு பின் சென்றார்கள்".

செய். 28 "இத் தமிழ்மாலை ஒன்றிய பொருள் இவா என்று உரை செய்து"

யொன்றியவித் தமிழ்மலைப்
 பொருளிவரென் றுரைசெய்து
 மன்றதனிற் கடிதேகி
 மறைந்தனரங் கவர்காண.

28

செய்காட்டுங் கமுகடவித்
 தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக்
 கைகாட்டித் தம்முருவங்
 காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
 பைகாட்டும் பேரரவப்
 பணியுடையார் தமக்கன்பு
 மெய்காட்டிப் பாலுடனே
 மேவியநீ ராக்கினார்.

29

அண்டனை யண்டர் கோனை
 யன்பின ரடையு மாறு
 கண்டனர் புளக மெய்திக்
 கம்பித மாகி நின்று
 வீண்டனர் கசிந்து சிந்தை
 வேர்த்தனர் மேனி யெங்கும்
 கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை
 குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார்.

30

(இ. பெர. 2) இவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்து 'மன்று தனிற்
 கடிதேகி மறைந்தனர் அங்கு அவர்காண'
 செய். 29 "செய் காட்டும் கமுகு அடவி:- செய் =
 வயல். அடவி = காடு "பை காட்டும்
 பணி உடையார்" = சிவபெருமான்
 பாலொடு கலந்த நீர் = அத்துவிதநிலை இது
 "அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி" சிவ
 ஞானபோதம் செய் 10.

செய். 30-31 "அண்டனை கண்டனர். திருவாதவூரடி
 களின் அத்துவித நிலைகண்டவர்" இவரின்

பூத நடங்க டொடங்கின
 போத மகிழ்ந்தனா குங்கண
 நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு
 நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
 வேதமொ டந்தர துந்துபி
 மீது முழங்கி யெழுந்தன
 மாதவ ரிந்திர ரைந்தரு
 மாமலர் சிந்தி வணங்கினர். 31

ஞான நடம்பயில் சங்கர
 னாம மிருந்துள நெஞ்சினர்
 மோன சுகந்த முடன்சிவ
 பூசை முயன்று நயந்தவ
 ஞானமி லன்பொடு தென்புலி
 யூரி லுறைந்து சிறந்தவர்
 வானக மும்பர வந்திரு
 வாசக விற்ப நுகர்ந்தனர். 32

ஈனமிகுந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீயு
 மானவுடல் சிவரூபமா மிதனைத் தெளியாம
 லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற் தடுமாறி
 மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயைவலைப் படுவார்கள். 33

மனம் வாக்குக் காயநிலை செய் 30லும்
 விண்ணுலகவாசிகளின் தன்மை செய் 31லும்
 கூறப்பெற்றது.

செய். 32-33 "வானகமும் நுகர்ந்தனர்" திருவாசகம்
 திருக்கேவலையாகிய நூல்களின் அதி அற்
 புத பொருட்களை நுகர்ந்தவர்கள் யார்
 யாரெனின்.

1. "ஞானநடம் நெஞ்சினர்" யே-கிகள்
2. "மோன சுகந்தமுடன் நயந்தவர்"
 கிரியையாளர்

வாதவ, ரந்தணர் தந்திரு
 வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
 யோதின ரன்புட னெண்ணெவி
 யூடு முகந்தது கேட்டவர்
 போதமெய்ஞ் ஞான முறுஞ்சுக
 போக முடன்புகழ் பெறுவர்க
 உதில் பவங்க டொலைந்துபின்
 சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே. 31

பூதல மாதும் வாழ்க
 பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
 வேதவா கமழம் வாழ்க
 வேந்நர்செங் கோலும் வாழ்க
 தீதீலைந் தெழுத்து நீறுஞ்
 சிவனடி யாரும் வாழ்க
 வாதவ, ரிறைப ராணம்
 படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க. 35

3. "ஊனமில் அன்பு சிறந்தவா" சரிகை யாளர் என செய் 32 உரைக்கும்.

செய். 33 "ஈனமிகுந்துளதோல் சிவருபமாம்"
 இப் "பொல்லாப் புலால் குரம்பை".
 குரம்பை=உடல் இது சிவருபம் என்ற
 விடத்து சிவருபமாக்கல் பெறத்தக்கது என்பதாம். ஆனால் மாயைவலைப்படுவோருக்கு
 அற்ற செயல் என்பதுவுமாம். இத்தால்
 "ஊனுடனுக்கு ... புகுதுமதோ" என்று
 அறிவுறுத்தா நிற்பர்.

செய் 34 தூந் பயன் கூறியது இக்கதை ஓசினர்,
 கேட்டவர்.

(இ. பொ. உ.)

பாவங்கள் தொலைந்து சிவலோகஞ் சேர்
 குவர்.

செய் 35 வாழ்த்துப்பாவுடன் முற்றுப்பெற்றது.

திருவெம்பாவை

(சத்தியை வியந்தது)

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

வெண்டனையான் வந்த இயற்றரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதியை
யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா னென்னே யென்னே
ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
ஏசமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதி ரெழுந்தென்
அத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீ ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

கூணணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியாளைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
 தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணு மலையினைநாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
 கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
 ஞேலமிடினு முணரா யுணராய்கான்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவே னென்றலு நாணுமே
 போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
 தானைவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னை கரியா னெருவ னிருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னுவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னுளை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறு யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னுஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு

மேழி வியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாரோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற வெருவனை

ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சிரடியோம்

உன்னடியார் தாள்பணிலோ மாங்கவர்க்கே பாங்கா

[வோம்

அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்

என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத வுலவா வெருதோழன் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணுப்பிள்ளைகள்
ஏதவனா ரேதவன்பே ராருற்ற ராரயலார்

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்

கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா னூரழல்போற்

செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குன்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாரா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்
 உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய் 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்ப வार्கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 ளங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போற்றிசைந்து
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய் 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேடித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஔரோருகா லெம்பெருமா னென்னென்றே நம்பெருமாண்

ஔரோருகால் வாயோவாள் சித்தத் களிகூர

நீரோருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்

பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்

[பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்

ஆரோருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு

முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்

எங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்

கொங்குண் சுருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குநம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகளை

அங்க னரசை யடியோங்கட் காரமுதை

நங்கள் பெருமாணப் பாடி நலந்திகழ்ப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணு மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போற்

கண்ணு ரிரவி க்திர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணு ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்

பெண்ணுகி யானு யலியாய்ப் பிறங்கொளிரீசீர்
 விண்ணுகி மண்ணுகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணு ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாந்தோள் சேரற்க
 எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி யருளுகநின் னுதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தவீர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீரூ மிணையடிகள்
 போற்றிமா னுன்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழிநீ ராதேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

